

102E JAARGANG NUMMER 10 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • OKTOBER 2002

LIAHONA

LIAHONA

OP DE OMSLAG

Voorzijde: Del Parson, 'Weest niet bevreesd'.
Achterzijde: Foto-illustrator: Steve Bunderson.

OMSLAG DE KINDERVRIEND
Foto-illustrator: Steve Bunderson.

ARTIKELN

- 2 **BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM: WEEST NIET BEVREESD**
PRESIDENT JAMES E. FAUST
- 18 **JEREMIA: ALS POTTENBAKKERSKLEI** OUDERLING JEAN A. TEFAN
- 25 **HUISBEZOEKBOODSCHAP: PRIESTERSCHAPSLEIDERS STEUNEN**
- 26 **GEBIEDSZEVENTIGEN: 'OM IN DE GANSE WERELD GETUIGENIS VAN MIJN NAAM TE GEVEN'** OUDERLING EARL C. TINGEY
- 36 **UIT HET ARCHIEF: EENHEID IN HET HUWELIJK**
PRESIDENT SPENCER W. KIMBALL
- 42 **ERVARINGEN VAN HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN**
EEN LEVEND GETUIGENIS HELEN STURDEVANT
ZIJN NAAM DRAGEN RAÚL GARCÍA
ALLEDAAGSE MENSEN MARIA MABILIA
RUSSISCH DUET SWEN NIELSEN
- 48 **DE LIAHONA VAN OKTOBER 2002 GEBRUIKEN**

VOOR DE JONGEREN

- 8 **GEESTELIJKE KROKODILLEN** PRESIDENT BOYD K. PACKER
- 12 **GEVAAR! DE VALSTRIK VAN PORNOGRAFIE MIJDEN**
- 22 **VRAAG EN ANTWOORD: IK BEN VAAK VERDRIETIG. WAT KAN IK DOEN OM ME GELUKKIGER TE VOELEN?**
- 33 **HIJ HOORT MIJ** VALERIA TELLO
- 34 **DE LIAHONA WAS MIJN GIDS** FILIPE S. ZAVALE
- 47 **WIST JE?**

DE KINDERVRIEND

- 2 **LUISTER NAAR DE STEM VAN EEN PROFEET: GEBED**
PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY, PRESIDENT THOMAS S. MONSON,
EN PRESIDENT JAMES E. FAUST
- 4 **PARTICIPATIEPERIODE: DOOR GELOOF KUNNEN WIJ HET GOEDE KIEZEN**
VICKI F. MATSUMORI
- 6 **'DE TIJD ZAL KOMEN'** SHAUNA GIBBY
- 9 **VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT: DE HEILAND GAAT NAAR JERUZALEM; HET PENNINGSKIE VAN DE WEDUWE**
- 14 **LIED: WAT IK OOK DOE** L. CLAIR LIKES EN VANJA Y. WATKINS
- 16 **VEEL PLEZIER!**
DE EERSTE TEMPELS ANN WOODBURY MOORE
DE BONTGEKLEURDE JAS VAN JOZEF MARIAM GRISHAM

ZIE BLZ. 36

ZIE BLZ. 12

ZIE BLZ. 34

ZIE DE KINDERVRIEND,
BLZ. 2

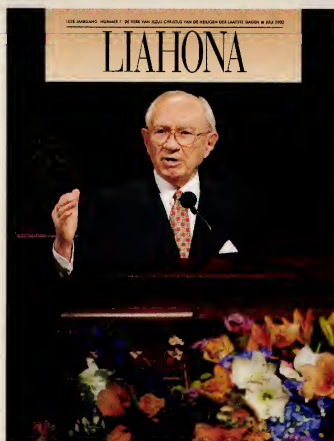
CONFERENTIE- UITGAVEN VERSCHIJNEN EERDER

Zou u de conferentie-uitgaven van de *Liahona* niet eerder willen ontvangen? Vanaf volgende maand gaat dat gebeuren!

Vanaf november 2002 worden de conferentieverlagen in de *Liahona* van mei en november gepubliceerd, en niet meer in januari en juli. Dan kunt u de woorden van de hedendaagse profeten eerder bestuderen en hun geïnspireerde raad toepassen.

Door dit nieuwe schema kan het zijn dat u de uitgaven van mei en november iets later in de brievenbus aantreft, maar het uiteindelijke resultaat is dat u de conferentieverlagen eerder zult ontvangen.

Als u vragen hebt, kunt u contact opnemen met uw wijk- of gemeentelid-ers of uw plaatselijke distributiecentrum.

Precies wat u nodig heeft

Aan het eind van de laatste conferentie heeft president Gordon B. Hinckley gezegd: 'Ik verbaas me onophoudelijk over deze grote halfjaarlijkse bijeenkomsten. (...) Ik denk dat bijna iedereen in dit wereldwijde publiek nu over een of meer van de toespraken kan zeggen: "Dat was speciaal voor mij bedoeld. Dat had ik juist nodig."

'Dat is ook wel de reden waarom deze conferenties worden gehouden: om ons getuigenis te versterken, ons kracht te geven tegen verleiding en zonde, onze blik te verruimen, en instructies te ontvangen over de programma's van de kerk en ons eigen levenspatroon.' ('Afscheid van korte duur', *Liahona*, juli 2001, blz. 102.)

Daarom worden de conferentieverlagen in de *Liahona* gepubliceerd: om een geschreven verslag te hebben van de boodschappen die wij nodig hebben.

De woorden van de profeten bij u thuis

Jarenlang hebben de leiders van de kerk de heiligen der laatste dagen aangemoedigd om de conferentieboodschappen te bestuderen en de *Liahona* in huis te hebben.

'Als leden van de kerk hebben we geweldige hulpbronnen om ons aan onze normen vast te houden en God te gehoorzamen. Die hulpbronnen bestaan onder andere uit de tijdschriften die de kerk publiceert. Door middel van de tijdschriften van de kerk kunnen de woorden van de hedendaagse profeten en apostelen geregeld bij ons thuis komen om ons en ons gezin te leiden en te inspireren.

'Wij moedigen alle leden over de hele wereld aan om zich op de tijdschriften van de kerk te abonneren en die te lezen. Wij moedigen de priesterschapsleiders aan om ervoor te zorgen dat alle heiligen der laatste dagen een abonnement hebben.'

Het Eerste Presidium:
Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson
James E. Faust
1 april 1998

'Toen ik nadacht over de boodschappen van deze conferentie, heb ik mezelf afgevraagd: Hoe kan ik anderen

deelgenoot maken van de goedheid en de zegeningen van onze Hemelse Vader? Het antwoord is de aanwijzingen te volgen die wij ontvangen van hen die we steunen als profeet, ziener en openbaarder, en van de andere algemene autoriteiten. Laten we de woorden die zij gesproken hebben in een geest van inspiratie bestuderen en ze vaak raadplegen. De Heer heeft zijn wil aan de heiligen in deze conferentie kenbaar gemaakt.'

President Howard W. Hunter
2 oktober 1994

'In deze tijden, nu iedere norm van waarheid en rechtschapenheid wordt aangevallen, moeten we de leden alle nodige hulp geven zodat zij die ondermijnende invloeden kunnen bestrijden.

'De tijdschriften van de kerk zijn belangrijk voor de leden en vrienden van de kerk. Door middel van zijn uitverkoren dienstknechten wordt de wil van de Heer in de tijdschriften bekendgemaakt.'

Het Eerste Presidium:
Ezra Taft Benson
Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson
21 januari 1986

'Behalve de standaardwerken van de kerk behoort geen tekst of boek zoveel

aandacht van onze leden te krijgen als de uitgaven van het (...) tijdschrift met de woorden die de algemene autoriteiten tijdens de algemene conferentie van de kerk hebben gesproken.'

Het Eerste Presidium:
Spencer W. Kimball
N. Eldon Tanner
Marion G. Romney
1 juli 1974

'Wij vinden dat de tijdschriften van de kerk essentiële hulpmiddelen zijn bij ons onderwijs in de kerk. Ze worden niet alleen gepubliceerd om het geloof van de leden te versterken, om de waarheid van het eeuwig evangelie te verkondigen en om de leden op de hoogte te stellen van actuele en belangrijke richtlijnen, programma's en gebeurtenissen, maar ook om artikelen te verschaffen die de moeite waard zijn en hun leven verrijken.

'Maar deze doelen kunnen niet bereikt worden als de leden de tijdschriften niet in huis hebben of niet lezen. Daarom herhalen we ons verzoek om ervoor te zorgen dat de tijdschriften in ieder gezin aanwezig zijn.'

Het Eerste Presidium:
Harold B. Lee
N. Eldon Tanner
Marion G. Romney
2 oktober 1972

Oktober 2002 102e jaargang Nummer 10
LIAHONA 22990-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twalf:

Boyd K. Packard, L. Tom Perry, David R. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Dennis B. Nauenschwander

Adviseurs: J. Kent Jolley, W. Rolfe Karr, Stephen A. West

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighton
Directeur redactie: Richard M. Romney
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Layborg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Assistent-hoofdredacteur: Jennifer L. Greenwood
Redacteur: Roger Terry
Assistent-redacteur: Lisa Ann Jackson
Redactiemedewerker: Susan Barrett
Assistent publicaties: Collette Nabekov Aune

Afdeling vormgeving:

Leidingsgevend ontwerper: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Senior vormgever: Sharré Cook
Vormgever: Thomas S. Child, Randall J. Fixton
Productiemedewerker: Jane Ann Jensen
Productie: Reginald J. Christensen, Denise Kirby,
Kelli Pratt, Rolfand F. Sparks, Karl A. Todd,
Claudia E. Warner

Digitale voorbewerking: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Directeur: Kay W. Briggs
Distributiemanager: Kris T. Christensen

Vertaling:

CPB Vertaalbureau
Hespepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdenman
Grootvissers 64
NL-7508 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij leeft op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:

Abonnementenadministratiecentrum Frankfurt
Tel. 00800 3234357
Fax 0049 6172 492860

Abonnementenprijs:

EUR 15,00. Het jaaronnement kan elk gewenst
moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij
rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek
Kerknieuws naar: *Liahona*, Floor 24, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail
naar: cur-liahona-imag@dschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat
'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd
in het Albanees, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans,
Cebuans, Chinees, Duits, Engels, Ests, Fins, Frans,
Fins, Frans, Italiaans, Hilagaynon, Hongaars, Ilokano,
Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribaats, Koreaans,
Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalliëlands,
Mangopels, Nederlands, Noors, Oekraïens, Roeks,
Portugees, Roemeens, Russisch, Samoosaans, Slowaans,
Spaans, Tagalog, Tahitiïaans, Tamil, Telugu, Thai,
Tongaan, Tsjechisch, Vietnamese, Uslandse en Zweeds.
(Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

©2002 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-
houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:

October 2002 Vol. 102 No. 10. LIAHONA (USPS 311-
480) Dinch ISSN 1152-9179 is published monthly by
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$15.50 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and
at additional mailing offices. Sixty days' notice required for
change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center of address below. Subscription help line:
1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Post
Information: Publication Agreement #40017431)
POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

POST

BLIJ MET ZENDELINGENUITGAVE

Ik was blij met de vele artikelen over
zendingen in de oktoberuitgave van 2001
van *De Liahona*. Daardoor begreep ik beter
hoe belangrijk een zending is en hoe het
is om voltijsdending te zijn. Ik vond alle
artikelen prettig om te lezen. Ze hebben
mijn verlangen versterkt om op zending
te gaan.

Christián Herrera Mejía
Wijk Framboyanes
Ring Tapachula-Izapa (Mexico)

GEROERD DOOR MIJN EERSTE LIAHONA

Ik wilde al op zending gaan, maar ik was
zo geroerd door de oktoberuitgave van
2001 van *De Liahona* dat ik het gevoel had
dat ik het meteen moest doen. Oktober
2001 was de eerste maand van ons abonne-
ment, en ik ben al erg gesteld op de
Liahona.

Allwyn Arokia Raj Kilbert
Gemeente Coimbatore 1
District Bangalore (India)

IK VROEG OM EEN EXEMPLAAR

Toen ik lid van de kerk was geworden,
hoorde ik telkens *Le Liahona* noemen,
maar ik wist niet wat het was. Op een dag
vroeg ik een vriend om een exemplaar.
Toen ik het tijdschrift had gelezen, werd ik
met vreugde en met de Geest vervuld.
Dankzij dat tijdschrift ben ik me nu aan
het voorbereiden op een zending.

Marc Henry Simon
Gemeente Les Cayes
District Les Cayes (Haïti)

TROUW LEZER IN ALBANIË

Ik ben een trouw lezer van de *Liahona*
en ik ben erg gesteld op de informatie, het
nieuws, de boodschappen en de verhalen
die erin staan. Ik ben ook dankbaar dat ik
die in mijn eigen taal kan lezen.

Ik was zeventig toen ik me in september
2001 liet dopen. Zeven jaar eerder was ik
aan mijn linkerbeen en -arm verlamd
geraakt. Toen ik op mijn ziekbed lag,
kwamen er zendingen bij mij aan de deur.
Ze vonden mij op bed en gaven me een
zalving — en leerden me het evangelie van
Jezus Christus. Ik had geen verlangen of wil
meer om te lezen totdat zij me een
brochure gaven over Joseph Smith. Ik
vroeg wat ze nog meer te lezen voor me
hadden. Al gauw liet mijn vrouw zich
dopen. Ik had meer tijd nodig om zover te
komen, maar ik ben dankbaar dat ik nu lid
ben van De Kerk van Jezus Christus van de
Heiligen der Laatste Dagen.

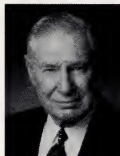
Agim Shehu
Gemeente Tirana 4
District Tirana (Albanië)

Weest niet BEVREESD

President James E. Faust

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Denken we aan de profeet Joseph Smith, dan zien we in dat hij een man was met veel fijne eigenschappen. En een daarvan was beslist moed. Zelfs toen hij nog maar zeven was, liet hij zich niet hinderen door zijn angsten.

Hij had tyfus gekregen waaruit zich een zweer ontwikkelde in zijn linkerbeen. Om zijn been te redden, maakten de artsen er een diepe snede in en verwijderden enkele stukken van het aangetaste bot. Uiteraard was er destijds geen verdoving beschikbaar. Maar de zaadjes van de grootheid waren al aan het ontkiemen, want de jonge Joseph doorstond de martelende pijn van die operatie met slechts de troost die hij ontleende aan de omhelzing van zijn vader.

BANG VOOR DE PIJN

Ik kan me aardig inleven in de ervaring van de profeet Joseph vanwege iets dat mij is overkomen. In mijn jeugd ging ik graag wandelen in de velden en weiden, en zwemmen in de kreken en vijvers. Mijn vader leerde me jagen en vissen. Eens maakte ons gezin 's zomers een uitstapje naar Wanship (Utah). We kampeerden in tenten onder bomen op de rivieroever. Een groep vrienden gingen met hun gezinsleden met ons mee en

zetten dichtbij ons hun tenten op. Op een middag gingen enkele jonge vrienden en ik jagen op ongedierte dat het voedsel van de schapen opat. We hadden .22-kaliber geweren en ik werd per ongeluk van dichtbij in mijn been geschoten, vlak boven de knie. Toen de kogel door mijn been ging, voelde het alsof er een hete pook door het vlees ging. Toen voelde ik het warme bloed uit het kogelgat langs mijn been lopen. Ik riep mijn vader om hem te laten zien wat er was gebeurd. Samen met de andere mannen verleende hij me eerste hulp om het bloedten te stelpen en hielp me toen in de auto om naar de dichtstbijzijnde dokter, in Coalville, te gaan.

Toen hij me op de operatietafel had gelegd en de wond zorgvuldig had onderzocht, besloot de dokter dat hij eerst het kogelgat in mijn been moest steriliseren. Toen ik zag hoe hij dat ging doen, was ik bang voor twee dingen: ik was bang voor de pijn en ik was bang dat ik zou huilen. Ik wilde niet huilen, want ik wilde dat mijn vader mij niet meer als een kind zag. Ik sprak stillerjes een gebed uit en vroeg of mijn hemelse Vader me wilde helpen om niet te huilen, hoe erg de pijn ook was.

De dokter pakte een staaf zoals men gebruikt om geweelopen schoon te maken. Aan het eind van de staaf was een gat waardoor een stukje verbandgaas was getrokken die in een ontsmettende oplossing was gedoopt. De dokter pakte vervolgens de staaf en duwde die in mijn been. Toen die er aan de andere kant uitkwam, verwisselde hij het gaas, deed er nieuw ontsmettend middel op en haalde het terug door het gat, wat hij drie keer deed. Dat deed nogal zeer, vooral als hij

Joseph Smith doorstond als jonge jongen heel moedig een operatie met martelende pijnen met slechts de troost die hij kreeg doordat zijn vader hem in zijn armen hield.

in de buurt van het bot kwam. Maar mijn vader hield mijn hand vast en ik zette mijn tanden op elkaar, deed mijn ogen dicht en probeerde stil te liggen. Mijn hemelse Vader verhoorde mijn gebed, want het leek niet zo zeer te doen als ik had verwacht, en ik huilde niet. De wond genas snel en volledig. Ik had nooit meer last van dat been, ook niet toen ik op school en aan de universiteit aan sport deed. Sindsdien heb ik me verbonden gevoeld met de profet Joseph omdat ik wist dat hij ook een pijnlijke wond aan zijn been had die genezen was en dat hij later beschreven werd als een flinke, gezonde man.

ANGST HOEFT ONS NIET TE BEHEERSEN

Ik heb geprobeerd de problemen en moeilijkheden die ik in mijn leven gekregen heb zo goed mogelijk tegemoet te treden, meer met de hulp van onze hemelse Vader dan met de troost die tranen brengen. Ik heb geleerd dat de lasten van het leven niet zo groot lijken als we onszelf niet toestaan verlamd te raken en non-actief te worden door ons verdriet en onze pijn. Als kinderen van onze hemelse Vader zouden we moeten leren om gelukkig te zijn, op Hem te vertrouwen en niet bang te zijn.

De Verenigde Staten en de rest van de wereld zijn door de terroristische aanslagen van 11 september 2001 in een toestand van angst terechtgekomen. Maar dit is niets nieuws in de wereldgeschiedenis. Gruweldaden en moorden waren een integraal onderdeel van de strategie van de rovers van Gadianton in de Nephitische geschiedenis. De gruweldaden in dit nieuwe millennium zijn sluw bedacht om ons angst aan te jagen, maar de angst hoeft ons leven niet te beheersen. De angst voor miltvuur die daarna toesloeg, wordt gezien als iets dat grotere psychische schade toebrengt, omdat het niet zo opvalt als het neerstorten van een vliegtuig. Toch hebben wij dagelijks te maken met veel gevaarlijker risico's, zoals besmettingen als gevolg van voedselvergiftiging. We zijn veel eerder bereid om risico's te aanvaarden die we kennen, zoals autorijden of zelfs de straat oversteken.

Satan is onze grootste vijand en werkt er dag en nacht aan om ons te vernietigen. Maar we hoeven niet verlamd

te raken door onze angst voor Satans macht. Hij heeft alleen maar macht over ons als we dat zelf toelaten. Hij is eigenlijk een lafaard, en als we standvastig zijn, trekt hij zich terug.

In het klassieke kinderboek *De geheime tuin* van Frances Hodgson Burnett staat het verhaal van het weesmeisje Mary Lennox, dat naar het huis van haar oom wordt gebracht, waar ze kennismaat met haar neef, Colin, die een afgezonderd leven leidt. Hoewel er eigenlijk niets mis met hem is, wordt hij verlamd door de angst dat hij een bochel krijgt als hij blijft leven, en hij heeft zichzelf overtuigd dat hij spoedig zal sterven.

Mary Lennox is een eenzaam kind dat vastbesloten is om zich nergens voor te interesseren. Op een dag loopt ze over het landgoed van haar oom en vindt bij toeval de sleutel van de poort naar een onmuurde tuin. Als ze de tuin ingaat, vindt er een verandering plaats. Terwijl ze probeert de tuin in zijn oude glorie te herstellen, wordt haar geest verfrist. Colin wordt uit zijn sombere kamer de tuin in gelokt. En dan geeft de auteur dit commentaar:

'Zolang Colin zichzelf in zijn kamer opsloot en alleen maar dacht aan zijn angsten en zwakheden en zijn afschuw van mensen die naar hem keken, en hij urenlang peinsde over bochels en een vroegtijdige dood, was hij een hysterische, halfgekke, kleine zwartkijker die niets wist van zonnenschijn en lente, en ook niet wist dat hij beter kon worden en op eigen benen staan als hij dat probeerde. Toen mooie, nieuwe gedachten de oude nare gedachten begonnen te verdringen, kwam er weer leven in hem. Zijn bloed stroomde op een gezonde manier door zijn aderen en hij voelde zijn kracht terugkomen. (...) Nog veel verbazender dingen kunnen gebeuren met iemand die, als er een onprettige of ontmoedigende gedachte in hem opkomt, alleen maar zo verstandig is om de verkeerde gedachte tijdig van zich af te zetten door er een prettige, vastberaden moedige voor de in de plaats te zetten. Op één plek kunnen geen twee dingen tegelijk zijn.

*"Waar je een roos kweekt, jongen,
Kan geen distel groeien."*¹¹

Mary Lennox, een personage uit *De geheime tuin*, herstelt een tuin tot de oude glorie en merkt dat het haar geest verfrist. Haar neef, Colin, wordt uit zijn sombere kamer de tuin in gelokt en voelt kracht door zich heen stromen.

ONZE HEMELSE VADER ZAL ONS TROOSTEN

Bedenk dat de Heer heeft gezegd: 'De haren van uw hoofd zijn ook alle geteld' voor de Vader. 'Weest dan niet bevreesd' (Matteüs 10:30-31). Hij kent ons, Hij heeft ons lief en Hij weet wat onze behoeften zijn. Hij zal ons troosten als wij maar vertrouwen op Hem en op zijn goedheid en wijsheid.

Er is veel dat wij niet kunnen veranderen. Wij hebben allemaal moeilijkheden en teleurstellingen. Maar vaak blijken het juist kansen te zijn. De Heer kan aan de manier waarop wij omgaan met die moeilijkheden afmeten hoe sterk wij zijn. Zoals de Heer tegen de profet Joseph Smith heeft gezegd: 'Weet [...], mijn zoon, dat dit alles u ondervinding zal geven, en voor uw welzijn zal wezen' (LV 122:7).

Soms staat de Heer toe dat wij beproevingen krijgen die ons vormen tot productieve dienstknachten. In ons verlangen om iets te bereiken, zien we vaak niet dat de Heer probeert ons weg te leiden van hoogmoed en ijdele ambitie. Hij kan ons het discipelschap leren. Zijn

aziende oog is op ons gericht en waakt over ons, want Hij is onze eeuwige hemelse Ouder. Als er beproevingen komen, en wij allen krijgen die beslist in ons sterfelijk leven, laten wij dan niet in de afgrond van zelfmedelijken zakken, maar bedenken wie er aan het roer staat, dat Hij er is om ons door alle levensstormen heen te leiden.

WE LATEN ONS NIET LEIDEN DOOR ONZE ANGSTEN

Er is een verhaal over een schip dat tijdens een zware storm voor de Nederlandse kust in moeilijkheden raakte:

'Er kwam een roeiboort om de bemanning van de vissersboot te redden. De golven waren enorm en de mannen aan de roerriemen moesten al hun kracht en energie geven om de onfortuinlijke zeelieden in de grimme duisternis van de nacht en de hevige storm en regen te bereiken.

'Ze slaagden erin om het gehavende schip te bereiken, maar de roeiboort was te klein om de hele bemanning in één keer te redden. Er moest één man aan boord achterblijven omdat er gewoon geen ruimte voor hem was; het

risico dat de reddingsboot zou kapseizen was te groot. Toen de redders het strand bereikten, stonden er honderden mensen met fakkels op ze te wachten om ze in de sombere nacht de weg te wijzen. Maar dezelfde bemanning kon de tweede reis niet maken omdat ze uitgeput waren door hun worsteling met de stormwinden, de golven en de striemende regen.

‘Daarom vroeg de aanvoerder van de plaatselijke reddingsbrigade om vrijwilligers voor de tweede tocht. Onder hen die zonder aarzelen naar voren kwamen, bevond zich de negentienjarige Hans. Hij was samen met zijn moeder in zijn waterdichte kleding naar het strand gekomen om naar de reddingsoperatie te kijken.

‘Toen Hans naar voren stapte, raakte zijn moeder in paniek en zei: “Hans, ga alsjeblieft niet. Je vader is op zee omgekomen toen je vier jaar oud was en je oudere broer Piet is al meer dan drie maanden vermist op zee. Jij bent de enige zoon die ik over heb!”

‘Maar Hans zei: “Mama, ik heb het gevoel dat ik dit moet doen. Het is mijn plicht.” En de moeder hilde en ijsbeerde rusteloos op het strand terwijl Hans in de reddingsboot stapte, de riemen pakte en in de nacht verduwee.

‘Na een worsteling met de hoge golven die meer dan een uur duurde (wat voor de moeder van Hans een eeuwigheid leek), verscheen de roeiboort weer in het zicht. Toen de redders binnen het bereik waren van de stem van de aanvoerder van de reddingsbrigade, riep hij met zijn handen als een toeter rond zijn mond hard tegen de storm in: “Hebben jullie hem gered?”

‘En toen zagen de mensen die met hun fakkels de zee verlichtten hoe Hans van zijn roeibankje opstond en uit alle macht riep: “Ja! En zeg mijn moeder dat het mijn broer Piet is!”¹²

Op een andere dag en een andere zee waren de apostelen van weleer op een schip, ‘vele stadiën van het land verwijderd, geteisterd door de golven, want de wind was tegen.

‘In de vierde nachtwake kwam [Jezus] tot hen, gaande over de zee.

‘Toen de discipelen Hem over de zee zagen gaan,

werden zij verbijsterd en zeiden: Het is een spook! En zij schreeuwden van vrees.

‘Terstond sprak [Jezus] hen aan en zeide: Houdt moed, Ik ben het, weest niet bevreesd!’ (Matteüs 14:24–27.)

Laat angst geen raadgever zijn. Mogen wij altijd goedsmoeds zijn, ons geloof in God stellen en zo leven dat wij in aanmerking komen om zijn leiding te ontvangen. Ieder van ons heeft recht op persoonlijke openbaring om ons te leiden door onze proeftijd in het sterfelijke leven. Mogen wij zo leven dat ons hart altijd openstaat voor de influisteringen en de troost van de Geest. □

NOTEN

1. Zie *De geheime tuin*, naverteld door Els Pelgrom (1984), blz. 139.

2. Jacob de Jager, ‘You Never Know Who You May Save’, *Ensign*, november 1976, blz. 56–57.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Enkele voorbeelden van hoe u de boodschap kunt brengen:

1. Nodig de gezinsleden uit om iemand te beschrijven die moedig is. Laat de gezinsleden om de beurt de verhalen voorlezen uit de jeugd van de profeet Joseph Smith en president Faust.

2. Laat de gezinsleden een plant zien en vraag ze of ze weten wanneer iemand een goede tuinier is. Hoe kunnen we de uitspraak ‘Waar je een roos kweekt (...) kan geen distel groeien’ toepassen om angsten te overwinnen?

3. Laat de gezinsleden het schildertij op bladzijde 7 van deze uitgave zien. Laat ze zich voorstellen hoe ze zich gevoeld zouden hebben als ze op dat schip waren geweest. Lees Matteüs 14:22–27 voor en vertel iets over een keer dat u goede moed hield door uw geloof in God te stellen. De gezinsleden willen misschien ook wel over een dergelijke ervaring vertellen.

De apostelen van weleer waren op een schip ‘vele stadiën van het land verwijderd, geteisterd door de golven, want de wind was tegen. In de vierde nachtwake kwam [Jezus] tot hen, gaande over de zee.’

Geestelijke

'Onzin', zei ik, 'Kom nu, een kind kan immers zien dat hier geen krokodillen zitten!' Toen zag ik het opeens!

Boyd K. Packer

Waarnemend president van het Quorum der Twaalf

Ik heb altijd veel belang gesteld in dieren en vogels. Toen ik leerde lezen, zocht ik naar boeken over vogels en dieren en zo kwam ik veel over ze te weten. Toen ik zo'n jaar of twaalf was, kon ik de meeste Afrikaanse dieren benoemen en kon ik een klipspringer van een impala onderscheiden, en een gemsbok van een wildebeest.

Ik heb altijd al eens naar Afrika willen gaan om die dieren in het wild te zien. Die gelegenheid deed zich eindelijk voor toen mijn vrouw en ik een kerктаak te vervullen kregen in Zuid-Afrika. We volgden een zeer druk schema en wijdden acht kerken in zeven dagen in.

De zendingspresident deed vaag over ons schema voor de tiende september (toevallig mijn verjaardag). Ik meende dat het de bedoeling was naar Johannesburg terug te keren, maar hij had andere plannen. 'Een eindje hiervandaan is een wildreservaat', zette hij uiteen. 'Ik heb een auto gehuurd, en morgen, als u jarig bent, gaan we de Afrikaanse dieren bekijken.'

Nu moet ik wel even uitleggen dat die wildreservaten in Afrika ongewone dieren tuinen zijn. De mensen worden er in kooien gestopt, terwijl ze de dieren vrij laten rondlopen. Dat wil zeggen, er zijn afgepaalde complexen, waar de bezoekers van

KROKODILLEN

zo'n safaripark 's avonds binnenkomen en pas na het aanbreken van de dag, na de nacht achter hoge omheiningen te hebben doorgebracht, worden losgelaten om in het reservaat rond te rijden, maar niemand mag uit zijn auto stappen.

Daar onze avondmaaltijd pas laat werd opgediend, was de duisternis al lang ingevallen toen wij naar onze slaapplek vertrokken. We vonden de weg waar wij moesten afslaan en we waren die smalle weg nog maar een klein eindje opgereden, toen de motor van onze wagen afsloeg. We vonden een zaklantaarn en ik stapte uit om onder de motorkap te kijken. Toen het licht over de stoffige weg

flitste, zag ik meteen de sporen van een leeuw!

We besloten genoeg te nemen met een overnachting in de auto! Gelukkig werden we gered door de chauffeur van een tankauto, die was opgehouden en laat uit het complex was vertrokken.

's Morgens bracht men ons naar het complex terug. We zaten zonder auto en omdat er ook geen telefoon aanwezig was, zouden we pas laat in

Opeens zag ik het licht! 'Er zitten overal krokodillen in dit park', zei hij, 'en heus niet alleen in de rivieren.'

de middag een andere wagen kunnen krijgen. Die ene dag dat we naar dat park hadden kunnen gaan, was dus bedorven, en voor mij was de kans van mijn leven vervlogen.

Ik maakte een praatje met een jonge parkwachter, die zich erover verbaasde dat ik zoveel Afrikaanse vogels kende. Toen bood hij aan om ons te hulp te komen. 'Ongeveer 30 km hiervandaan zijn wij een nieuwe uitkijkpost bij een waterplas aan het bouwen', zei hij. 'Die is nog niet helemaal klaar, maar het is er wel veilig. Ik zal u daarheen brengen. Ik geef u een lunchpakket mee. Daar zou u weleens evenveel dieren kunnen zien als tijdens een rondrit, misschien nog wel meer.'

Onderweg naar onze uitkijkpost bood hij vrijwillig aan ons een paar leeuwen te laten zien. Hij ging van de weg af door het struikgewas en weldra ontdekten wij een groep van zeventien leeuwen, die daar languit lagen te slapen. We reden er midden tussendoor.

We stopten bij een waterplas om naar de dieren te kijken, die daar kwamen drinken. Het was een heel droog seizoen en veel water was er niet, het was eigenlijk niet meer dan een modderpoel. Als er olifanten in die zachte modder stapten, sijpelde het water in de daardoor ontstane kuilen en dan dronken de andere dieren uit die olifantensporen.

Vooral de antilopen gedroegen zich erg nerveus. Ze naderden de modderpoel tot op enkele passen afstand, maar draaiden zich dan weer

Gelukkig bestaat er een geestelijke EHBO voor wie is gebeten. De bisschop van de wijk is de gids die met deze hulpverlening is belast. Hij kan ook iemand behandelen die door deze geestelijke monsters op het morele vlak is toegetakeld, en ervoor zorgen dat hij volkomen geneest.

herinneren dat ik er als buitenlander toch wel iets van afwist. Ik had heel wat boeken over de Afrikaanse wildernis gelezen. Bovendien zal iedereen inzien dat een krokodil zich niet in een olifantenspoor kan verschuilen.

Hij merkte dat ik hem niet wilde geloven en besloot mij daarom, geloof ik, een lesje te leren. Wij reden naar een andere plek waar de wagen op een hoge oever boven de modderpoel stond en vanwaar wij naar beneden konden kijken.

om en renden vreselijk geschrokken weg. Ik kon wel zien dat er geen leeuwen in de buurt waren, en dus vroeg ik de gids waarom ze niet dronken. Zijn antwoord, en dit is de les, luidde: 'Krokodillen.'

Ik dacht dat hij een grapje maakte en vroeg hem nu in volle ernst wat er aan de hand was. Weer was het antwoord: 'Krokodillen.'

'Onzin', zei ik. 'Kom nu, een kind kan zien dat hier immers geen krokodillen zitten!'

Ik dacht dat hij een loopje nam met die buitenlandse deskundige op het gebied van het Afrikaanse dierenleven. Tenslotte vroeg ik hem ons de waarheid te zeggen. Nu wil ik u er even aan

'Daar,' zei hij, 'nu ziet u het toch zelf.'

Ik zag nog niets anders dan modder, een beetje water en de nerveuze dieren op afstand. Toen zag ik het opeens! Een grote krokodil lag daar in de modder te wachten op een of ander argeloos dier dat door dorst gedreven kwam drinken.

Opeens zag ik het licht! Toen hij zag dat ik ervoor openstond, vervolgde hij zijn les. 'Er zitten overal krokodillen in dit park,' zei hij, 'en heus niet alleen in de rivieren. We hebben hier geen water of er is wel ergens een krokodil in de buurt, daar kunt u op rekenen.'

Die gids was coulanter dan ik verdiende. Mijn aanvankelijke scepsis over zijn mededeling: 'Krokodillen', had hem best de repliek kunnen ontlokken: 'Stapt u dan maar uit en gaat u maar eens kijken!'

Ik zag toch duidelijk dat daar geen krokodillen zaten. Ik was zo zeker van mijn zaak geweest, dat ik in staat was geweest om zelf even te gaan kijken. Die arrogante houding was me noodlottig geworden, maar hij had het geduld opgebracht om mij een goede les te leren.

Ik hoop dat jullie verstandiger met je gidsen zullen omgaan dan ik toen. Het paste mij volstrekt niet om de wijsneus uit te hangen, en dat past jullie evenmin. Ik ben dan ook niet bepaald trots op dit voorval en ik had me wel tweemaal bedacht om het jullie te vertellen, ware het niet dat er voor jullie ook een les inzit.

Wie al wat ouder zijn, hebben al eerder te maken gekregen met die verraderlijke plassen en zij waarschuwen voor krokodillen. Niet van die grote grijze, die je met hun scherpe

tanden aan stukken kunnen scheuren, maar geestelijke krokodillen, oneindig veel gevaarlijker, nog bedriegerlijker en zelfs onzichtbaarder dan die goed gecamoufleerde Afrikaanse reptielen.

Die geestelijke krokodillen kunnen je ziel doden of verminken. Ze kunnen je van je eigen gemoedrust beroven, en ook de gemoedrust van hen die van je houden. Dat zijn de monsters waarvoor gewaarschuwd moet worden. In deze hele wereld is bijna geen drinkplaats meer te vinden waar het er niet van wemelt.

Bij een volgende reis naar Afrika sprak ik met een jachtopziener in een ander wildreservaat over deze gebeurtenis. Ook hij verzekerde mij dat een krokodil zich inderdaad in zo'n olifantenspoor verborgen kan houden, eentje die groot genoeg is om een mens in tweeën te bijten.

Toen wees hij mijn een plek waar zich een drama had afgespeeld. Er was een jongeman uit Engeland geweest, die in het hotel seizoenarbeid had verricht. Ondanks herhaalde waarschuwingen was deze over de afsteking heen geklommen om eens te zien wat er aan de overkant van een plas lag, waarin het water zo laag stond dat zijn tennisschoenen er niet eens door werden bedekt.

'Hij had nog geen twee stappen gedaan,' zei de opzichter, 'of een krokodil kreeg hem al te pakken. We konden iets meer voor hem doen.'

Vooraf wanneer we jong zijn, grenst het bijna aan waanzin om raad van anderen aan te nemen. Toch komt het soms voor, ook al denken we het zelf beter te weten en hoe graag wij het ook op onze manier willen doen, dat ons hele bestaan afhangt van onze gidsen.

De gedachte aan de jongeman die door een krokodil is verscheurd, is weliswaar gruwelijk, maar bij lange na niet het ergste wat er kan gebeuren. Op geestelijk en zedelijk gebied bestaan er nog veel ergere dingen dan het idee aan stukken te worden verscheurd door een monsterlijk reptiel.

Gelukkig zijn er in het leven genoeg wegwijzers die zoiets kunnen voorkomen, als wij bereid zijn zo nu en dan goede raad aan te nemen. Als je jong leert luisteren naar de raad van je ouders, leerkrachten en leiders, zul je ook leren luisteren naar de allerbeste leidraad die er is: de influisteringen van de Heilige Geest. Dat is persoonlijke openbaring. Er is een medium dat ons waarschuwt voor geestelijke gevaren. Net zoals ik door die gids gewaarschuwd werd, kunnen ook jullie gewezen worden op de geestelijke krokodillen die op de loer liggen.

Gelukkig bestaat er een geestelijke EHBO voor wie is gebeten. De bisschop van de wijk is de gids die met deze hulpverlening is belast. Hij kan ook iemand behandelen die door deze geestelijke monsters op het morele vlak is toegetakeld, en ervoor zorgen dat hij volkomen geneest.

Dat avontuur in Afrika heeft mij er eens te meer aan herinnerd dat ik de Leidsman moet volgen. Ik volg Hem omdat ik dat zelf graag wil. Ik geef u mijn getuigenis dat Hij leeft, dat Jezus de Christus is. Ik weet dat Hij een lichaam van vlees en beenderen heeft, dat Hij deze kerk leidt en dat Hij zich ten doel heeft gesteld ons allemaal in zijn tegenwoordigheid terug te voeren. □

Een conferentievoespraak uit april 1976, bewerkt voor de Liabona.

GEVAAR!

De valstrik van pornografie mijden

Zou je naar de rand van een kloof lopen met het risico dat je valt? Of zou je uit de buurt van het gevaar blijven en alles verdienen wat een liefhebbende hemelse Vader je wil geven?

Je hebt een geweldige dag gehad op de met sneeuw bedekte berg. Het was de moeilijkste klim die je kameraden en jij ooit gemaakt hebben. Als je dichtbij de top komt, zie je een diepe kloof voor je — zo'n kloof waarin je spoorloos kunt verdwijnen. Loop je naar de rand van de glibberige helling en zet je alles op het spel? Waarschuw je je kameraden die achter je komen of laat je hen het gevaar zelf ontdekken?

Porno is zo'n kloof. Een van de grootste gevaren is dat je misschien niet eens inziet hoe verraderlijk het is, tot je in de val gelopen bent. Drie jonge heiligen der laatste dagen vertellen anoniem hun verhaal. We noemen ze Ben, Richard en Rob. Zij hopen dat anderen door hun ervaringen de valstrik kunnen mijden. En ze vertellen iedereen

die met iets soortgelijks te kampen heeft hoe hij of zij eraan kan ontsnappen.

Ben: Ik ben opgegroeid in de kerk en heb een getuigenis. Maar er is een aspect van mijn leven dat maar weinig mensen kennen. Toen ik zeven was, keek ik bij een tienerjongen die naast me woonde vaak naar een pornografische poster die bij hem aan de muur hing. Dat maakte zoveel indruk op me dat ik het ik niet kon vergeten. Ongepaste gedachten leidden tot een ongepaste gewoonte die ik volgens mij niet meer kon doorbreken.

Richard: Toen ik ongeveer twaalf was, ging ik naar het huis van een vriend en trof hem en een aantal jongens uit de buurt achter de computer aan. Ik zei als grapje: 'Hé,

zijn jullie porno aan het bekijken?'

Ze zeiden: 'Hoe wist je dat? Kom hier eens naar kijken.'

Dat was het begin van een probleem. Al gauw begon ik op de computer thuis steeds meer van die plaatjes te zoeken.

Rob: Je beseft meestal niet dat je een probleem hebt, tot je er zo diep in zit dat je geen uitweg meer ziet. Zo ging dat met mij. Ik was nieuwsgierig en redeneerde dat het niet hinderde wat ik met porno deed omdat de jongens op school het ook deden en het helemaal geen probleem voor ze leek te zijn.

ALLEEN MAAR KIJKEN OF VERSLAAFD RAKEN?

Porno speelt in op je nieuwsgierigheid. Op de een of andere manier lijkt alleen maar kijken helemaal niet zo gevaarlijk. Iedereen is wel eens een winkel in gelopen om naar iets te kijken — zonder het te kopen. Maar dit is een

erg grote winkel met een bijna onbeperkte hoeveelheid handelswaar. Ben je eenmaal binnen, dan is de drang om je nieuwsgierigheid te bevredigen oneindig groot. En daardoor wordt je nieuwsgierigheid nooit bevredigd.

Er zijn allerlei dingen in het leven die onze nieuwsgierigheid kunnen opwekken — zoals slangen, verlaten mijnen of drugs. Maar omdat we weten hoe gevaarlijk ze zijn, lopen we weg, verlaten we de groep of zetten we de computer uit.

Maar bij porno bestaat 'alleen maar kijken' niet. Kijken is juist het probleem. Als je porno kijkt, roept dat seksuele gevoelens op. Het is makkelijk om verslaafd te raken aan die opwindende gevoelens, vooral als ze stress of spanning lijken te verlichten — en daarmee kunnen we een begin maken aan een verslaving waar net zo moeilijk van af te komen is als van een verslaving aan drugs of alcohol.

Rob: Nieuwsgierigheid werd belangstelling,

Gevaar helemaal uit de weg gaan

Het is zowel gevaarlijk als verkeerd om bewust te kijken naar dingen die seksuele gedachten opwekken.

Die zaken zijn overal om ons heen. En omdat ze legaal zijn en veel voorkomen, is het soms onmogelijk om te vermijden dat we ze zien.

Maar je hoeft niet in hun val te lopen. Als je dagelijks de volledige wapenrusting van God aandoet door te bidden, de Schriften te bestuderen en je best te doen om de geboden te onderhouden, dan ontwikkel je de kracht om deze en andere verleidingen te weerstaan.

Hieronder staan nog enkele andere manieren om die gevaarlijke, geestelijke kloof van porno helemaal uit de weg te gaan.

1. Herken het als je het ziet. Een eenvoudige definitie is: porno is alle amusement waarbij onzedelijke of ongepaste beelden worden gebruikt om seksuele gevoelens op te wekken. Dus zelfs een gewoon tv-programma of een gewone reclame kan pornografisch zijn. Als beelden seksuele gevoelens in jou opwekken, kun je ze het beste mijden.

2. Verbreek de emotionele verbinding. Er is verband tussen alle verslavingsgedrag en emoties zoals stress, spanning en depressie. Als je last hebt van stress of spanning, probeer die gevoelens dan rechtstreeks onder ogen te zien en gebruik geen porno of andere destructieve manieren om je problemen te verbergen. Gebed, schriftstudie, lichaams oefening, positieve

vrienden en geregelde kerkgang kunnen alle helpen. Een ouder, kerkleider of andere volwassene die je vertrouwt, kan je redding zijn als problemen te groot lijken om op te lossen.

3. Surf verstandig. Als je thuis toegang hebt tot het internet, vraag je ouders dan of ze een internetfilter willen installeren. Maar vertrouw niet alleen op het filter, want dat werkt ook niet altijd. De enige goede regulering is zelfregulering. Houd je computer buiten je slaapkamer — zet hem ergens waar ook andere mensen in de buurt zijn.

4. Wees een heden-daagse Jozef. Weet je nog wat Jozef deed toen de vrouw van Potifar probeerde hem in een val van onkuisheid te lokken? Jozef 'vluchtte en liep naar buiten' (Genesis 39:12). Hij vluchtte dus. Als je wordt blootgesteld aan porno, vertrek dan onmiddellijk — door op de muis te klikken, verder te zappen of snel het huis van een vriend te verlaten.

5. Roep de allerbeste hulp in. Laat je geest niet verzwakken wegens gebrek aan geestelijk voedsel. Een vast dieet van positieve invloeden — zoals gebed, schriftstudie, de wekelijkse activiteitenavond, seminarie en zorgvuldige bestudering van Voor de kracht van de jeugd — kunnen je de kracht geven die je nodig hebt om te navigeren door een wereld vol geestelijke kloven. □

en belangstelling werd een vaste gewoonte. Al gauw was ik verslaafd. Ik kwam thuis van school, ging rechtstreeks naar de computer en zat er uren achter. Mijn sociale leven leed eronder. En ook mijn huiswerk, gezinsbanden en — vooral — mijn geestelijke instelling.

Juist in de periode dat ik de ingevingen van de Geest het hardste nodig had, was ik steeds minder in staat om ook maar iets te voelen. Het leven werd een voortdurende strijd tegen de depressie.

Mijn ziel hongerde, maar wat ik aan voedsel bood, voedde niet. Ik raakte makkelijk teleurgesteld in mijzelf, waarop ik mij weer op de porno stortte om me beter te voelen. Maar de porno maakte me nog meer van streek.

DE OMVANG VAN DE SCHADE

Gevoelens van schuld, angst en depressie zijn gebruikelijke emoties voor wie zich inlaten met porno. Schuldgevoelens, want zij weten dat wat zij doen verkeerd is. Angstgevoelens, want ze zijn doodsbang dat hun geheim zal uitkomen. En depressie, want ze voelen de Geest niet meer. Relaties met familie, vrienden, kerkleiders en de Heer lopen schade op.

Ben: Mijn zelfvertrouwen nam af, in de kerk, op school, overal. Ik voelde me vaak eenzaam, onbeholpen en onwaardig. Als een meisje me leuk vond, dacht ik: 'Ze zou me niet leuk vinden als ze me echt kende.' Ik ging sociale contacten uit de weg.

Rob: Al die jaren dat ik naar de kerk ging, was ik mentaal inactief.

Ik bleef naar de kerk gaan om mijn ouders geen verdriet te doen. Maar ik wist dat mijn levenswijze verkeerd was. Ik merkte zelfs dat ik er na verloop van tijd anders uit ging zien. Ik werd harder. Ik merkte dat ik begon te liegen tegen mijn ouders, mijn bisschop en iedereen om mij heen. Innerlijk was ik in beroering en ik leed geestelijk.

DE SLEUTEL TOT VERANDERING

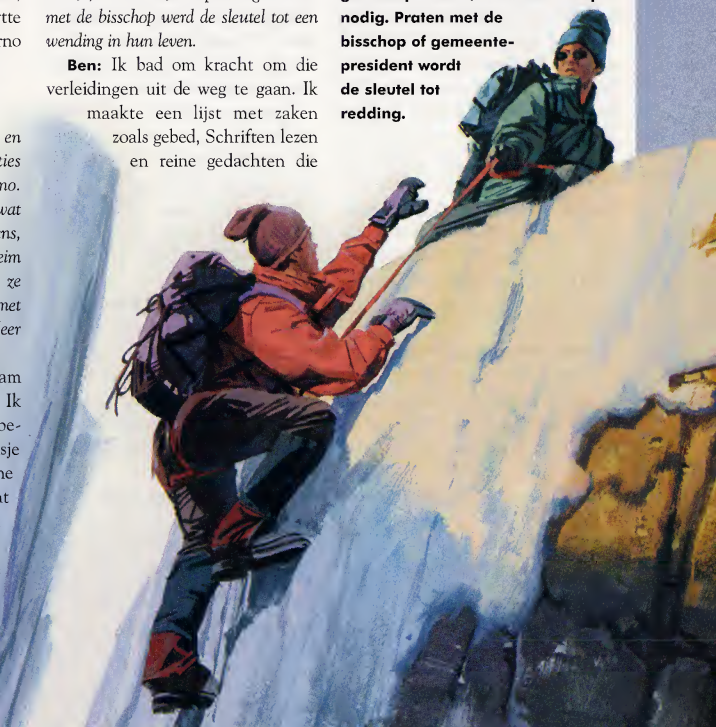
Elk van deze jongemannen probeerde zijn verslaving in zijn eentje te overwinnen. Maar net als een bergbeklimmer die in een gevaarlijke kloof vastzit, hadden ze hulp nodig. Praten met de bisschop werd de sleutel tot een wending in hun leven.

Ben: Ik bad om kracht om die verleidingen uit de weg te gaan. Ik maakte een lijst met zaken zoals gebed, Schriften lezen en reine gedachten die

me zouden helpen om dichterbij God te komen. Maar hoewel ik er erg mijn best voor deed, loste ik mijn problemen er niet mee op.

Alleen bij al bij het idee om het aan de bisschop te vertellen, kromp ik ineen. Het leek me beter om het aan de bisschop te vertellen als het al achter me lag. Maar uiteindelijk besefte ik dat ik het niet achter me kon laten als ik het niet beleed. Als

Veel mensen proberen hun pornoverslaving in hun eentje te overwinnen. Maar net als een bergbeklimmer die vastzit in een gevaarlijke kloof, hebben ze hulp nodig. Praten met de bisschop of gemeente-president wordt de sleutel tot redding.

God al van mijn problemen afwist en ik er met gemak in gebed met Hem over kon praten, waarom zou ik er dan niet persoonlijk met Gods dienstknecht over kunnen praten? Uiteindelijk besloot ik het te belijden. Ik had het geruststellende gevoel dat het goed was.

Als je je inlaat met porno, ben je niet zedelijk rein, zelfs al heb je verder niets onzedelijks gedaan. Rob vertelt hoe hij beseftte dat hij niet waardig was om naar de tempel of op zending te gaan.

Rob: Ik boog me nederig en in tranen voor de Heer neer en smeekte om kracht die de mijne te boven ging. Avond in avond uit bad ik, tot ik uiteindelijk wist dat ik er met mijn bisschop over moest praten. Dat was het moeilijkste: tegenover iemand anders toegeven dat ik een probleem had. Ik bleef denken dat ik het zelf wel aan kon en dat niemand het ooit hoefde te weten. Ik wilde dat het tussen mij en God bleef. Maar uiteindelijk bereikte ik een stadium waarin ik beseftte dat het onmogelijk was. Ik praatte met mijn bisschop en begon aan een lang en moeilijk bekeringsproces.

JE STAAT ER NIET ALLEEN VOOR

Bekering mag dan moeilijk zijn, maar het is ook een proces vol troost en hoop.

Een bisschop zegt over mensen die in de klem zitten van porno: 'Er is hulp beschikbaar. Het bekeringsproces is inderdaad een proces. Er is tijd voor nodig om een negatieve gewoonte overboord te zetten. Elke kleine overwinning moet worden erkend, versterkt en gevierd. Soms hebben mensen die ik

begeleid heb nog steeds moeite, maar in elk geval verstoppende ze het probleem niet meer. Ze hebben hulp gezocht. Ze zijn in gaan zien dat ze er niet alleen voor hoeven te staan in hun moeilijkheden.'

Een voormalige bisschop legt uit: 'Ik geloof dat ik, naast mijn eigen gezinsleden, niemand in de wijk zo heb liefgehad als hen die met een gebroken hart naar mij toe kwamen, op zoek naar vergiffenis en gemoedsrust. Ze vonden het belangrijker wat de Heer van ze vond dan wat andere mensen van hen vonden. Ik had respect voor hun moed en hun verlangen om een en ander recht te zetten. Ik heb tranen voor ze vergoten. Ik verheugde me als ze weer rein en genezen waren. En naderhand beschouwde ik ze niet meer als voormalige zondaars, maar gewoon als geliefde broeders en zusters.'

'Vertrouw op de Heer', heeft ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd. 'Hij weet wat Hij doet. Hij is al van uw problemen op de hoogte. En Hij wacht tot u om hulp vraagt.' ('Trust in the Lord', Ensign, mei 1989, blz. 36.)

HOE GAAT HET NU MET BEN?

Ik was opgelucht toen ik niet meer deed alsof. Toen ik mijn last wat verlicht had door mijn familie en mijn bisschop erover te vertellen, hoefde ik de verslaving niet meer in mijn eentje aan te pakken. Nu leun ik op die mensen.

Een probleem dat mijn jeugd beheerst heeft, kon niet van de ene dag op de andere verdwijnen. De weg is lang en zwaar geweest, en dat is hij nog. Het is niet meer genoeg om er

Wenken van de profeet

Ik vraag jullie (...) dringend jezelf vrij te houden van de smet van de wereld. Laat je niet in met smerige taal op school. Vertel geen schuine grappen. Rommel niet met Internet, op zoek naar pornografisch materiaal. Luister niet naar vuiligheid op 06-nummers. Huur geen videofilms waarin ook maar enige pornografie te zien valt. Die schunnige rommel is niet goed voor je. Mijd pornografie als een ernstige ziekte. Het is niet zo verwoestend. Het kan een gewoonte worden, en wie zich eraan bezondigen kunnen er niet meer van afblijven. Het is verslavend.

'Het brengt miljarden op voor degenen die het produceren. Zij maken het zo (...) aantrekkelijk als ze maar kunnen. Het verleidt en vernietigt zijn slachtoffers. Het is overall. Overall om ons heen. Ik vraag jullie dringend je er niet mee in te laten. Je kunt het je gewoon niet veroorloven.'
— President Gordon B. Hinckley ('Het meisje met wie je eens zult trouwen, waardig zijn', *De Ster*, juli 1998, blz. 56.) □

gelukkig uit te zien. Ik wil gelukkig zijn. Ik leer Christus kennen en begin de verzoening te begrijpen. De Heiland geeft me de kracht die ik nodig heb waardoor mijn zelfvertrouwen en mijn zelfrespect dagelijks toenemen.

EN RICHARD?

Ik was eerlijk tegen mijn bisschop. En toen mijn vader met me praatte, was ik tegen hem ook eerlijk. We hebben er samen aan gewerkt. We besloten thuis om een tijdje geen internet te gebruiken. Dat heeft erg geholpen.

Ik word binnenkort zestien en ik ben blij dat ik besloten heb om mijn leven niet door porno te laten beheersen. Ik heb een beter gevoel over mezelf en ik denk anders over jongevrouwen dan voorheen. Met de hulp van mijn bisschop ben ik nu aan het voorbereiden op de tempel, een zending en ooit een fijn huwelijk.

EN ROB?

Er was veel tijd en oprechte inspanning voor nodig om de slechte gewoonten af te leren. Uiteindelijk besloot mijn priesterschapsleider dat ik waardig was om op zending te gaan. Het was een geweldig gevoel om naar de tempel te gaan en te weten dat ik rein ben. De Geest die ik in al die tienerjaren zo graag wilde voelen, vulde mijn hart en mijn leven. Ik ben erg dankbaar voor de verzoening van Jezus Christus.

De tegenstander belaaft me nog

steeds en probeert me onderuit te halen. Maar ik heb geleerd om dagelijks de wapenrusting van God aan te doen. Ik weet dat Jezus Christus me liefheeft, en ik heb Hem lief.

EN JIJ?

De beste manier om problemen met porno te vermijden, is er zo ver mogelijk uit de buurt te blijven. Maar als je al

worstelt met porno, of een andere slechte gewoonte, praat dan alsjeblieft met je bisschop of je gemeentepresident. Hij heeft je lief, hij zal discreet zijn en hij zal je helpen om de macht van de verzoening toe te passen. Met de hulp van de Heiland en zijn dienstknechten kan je de kracht krijgen die je nodig hebt. Je kunt rein worden, zelfvertrouwen krijgen en weer in alle opzichten een goed lid worden. □

Ook een drug?

Porno kan enorm verslavend zijn. Uit wetenschappelijk onderzoek — waaronder nieuwe hersenscantechnieken — blijkt dat porno wel eens net zulke fysieke en chemische schade aan de hersenen zou kunnen aanrichten als drugs. De enige veilige manier om het gevaar uit de weg te gaan, is helemaal uit de buurt te blijven van porno.

Als je al verslaafd bent, heb je hulp nodig. De eerste die je moet spreken, is je bisschop of gemeentepresident. Hij kan je helpen om de reddende en genezende kracht van de Heiland te gebruiken. Hij kan je zo nodig ook helpen aan professionele hulp. Probeer alsjeblieft niet om het in je eentje te doen.

Porno is niet alleen beschikbaar, het wordt bevorderd en actief aan de man gebracht. Niemand — geen enkele volwassene, geen enkele teruggekeerde zending, niemand — is zo volwassen of zo sterk dat hij of zij opzettelijke blootstelling eraan kan riskeren. Wees van plan om er de rest van je leven voor op je hoede te zijn. En dat geldt zeker voor hen die in het verleden al een probleem hebben gehad met porno. Het is net als genezen van een drugs- of alcoholverslaving. Je moet zelfs geen slokje meer nemen, want je zit er onmiddellijk weer aan vast. □

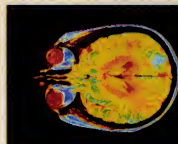
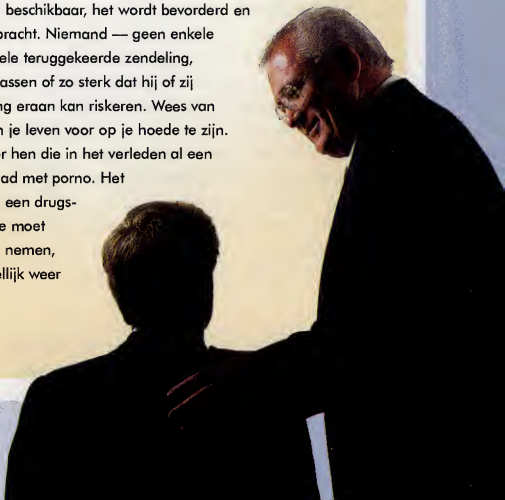

FOTO VAN HERSENSCAN: PHOTO DISC

JEREMIA: als pottenbakkersklei

De liefdevolle manier waarop de Heer de profeet Jeremia vormde, herinnert ons eraan hoe Hij ons kan vormen.

Ouderling Jean A. Tafan

Een van de gebiedszeventigen

Zijn naam betekent 'Jehova zal verhogen', en hij was onbevreesd in dienst van de Heer; maar toch moest de profeet Jeremia geestelijk veel lijden.

Op zeker moment, in het eerste deel van Jeremia's meer dan veertigjarige bediening in Jeruzalem, gaf de Heer hem opdracht om het huis van een pottenbakker te bezoeken. (Zie Jeremia 18:1-2.) Jeremia keek toe hoe de pottenbakker zijn werk deed, een schijf aandrijvend met zijn voet terwijl hij met zijn handen de natte klei op de bovenste schijf bewerkte. Pottenbakken is een van de oudste ambachten in de beschaafde wereld. Jeremia zag dat de pottenbakker een fout ontdekte in het werkstuk. Jeremia vond het interessant dat de pottenbakker het werkstuk in elkaar duwde en aan een nieuwe pot begon. (Zie Jeremia 18:3-4.) Vervolgens stelde de Heer een retorische vraag: 'Zal Ik niet met u kunnen doen zoals deze pottenbakker, o huis Israëls?' (Jeremia 18:6.) Die vraag had ook aan Jeremia gesteld kunnen worden.

Hij was een profeet die een van de donkerste periodes van Israëls goddeloosheid meemaakte, maar te midden daarvan zag hij de hand van de Meesterpottenbakker die zijn karakter vormde tot een prachtig kunstwerk. De gebeurtenissen in zijn leven herinneren ons aan de noodzaak om ons hele leven, hoe moeilijk dat ook mag zijn, in de liefhebbende handen van de Heer te leggen.

ZIJN ROEPING

Jeremia werd geboren in Anatot, ongeveer vijf kilometer ten noordoosten van Jeruzalem. Zijn vader, Chilkia, was 'uit het priestergeslacht te Anatot in het

land van Benjamin' (Jeremia 1:1). Toen Jeremia nog erg jong was, riep de Heer hem als zijn profeet: 'Tot een ieder, tot wie Ik u zend, zult gij gaan, en alles wat Ik u gebied, zult gij spreken' (Jer. 1:7). Jeremia maakte aanvankelijk bezwaar tegen het vertrouwen dat de Heer in hem had: 'Ik kan niet spreken, want ik ben jong' (Jer. 1:6). Maar de Heer kende het potentieel van Jeremia: 'Eer Ik u vormde in de moederschoot, heb Ik u gekend (...); tot een profeet voor de volkeren heb Ik u gesteld' (Jer. 1:5).

De Heer kent ook ieder van ons en zorgt ervoor dat wij op de voor ons beste tijd en plaats het sterfelijk leven binnegaan. Door onze roepingen in het gezin en in de kerk kan Hij ons vormen. Mijn vrouw en ik zijn dat beginsel beter gaan begrijpen toen we geroepen werden om het zendingsgebied Suva (Fiji) te presideren. We spraken geen vloeiend Engels en vooral mijn vrouw vond het erg moeilijk. Ze kreeg bij haar aanstelling een speciale zegen voor die gave. Ze studeerde hard op het Engels en oefende het thuis en met de zendelingen. Al gauw kon ze zendelingen in Fiji, Vanuatu en Kiribati op zoneconferenties in het Engels toespreken; en op haar beurt leerde ze Frans aan de zendelingen die in Nieuw-Caledonië werkten. Ze had het gevoel dat de Heer haar had geroepen om de sprekers van beide talen te dienen en dat ze daarom beide talen moest kunnen spreken. Door die ervaring is zij gevormd en gezegend, maar ook ons gezin en de mensen die ze kon onderwijzen, ook al had haar Engels enigszins een Frans accent.

ZIJN BUIGZAAMHEID

Een belangrijke factor die bijdroeg tot de vorming van Jeremia's leven was zijn buigzaamheid, zijn bereidheid om zich over te geven aan de geboden van God, zijn

flexibiliteit om vrijelijk en herhaaldelijk te buigen voor de wil van God. Ootmoed, gehoorzaamheid, geloof en vrijheid zijn karaktereigenschappen die buigzaamheid bevorderen. De Meesterpottenbakker beproefde Jeremia's bereidheid om gehoorzaam te zijn veelvuldig.

Op een keer gaf de Heer Jeremia opdracht om een aardewerken kruik te kopen, die voor de leiders van het volk kapot te gooien en dan stoutmoedig te profeteren: 'Zo zegt de Here der heerscharen: zo zal Ik dit volk en deze stad aan stukken breken, gelijk men pottenbakkersgerei aan stukken breekt, dat niet weder heel gemaakt kan worden' (Jeremia 19:11; zie 19:1-15). Jeremia's uitvoering van die opdracht, die zo'n dramatische veroordeling van zijn politieke opperheren inhield, vereiste moed en gehoorzaamheid, alsmede het op het spel zetten van zijn eigen veiligheid.

Toen kwam het woord van de Heer tot Jeremia met de opdracht om van zichzelf een indrukwekkend stukje aanschouwelijk onderwijs te maken. Jeremia kreeg opdracht om een juk te maken zoals dieren die dragen, dat om zijn hals te leggen en te dragen in aanwezigheid

De profeet Jeremia zag een van de duisterste periodes van Israëls goddeloosheid, maar in dit alles zag hij toch de vaardige handen van de Meesterpottenbakker.

van koning Sedekia en de gezanten van andere landen in Jeruzalem. Wat moet Jeremia een vreemd schouwspel zijn geweest voor die invloedrijke en machtige mannen! Jeremia zei dat de Heer hen zou vernietigen als ze zich niet vrijwillig, als ossen onder een juk, voor de koning van Babylon neerbogen en hem dienden. (Zie Jeremia 27:1-11.)

Bij deze en vele andere gelegenheden was Jeremia buigzaam genoeg om te doen wat de Heer gebod, ongeacht hoe vreemd, onpopulair of dwaas hij in de ogen van andere mensen ook geleden mag hebben.

In mijn werk als zendingspresident kwam ik veel jonge mensen tegen die ook zo buigzaam waren. Allereerst maakte ik bij een bezoek aan Nieuw-Caledonië kennis met Olivier Pecqueux. Hij was 24 jaar en zat in militaire dienst. Hij was niet actief in de kerk en leidde een werelds leven. Maar de Heer had andere plannen voor hem. Op zijn verzoek maakten we een afspraak en bespraken zijn patriarchale zegen. Hij besloot zich te verootmoedigen, zich te bekeren en de Heer vorm te laten geven aan zijn leven. Al gauw werd hij op voltijszending geroepen en werd hij een van mijn beste zendingelingen. Hij studeert nu en is onlangs in de Tahiti-tempel getrouwd.

Onze beslissingen moeten ook blijk geven van zo'n buigzaamheid en hoop in Christus. Ouderling Hugh W. Pinnock van de Zeventig (1934-2001) heeft daarover gezegd: 'Als we vergissingen begaan, zoals het oude Israël deed, dan kunnen we wat we verknoeid hebben, aanpakken en opnieuw beginnen. De pottenbakker gaf niet op en gooide de klei niet weg. (...) En wij moeten ons ook niet hopeloos voelen en onszelf verwerpen. Ja, het is onze taak om onze problemen te overwinnen en met behulp van wat we hebben overnieuw te beginnen.'

WAAR HIJ ONDER LEED

Jeremia was een man die veel leed. (Zie Klaagliederen 3:1.) In feite waarschuwde de Heer hem ten tijde van zijn roeping dat koningen, prinses, priesters en het volk hem zouden bestrijden. Maar 'zij zullen u niet overmogen, want Ik ben met u, (...) om u te bevrijden' (Jer. 1:19), beloofde de Heer. Hier volgen twee van de vele moeilijke omstandigheden waarin Jeremia heeft verkeerd.

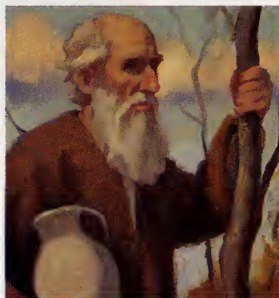
Toen Paschur, de priester die over de ordehandhaving in de tempelhoven ging, hoorde van de indrukwekkende manier waarop Jeremia de kruik had gebroken en voor het volk had geprofeteerd, liet hij Jeremia arresteren, geselen en opsluiten. De volgende dag liet Paschur Jeremia voor zich brengen, maar Jeremia herhaalde onbevreesd de woorden van de Heer over een op handen zijnde vernietiging. Hij voegde daar aan toe: 'En jij, Paschur, en al uw huisgenoten, zult in gevangenschap gaan' (Jer. 20:6).

Toen het Babylonische leger Jeruzalem belegerde, herhaalde Jeremia de woorden van de Heer tot koning Sedekia en zijn volk dat zij zich moesten overgeven. Daar werden enkele vorsten boos over, waarop ze

zijn poging om de stad te verlaten gebruikten als voorwendsel om hem te arresteren wegens verraad en hem gevangen te zetten. (Zie Jer. 37:6-15.)

Jeremia werd in een vreselijke put geworpen om hem van honger te laten omkomen. Dergelijke putten waren peervormige holten die in de rotsen waren uitgehouwen om water op te vangen en op te slaan. In de loop der jaren was er modder in gekomen en die was zo diep dat Jeremia 'zonk in het slijk' (Jer. 38:6). Zonder de moed en het christelijk dienstbetoon van Ebed-Melek, een Ethiopische dienstknecht van de koning, zou Jeremia verhongerd zijn. (Zie Jer. 38:7-13; zie ook 1 Nephi 7:14.)

Toen de Babylonische koning Jeruzalem binnenviel, besloot Jeremia bij zijn volk in Jeruzalem te blijven, het

Jeremia was buigzaam genoeg om te doen wat de Heer gebod, ongeacht de indruk die hij daarmee wakte bij andere mensen.

woord van de Heer aan hen te blijven verkondigen ondanks het feit dat ze voortdurend weigerden zijn advies op te volgen. Jeremia is vermoedelijk in Egypte gestorven, niet lang nadat hij nog een laatste verzoek tot zijn volk had gericht om zich weer tot de Heer te wenden. (Zie Jer. 44.)

Het lijden van Jeremia vormde een van de krachtigste middelen die de Heer had om hem te vormen en te zuiveren. Dat geldt ook voor ons. Het lijden dat wij in geduld doorstaan, geeft ons ervaring en kan voor ons welzijn zijn. (Zie LV 122:7–8.) Ouderling John B. Dickson van de Zeventig heeft gezegd: 'Het is niet de bedoeling dat het leven makkelijk is, maar ik beloof hun die getrouw werken (...) en met vastberadenheid elke moeilijkheid op de juiste wijze doorstaan (...) dat zij gezegend zullen worden met gevoelens van geluk (...) die ons [zullen] vormen en opbouwen, en die nooit meer weggenomen kunnen worden.'²

GOEDE KRUIKEN

Op 19 december 1841 kwamen de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen bijeen in het huis van de profeet Joseph Smith. Volgens de notulen die Wilford Woodruff van de vergadering maakte 'predikte ouderling Heber C. Kimball (...) over de klei in de handen van de pottenbakker, die, als het werkstuk mislukte, van de schijf werd afgehaald en terug in de bak werd gegooid om bij de volgende lading gebruikt te worden, want het was een gebrekkige kruik; maar als de klei goed werd gevormd in de handen van de pottenbakker (...) was het een goede kruik.'³

Jeremia was een profeet die waarlijk van Christus getuigde. (Zie Helpman 8:20.) De Heer zelf gebruikte Jeremia's woorden tijdens zijn bediening in het sterfelijk

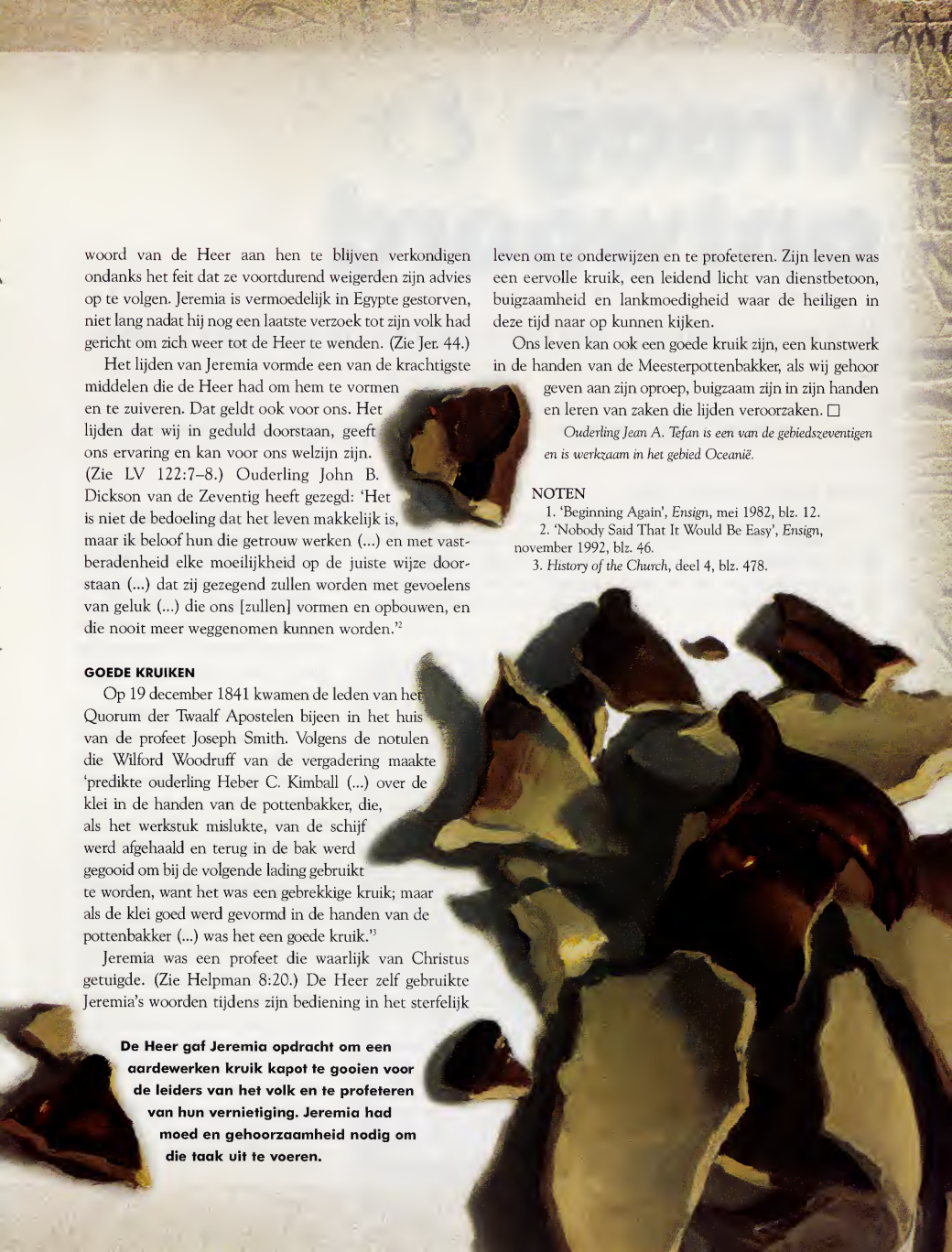
leven om te onderwijzen en te profeteren. Zijn leven was een eervolle kruik, een leidend licht van dienstbetoon, buigzaamheid en lankmoedigheid waar de heiligen in deze tijd naar op kunnen kijken.

Ons leven kan ook een goede kruik zijn, een kunstwerk in de handen van de Meesterpottenbakker, als wij gehoor geven aan zijn oproep, buigzaam zijn in zijn handen en leren van zaken die lijden veroorzaken. □

Ouderling Jean A. Tefan is een van de gebiedszeventigen en is werkzaam in het gebied Oceanië.

NOTEN

1. 'Beginning Again', *Ensign*, mei 1982, blz. 12.
2. 'Nobody Said That It Would Be Easy', *Ensign*, november 1992, blz. 46.
3. *History of the Church*, deel 4, blz. 478.

De Heer gaf Jeremia opdracht om een aardewerken kruik kapot te gooien voor de leiders van het volk en te profeteren van hun vernietiging. Jeremia had moed en gehoorzaamheid nodig om die taak uit te voeren.

Vraag & antwoord

Ik ben vaak verdrietig. Wat kan ik doen om me gelukkiger te voelen?

De antwoorden zijn alleen bedoeld als een leidraad en een advies, niet als officiële uitspraken aangaande de leer van de kerk.

LIAHONA'S ANTWOORD

De profeet Lehi heeft gezegd: 'Het is noodzakelijk, dat er een tegenstelling in alle dingen is' (2 Ne. 2:11). Om Gods scheppingen aan hun doel te laten beantwoorden, moet er een

tegenstelling zijn in alles — gezondheid en ziekte, goed en kwaad, licht en duister, geluk en ellende — en daarom is verdriet een noodzakelijk onderdeel van ons sterfelijk leven.

Je moet echter wel oppassen als je vaak gedurende langere tijd verdrietig of depressief bent. Als dat met jou het geval is, praat dan onmiddellijk met je ouders of een kerkleider. Vraag door gebed en priesterschapszegens de hulp van de Heer. Je kunt altijd een beroep op Hem doen.

Als je verdrietige gevoelens blijvend zijn, dan kunnen je ouders of kerkleiders je aanmoedigen om hulp te zoeken bij een beroepstherapeut of arts die daarvoor opgeleid is en te laten vaststellen of je lijdt aan een lichamelijke of emotionele kwaal. Therapie, medicijnen en andere medische hulpmiddelen kunnen ook tot de oplossing van je probleem leiden.

Het kan ook goed zijn te bedenken dat het Satan is die ons verdrietig wil maken. Lehi heeft gezegd dat Lucifer, 'omdat hij uit de hemel was gevallen, en voor altijd ellendig was geworden, [...] de ellende [zocht] van het gehele mensdom' (2 Ne. 2:18). Satan en zijn volgelingen verleiden ons tot zonde, want van zonde gaan we ons ellendig voelen. Ze fluisteren ons ook twijfel en ontmoediging in en verleiden ons

FOTO-ILLUSTRATOR: STEVE BLINDERSON

om aan onszelf te gaan twijfelen, aan ons getuigenis en ons potentieel als kind van God.

Als verdriet voortkomt uit zonde, kun je geloof in Jezus Christus hebben en je bekeren. Dat proces mag dan niet makkelijk zijn, maar er is geen grotere vreugde dan weten dat je zonden zijn opgelost door bekeering. Je bisschop of gemeentepredikant kan je daarmee helpen. Als je verdrietige gevoelens voortkomen uit ontmoediging of twijfel, dan kun je het gezelschap van de Heilige Geest zoeken om je geloof in de Heiland te vergroten. In beide gevallen kun je baat hebben bij gebed en priesterschapszegens.

Soms zijn externe omstandigheden de oorzaak van ons verdriet. Misschien overlijden dierbaren, keren vrienden zich tegen ons, kwetsen andere mensen ons, of we krijgen met verwondingen of ziekten te maken. Ervaringen waardoor we groeien, zijn niet altijd prettig. Soms moet je gewoon volharden en troost vinden in de belofte van de Heer dat Hij niet zal toestaan dat je meer te verduren krijgt dan je aankunt. (Zie Alma 13:28.)

We kunnen allemaal moeilijke ervaringen krijgen in dit leven, maar met de hulp van de Heer kunnen we ze doorstaan. 'De mensen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben', heeft Lehi gezegd (2 Ne. 2:25). De Heer wil dat wij gelukkig zijn. En zelfs al

zijn we hier niet altijd gelukkig, als we zijn geboden onderhouden en tot het einde toe volharden, hebben we zijn belofte dat we eens voor eeuwig gelukkig zullen zijn bij Hem.

For more information in English, visit www.ldsfamilyservices.org.

ANTWOORDEN VAN LEZERS

Als ik verdrietig ben, denk ik aan het offer van de Heiland en dan krijg ik een fijn gevoel en denk: 'Dat heeft Hij voor mij gedaan.' De Heer wil dat we gelukkig zijn, vreugde hebben en zijn zegeningen ontvangen.

Veronica Toledo Lazanas (19)
Wijk Pasig 1
Ring Pasig (Filipijnen)

Om je gelukkiger te voelen, kun je meer liefde voor God en je medemens ontwikkelen door goed te doen aan mensen om je heen. Verootmoedig jezelf en maak tijd vrij om anderen te helpen.

Obioma Madumere (17)
Gemeente Old Umuahia
Ring Umuahia (Nigeria)

De Heer heeft ons de weg naar het geluk gewezen: het evangelie naleven. Als we dat doen, nodigen we de Geest van God uit in ons leven

'De reis naar het geluk'

Door de vele uren die ik heb geluisterd naar de ellende van allerlei mensen, ben ik ervan overtuigd dat we zowel geluk als ongeluk zelf in de hand hebben. ...

'(...) Niemand is 24 uur per dag, zeven dagen per week gelukkig. In plaats van te kijken of we ons elke dag gelukkig voelen, moeten we het geluk misschien in kleine stukjes oppakken en leren de elementen van geluk te herkennen, en ze koesteren zolang we ze hebben. (...)

'Een dergelijke reis wordt afgelegd via de stapstenen van onzelfzuchtigheid, wijsheid, voldoening en geloof. De vijanden van vooruitgang en voldoening zijn zaken zoals een gebrek aan zelfvertrouwen, een slecht zelfbeeld, zelfmedelijden, verbittering en wanhoop.' —
President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium ('Onze zoektocht naar geluk', Liahona, oktober 2000, blz. 2-7.) □

en is er in ons hart geen ruimte meer voor vervelende gevoelens.

Virginia Tshotaata (23)
Wijk Uturoa
Ring Raromatai (Tahiti)

Als je je gelukkig wilt voelen, doe dan iets aardigs voor andere mensen. Breng ze het licht van het evangelie.

Jelena Gritsenko (16)
Gemeente Wladiwostok 2
District Wladiwostok
(Rusland)

Op een dag was ik zo verdrietig dat ik niet meer verder kon. Ik deed mijn Schriften open. Toen ik klaar was met lezen, had ik innerlijke vrede. Ik wist dat mijn hemelse Vader oog voor mij had en dat Hij mij zou troosten.

Guadalupe Celeste
Moo Dzul (19)
Gemeente Calkini
District Calkini (Mexico)

Om verdrietige gevoelens kwijt te raken, bid ik en lees ik in de Schriften en de *Liahona*. Door de Schriften wordt mijn geloof versterkt en door de *Liahona* weet ik dat God me liefheeft.

Susana Widya Yuliyanti (21)
Gemeente Banjarsari
District Soerakarta
(Indonesië)

Om mezelf van vervelende gevoelens te ontdoen, lees en overdenk ik mijn patriarchale zegen, ga ik naar de tempel en probeer de geest van die heilige plek te voelen, en ontleen ik de eeuwige kracht aan het grote offer van de Heiland — de verzoening.

Humberto Martins
de Araújo jr. (22)
Wijk Caetes 1
Ring Olinda-Padista (Brazilië)

Ik geloof dat schriftstudie en gebed de beste manieren zijn om problemen te overwinnen.

Ouderling Atelea
Moeata jr. (20)
Zedingsgebied Nuku'alofa
(Tonga)

Verdrietige gevoelens ontstaan niet zomaar uit het niets, noch komen ze plotseling of per ongeluk. Kort geleden was ik verdrietig en ik wist maar niet waarom. Toen ik bad, besepte ik dat de Heilige Geest me probeerde te waarschuwen dat ik niet het goede koos. Ik begon doelen te stellen, meer te bidden en het Boek van Mormon te bestuderen.

Juliana Lazzarotti dos Neves
Oliveira (17)
Gemeente Santa Clara
District Coimbra (Portugal)

Als ik me niet gelukkig voel, doe ik mee aan een activiteit van de

gemeente. Ik lees in de *Liahona* of de Schriften. Ik probeer ook niet lui te zijn. Als je je vrije tijd niet verstandig gebruikt, geef je de tegenstander de kans om je te verleiden.

Tofoi A. Malaeti'a (16)
Gemeente Fagasa
Ring Pago Pago (Samoa)

VRAAG EN ANTWOORD is een rubriek voor jongeren. We proberen een brede selectie aan antwoorden van jongeren uit verschillende landen te publiceren. Stuur je antwoord vóór 15 november 2002 naar: Questions and Answers 11/02, *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of stuur je e-mail naar curliahona-imag@ldschurch.org. Je mag je antwoord in je eigen taal typen of duidelijk schrijven. Vermeld je volledige naam, leeftijd, adres, wijk en ring (of gemeente en district). Stuur alsjeblieft ook een foto van jezelf (die wordt echter niet teruggestuurd).

VRAAG: Ik word volgend jaar negentien en ben me aan het voorbereiden op een zending, maar ik weet niet zoveel over het Melchizedeks priester-schap. In hoeverre zijn de taken en ervaringen die je als Melchizedeks-priesterschapsdrager hebt anders dan die ik als Aäronisch-priesterschapsdrager heb gehad? En hoe kan ik me het beste voorbereiden op het Melchizedeks priesterschap? □

FOTOGRAFEN: JOHN LUKE, WELDEN C. ANDERSEN EN JEFFERY D. ALKED

NAUVOO-TEMPEL (ILLINOIS) INGEWIJD

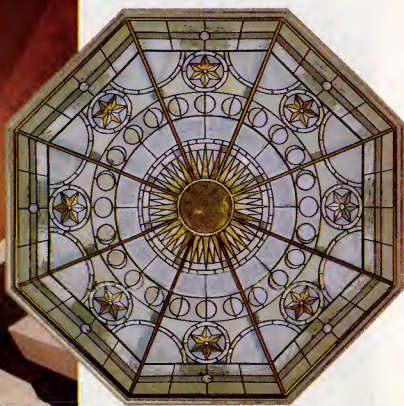
Op 27 juni heeft president Gordon B. Hinckley vroeg in de avond de Nauvoo-tempel (Illinois) ingewijd. De inwijdingsdienst is naar duizenden leden in 68 landen uitgezonden. De plaats en tijd waren afgestemd op de geschiedenis van de kerk en de eerste president, Joseph Smith. Er heerste een historische en heilige sfeer.

Toen er eerder op de dag een tijdcapsule in de muur van de tempel werd gemetseld, sprak president Hinckley over 'onzichtbare toeschouwers' die hij op de inwijding verwachtte, onder wie de profeet Joseph Smith, zijn broer Hyrum en 'vele anderen die hun leven, tijd en energie aan de bouw van de (originele) Nauvoo-tempel hadden gegeven.' De inwijding begon om achttien uur, plaatselijke tijd, op dezelfde datum (27 juni) dat de profeet Joseph

en zijn broer in 1844 in Carthage Jail werden gedood, ongeveer 24 kilometer daarvandaan. Als we de zometijd buiten beschouwing laten, was het precies op dezelfde tijd.

Maar president Hinckley sprak over de veranderingen voor de kerk sinds die duistere dagen. 'De toekomst heeft er nog nooit zo goed uitgezien als tegenwoordig', zei hij.

SCHILDRIJEN IN VOLGORDE VAN PUBLICATIE VAN TED GORRA, GARY F. SMITH, SAM LAWOR, WILLIAM WARNER MAJOR, WILLIAM WAUGHAN, GLENN S. HORNIBSON, SAM LAWOR EN FREDRICK REICZ

MIJLPALEN NAUVOO-TEMPEL

Augustus 1840

De profeet Joseph Smith houdt de eerste toespraak over de doop voor de doden.

Oktober 1840

Tijdens de algemene conferentie nemen de heiligen een motie aan om de Nauvoo-tempel te bouwen. Later vormen de leiders een tempelcomité en kiezen een locatie uit.

Januari 1841

De Heer geeft de heiligen de opdracht 'een huis ter ere van mijn naam te bouwen, namelijk op deze plaats [Nauvoo]' (LV 124:55).

Februari 1841

De leiders kiezen William Weeks uit als architect. De bouw begint.

'Dit is de beste periode in de geschiedenis van de kerk, en het wordt alleen maar beter.'

Tijdens het inwijdingsgebed zei president Hinckley: 'Wij danken U dat die harde tijden nu al ver in het verleden liggen. Wij danken U voor deze tijd waarin wij leven, met de vele zegeningen van vrede en voorspoed die wij van U ontvangen. De Geest

Uiterst links: De wenteltrap in de zuidwesthoek van de tempel.
Links: Dakraam met gebrandschilderd glas in de celestiale zaal.
Boven: Zonstenen en sterstenen aan de buitenkant van de tempel.
Rechts: President Hinckley (midden) op weg naar de hoeksteenceremonie.

heeft over ons gehangen en heeft ons geïnspireerd, en in gehoorzaamheid aan zijn ingeving hebben wij nu op deze heilige grond opnieuw de tempel gebouwd die hier eens heeft gestaan.' Hij smeekte: 'Wij bidden dat U het als offergave van ons zult aanvaarden. Het hart van de kinderen is letterlijk tot de vaderen gewend die aan het oorspronkelijke gebouw gewerkt hebben. Dat hebben zij met liefde en een heerlijke geest van toewijding en inzet gedaan.'

President Hinckley vroeg: 'Dierbare Vader, zegen dit land opdat wie het besturen nooit de rechten van de mensen met voeten zullen treden zoals eens in Nauvoo gebeurd is.' En daar voegde hij aan toe: 'Zegen deze stad, Nauvoo, die bekend is geworden als de Stad van Joseph. Moge hij

schijnen met hernieuwde glans als de locatie van een tempel van God. Moge dit heilige huis een monument zijn voor hem die hier heeft gewoond en is begraven, Joseph Smith, de grote profeet van deze bedeling, en zijn broer Hyrum, van wie hij hield.'

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, sprak ook tijdens de eerste

6 april 1841

Tijdens de algemene conferentie worden de hoekstenen gelegd.

8 november 1841

President Brigham Young wijdt de doopvont in het souterrain van de tempel in.

4 mei 1842

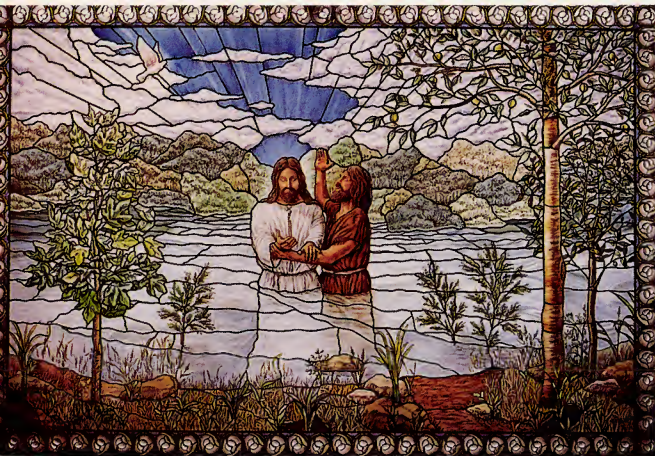
Joseph Smith verricht de begiftiging van verschillende mannen in een grote kamer boven zijn winkel in Nauvoo. Later ontvangen andere mannen en vrouwen dezelfde verordeningen.

Begin 1844

Joseph Smith verleent de sleutels van de verzegelbevoegdheid aan Brigham Young en andere leden van

het Quorum der Twaalf Apostelen. Hij verklaart dat zij alle sleutels en verordeningen hebben ontvangen en dat zij die aan anderen kunnen verlenen.

Links: Sculptuur van opkomende zon in de vergaderzaal. Boven: Gebrandschilderd glas van Jezus' doop, in de doopruijme. Rechts: Porseleinen bord in historische stijl. Uiterst rechts: Het meubilair in de celestiale zaal.

inwijdingsdienst, evenals president Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen; ouderling Ben B. Banks van het Presidium der Zeventig;

bisschop H. David Burton, presidente bisschop; en zuster Margaret D. Nadauld, algemeen jongevrouwen-presidente. Ouderling D. Todd Christofferson en ouderling Dennis B. Neuenschwander van het Presidium der Zeventig spraken het openingsgebed en het slotgebed uit.

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, en andere algemene autoriteiten en algemene functionarissen namen aan latere inwijdingsdiensten deel. President Hinckley presideerde en sprak tijdens alle 13 diensten het inwijdingsgebed uit, waaronder de dienst op zondag 30 juni. De eerste en de laatste inwijdingsdienst zijn rechtstreeks via satelliet uitgezonden naar 2.983 locaties over de hele wereld, en herhalingen van de eerste dienst zijn op andere tijden uitgezonden. De muziek voor de inwijdingsdiensten werd verzorgd door leden van het Mormoons Tabernakelkoor en door koren uit het tempeldistrict.

27 juni 1844	30 november 1845	10 december 1845	4 februari 1846
<p>Joseph en Hyrum Smith worden vermoord, en het werk aan de tempel wordt opgeschort.</p> 	<p>De zolder en andere gedeelten van de bovenverdieping worden ingewijd om begiffingswerk te verrichten. De heiligen werken hard om zich te beschermen, de tempel af te bouwen en zich voor te bereiden op de trek naar het westen.</p>	<p>De eerste volledige begiffing wordt in de tempel ontvangen. Wekenlang is de tempel bijna 24 uur per dag open. Er worden bijna zesduizend begiffingen ontvangen.</p>	<p>De eerste pioniers trekken vanuit Nauvoo naar de Rocky Mountains.</p>

Het bereik van deze uitzendingen was veel groter dan enige andere satellietuitzending van de kerk ooit, en dit was de eerste tempelinzijding die internationaal is uitgezonden. Door een uitgebreid satellietstelsel konden de uitzendingen naar gebieden in de wereld worden gezonden die voorheen nog nooit een uitzending van de kerk hadden ontvangen,

30 april 1846

Joseph Young wijdt de tempel in tijdens een besloten dienst. De volgende dag spreekt Orson Hyde het eerste van verschillende openbare inwijdingsgebeden uit. Het laatste wordt op 3 mei uitgesproken.

9 oktober 1848

Door brandstichting wordt de tempel grotendeels verwoest.

Alleen de buitenmuren blijven staan.

27 mei 1850

Een wervelstorm treft de tempel, waardoor de meeste muren instorten. Later worden ook de andere muren neergehaald. Stenen van de tempel worden voor andere gebouwen in Nauvoo gebruikt.

1905

Bijna honderd leden houden een tweedaagse conferentie in Nauvoo.

zoals Japan, Korea, Australië, Nieuw-Zeeland, Samoa, Fiji, Tonga, de Filipijnen, Hongkong, Taiwan, Thailand, Armenië, Bulgarije, Oekraïne en Rusland.

De inwijding van de Nauvoo-tempel (Illinois) — de 113^e tempel van de kerk — is zo belangrijk voor de heiligen der laatste dagen omdat dit gebouw grotendeels een herschepping

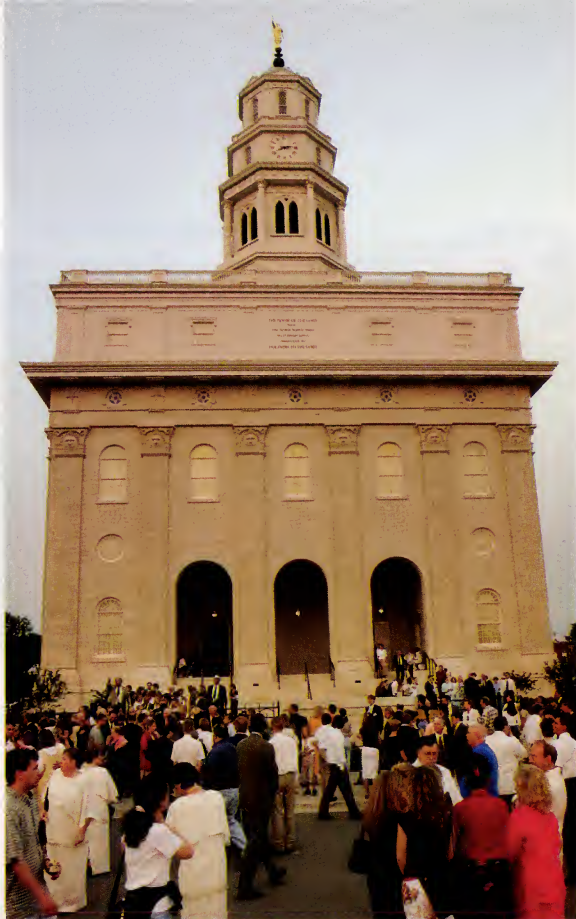
Februari 1937	27 juni 1939	1962	4 april 1999
<p>Wilford Wood koopt in opdracht van de kerk een deel van het tempel terrein.</p>	<p>De vader van president Gordon B. Hinckley, Bryant S. Hinckley — president van het zendingsgebied waar Nauvoo onder viel — presideert de viering van het honderdjarig bestaan van de stad. Hij stelt voor om de Nauvoo-tempel te</p>	<p>herbouwen, maar de kerk is niet in staat om dat voorstel te verwezenlijken.</p> <div data-bbox="450 1131 564 1282" data-label="Image"> </div>	<p>Nauvoo Restoration Inc., een organisatie zonder winstbejag, wordt opgericht om land te kopen en huizen te renoveren die ooit van de heiligen waren geweest.</p> <div data-bbox="813 1131 927 1282" data-label="Image"> </div> <p>Tijdens de algemene conferentie kondigt president Gordon B. Hinckley de herbouw van de Nauvoo-tempel aan.</p>

is van de tempel die de profeet Joseph Smith en de heiligen in Nauvoo hebben gebouwd op een hoge, steile oever die over de Mississippi uitkijkt. De nieuwe tempel is op dezelfde plek gebouwd en heeft bijna hetzelfde uiterlijk en ontwerp als de originele Nauvoo-tempel. Duizenden hedendaagse leden hebben voorouders die aan de bouw van de originele tempel hebben bijgedragen en die daar hun tempelverordeningen hebben ontvangen voordat ze aan de zware reis naar de Salt Lake Valley begonnen. Ieder lid van de kerk kan zich verbonden voelen aan die pioniers die zoveel voor hun geloof hebben opgeofferd.

Voordat het gebouw werd ingewijd hebben ruim 330 duizend mensen —

Uiterst links: De traptreden naar het podium in de vergaderzaal.

Links: Bank van houtsnijkunst in de tempel. Rechts: Leden aan de tempelinwijding.

24 oktober 1999

President Hinckley verricht de eerste spadesteeking voor de herbouw van de tempel op de plek waar de oorspronkelijke tempel stond.

5 november 2000

President Hinckley presideert de hoeksteenceremonie, naar het voorbeeld van de oorspronkelijke ceremonie.

27–30 juni 2002

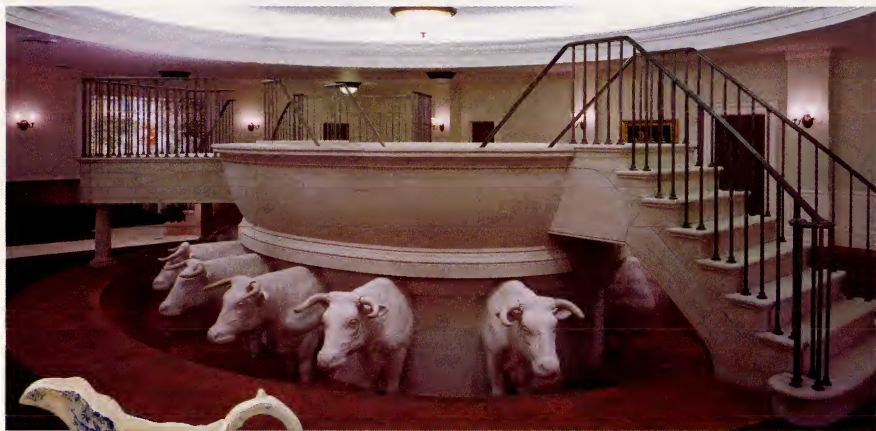
President Hinckley wijdt in dertien diensten de Nauvoo-tempel in. De diensten worden door middel van een satellietuitzending over de hele wereld uitgezonden. Ruim 17 duizend heiligen wonen de inwijding bij, en duizenden

anderen kijken naar de wereldwijde satellietuitzending.

2 juli 2002

De Nauvoo-tempel is open voor tempelwerk.

Boven: De doopvont rust op uit

steen gehouwen runderen.

Rechts: Porseleinen kan in historische stijl.

Onder: Mensen wachten buiten de hekken van de tempel.

uit alle staten in de Verenigde Staten en uit zeventig verschillende landen — de Nauvoo-tempel bezichtigd tijdens de open dagen die zeven weken duurden. Onder de bezoekers bevonden zich voornamelijk zakenmensen, bewindslieden en vertegenwoordigers van verschillende kerken.

‘Alles wat er van nu af aan in de tempel zal gebeuren, heeft met eeuwige zaken te maken’, zei president Hinckley. ‘Alles wat hier plaatsvindt — de doop en de andere verordeningen — wijst op de overtuiging van onze leden dat God heeft gesproken, dat de hemelen zijn geopend, dat de Vader en de Zoon aan de profeet Joseph Smith zijn verschenen. (...) Wij geloven in de eeuwigheid van de mensenziel, dat het leven verder gaat, dat dit niet het einde is.’ □

De Kindervriend

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ■ OKTOBER 2002

LUISTER NAAR DE STEM VAN EEN PROFEET

We hebben allemaal met zorgen, verdriet en moeilijke keuzen te maken. Maar we staan daar niet alleen voor. De wijste en sterkste Persoon in het heelal heeft ons aangeboden ons dag en nacht op ieder moment raad en troost te geven. Alle profeten die ooit geleefd hebben, hebben ons uitgenodigd te bidden. De leden van het Eerste Presidium nodigen ons daar ook toe uit.

President Gordon B. Hinckley

'Er is een macht groter dan u die u kan helpen. U hoeft zich nooit te schamen voor het feit dat u bidt. Ga aan het begin van de dag op uw knieën. Ga aan het eind van de dag op uw knieën in gebed tot de Heer en vraag Hem u te zegenen bij het oplossen van uw problemen, u te zegenen in uw opleiding, u te zegenen in alles wat u doet; en gedenk

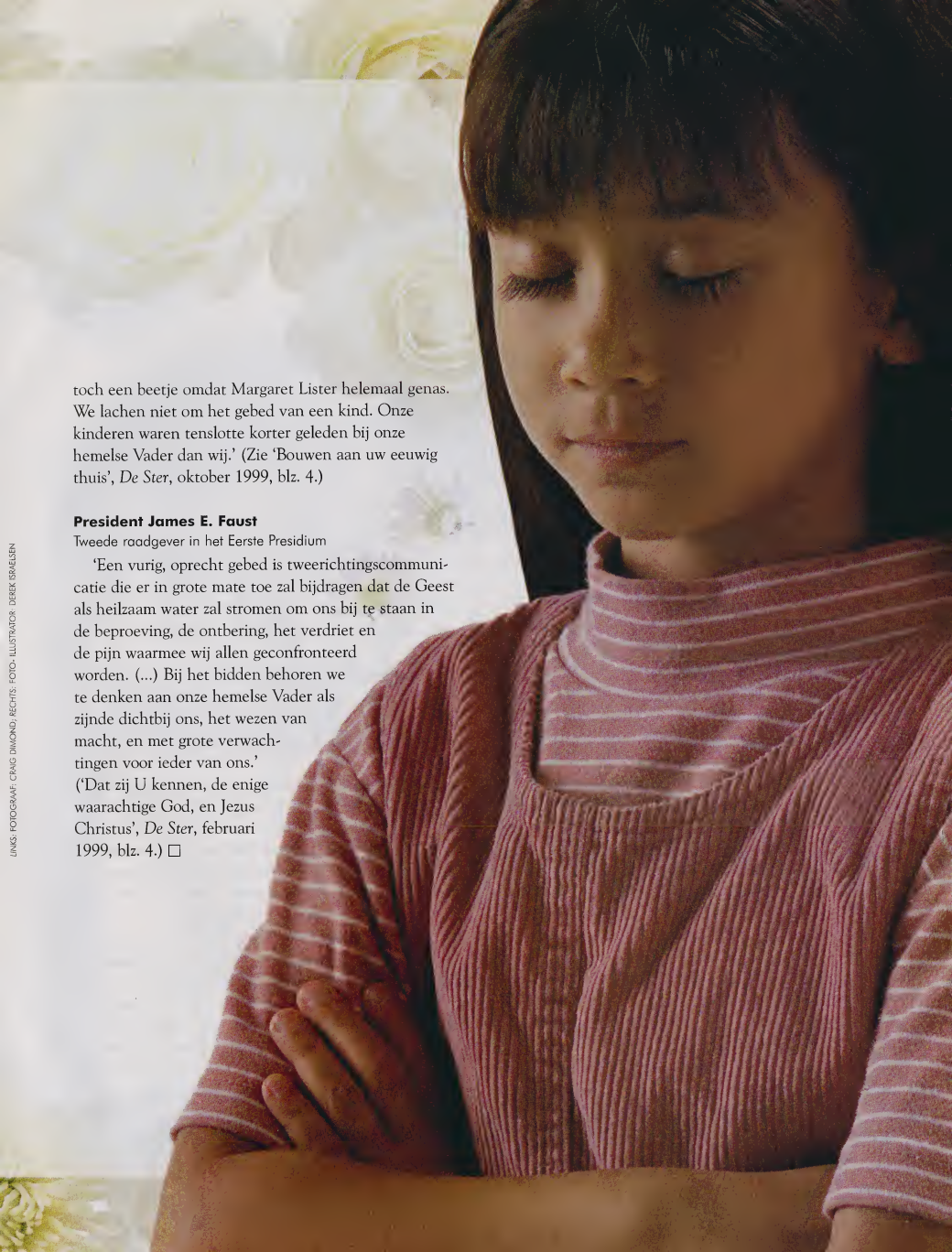
in uw gebed degenen die het minder goed hebben dan u, en anderen die in moeilijkheden verkeren en naar zijn zegeningen verlangen. Spreek met God. Een persoon die bidt, heeft iets fantastisch, iets edels, iets oprechts en goeds. Vergeet niet te bidden.' (Bijeenkomst Winnipeg, Manitoba [Canada], 4 augustus 1998.)

President Thomas S. Monson

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

'Toen onze oudste zoon drie jaar was, knielde hij altijd met zijn moeder en mij neer voor ons avondgebed. Ik was in die tijd werkzaam als bisschop van de wijk en een lieve zuster in onze wijk, Margaret Lister, had kanker. Elke avond baden we voor zuster Lister. Op zekere avond sprak onze zoon het gebed uit en verwarde de woorden van het gebed met een verhaaltje uit een prentenboek. Hij begon: "Onze Vader in de hemel, wilt u zuster Lister zegenen, en haantje Daantje, kipje Flipje, poesje Snoesje en alle andere kleintjes." Wij verbeterden die avond onze glimlach. Maar later schaamden we ons

Gebed

toch een beetje omdat Margaret Lister helemaal genas. We lachen niet om het gebed van een kind. Onze kinderen waren tenslotte korter geleden bij onze hemelse Vader dan wij.' (Zie 'Bouwen aan uw eeuwig thuis', *De Ster*, oktober 1999, blz. 4.)

President James E. Faust

Tweede roodgever in het Eerste Presidium

'Een vurig, oprecht gebed is tweerichtingscommunicatie die er in grote mate toe zal bijdragen dat de Geest als heilzaam water zal stromen om ons bij te staan in de beproeving, de ontbering, het verdriet en de pijn waarmee wij allen geconfronteerd worden. (...) Bij het bidden behoren we te denken aan onze hemelse Vader als zijnde dichtbij ons, het wezen van macht, en met grote verwachtingen voor ieder van ons.' ('Dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus', *De Ster*, februari 1999, blz. 4.) □

DOOR GELOOF KUNNEN WIJ HET GOEDE KIEZEN

Vicki F. Matsumori

'Wij geloven dat de fundamentele beginselen en verordeningen van het evangelie zijn: ten eerste, geloof in de Heer Jezus Christus; ten tweede, bekering; ten derde, doop door onderdompeling ter vergeving der zonden; ten vierde, oplegging der handen voor de gave van de Heilige Geest' (Geloofsartikelen 1:4).

Een jongen steekt zijn tong naar je uit. Wat moet je doen? Dat overkwam ouderling

Wayne S. Peterson van de Zeventig toen hij in zijn auto zat te wachten. Wat denk je dat hij deed? Ouderling Peterson bedacht hoe belangrijk het is dat we het goede kiezen. Hij legt uit: 'Ik zwaaide naar het jongetje. Hij stak zijn tong weer naar me uit. Ik glimlachte en zwaaide nog eens. Nu zwaaide hij terug. Al gauw deden zijn broertje en zusje (...) met hem mee. Toen ze wegreden, bleven mijn splinternieuwe vriendjes zwaaien zo lang ik ze kon zien.' (Zie 'Onze daden bepalen ons karakter', *Liahona*, januari 2002, blz. 96.)

Ouderling Peterson toonde zijn geloof in Jezus Christus door Jezus' leringen te volgen. De Heiland heeft gezegd: 'Alles dan, wat gij wilt, dat u de mensen zullen doen, doet gij hun desgelijks, want dit is de wet en de profeten' (3 Nephi 14:12). Ouderling Peterson was blij dat hij het goede had gekozen. Als we het goede kiezen, tonen we onze liefde voor onze hemelse Vader en bereiden we ons voor op de verordeningen van de tempel.

Als we een verkeerde keuze maken, voelen we ons naar en weten we dat we ons moeten bekeren. Onze Vader in de hemel heeft ervoor gezorgd dat we vergeving kunnen ontvangen zodat we bij Hem kunnen zijn.

Als we ons geloof in Jezus Christus tonen door het

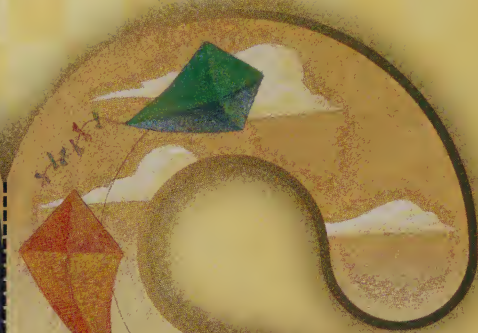
goede te kiezen en ons te bekeren als we iets verkeerd doen, kan de Heilige Geest ons leiden. Iedere week tijdens het avondmaal kunnen we ons doopverbond dat we de Heiland indachtig zullen zijn en zijn geboden zullen onderhouden, hernieuwen.

Als we ons aan die verbonden houden, zullen we de tempel mogen betreden als we oud genoeg zijn. Naar de tempel gaan is een belangrijke stap die we moeten doen om weer bij onze hemelse Vader te kunnen wonen.

Ideeen voor de participatieperiode

1. *Nodig vier volwassenen uit om een kort toespraakje te houden over geloof in Jezus Christus, bekering, doop en de gave van de Heilige Geest. Laat de kinderen vóór ieder toespraakje een lofzang of liedje over het beginsel in dat toespraakje zingen. Schrijf zinsdelen uit het vierde geloofsartikel op aparte strookjes en laat iedere klas zo'n zinsdeel uit het hoofd leren. Laat iedere klas iemand uitkiezen om zijn of haar klas te vertegenwoordigen. Laat nu het hele jeugdwerk het vierde geloofsartikel herhalen terwijl de vertegenwoordigers in de juiste volgorde gaan staan. Herhaal die procedure totdat de kinderen het geloofsartikel kennen.*

2. *Vertel het verhaal van de bekering van Alma de jonge. (Zie Mosiah 27; Alma 36.) Kies uit het verhaal gedeelten die het proces van bekering toelichten en verklaren, en schrijf die op aparte blaadjes. Laat ieder kind een gedeelte uitkiezen en daar een tekening bij maken. Neem het bekeringsproces nog eens door: spijt hebben, vergeving vragen, het goedmaken, en het verkeerde niet meer doen. Zing een liedje of lofzang over bekering. Gebruik de tekeningen van de kinderen om het verhaal van Alma de jonge te vertellen. Maak de kinderen duidelijk hoe Alma en de zoons van Mosiah zich bekeerden. □*

IK HEB GELOOF
GETOOND
DOOR HET
GOEDE TE
KIEZEN

VANDAAG
GA IK HET
GOEDE KIEZEN

Instructies: Knip het bordje dat je aan de deurknop kunt hangen uit, vouw het doormidden langs de onderbroken lijn en plak de achterkanten tegen elkaar. Hang het ergens waar het je herinnert aan het goede kiezen. Als je een goede keuze hebt gemaakt, draai je het bordje om als teken dat je door je geloof het goede hebt gekozen.

'DE TIJD Z

Shauna Gibby Een waar gebeurd verhaal
ILLUSTRATOR: SHAUNA MOONEY KAWASAKI

In 1978 was Isaac acht jaar. Hij woonde in een Afrikaans dorpje in Cross River State (Nigeria). Zijn huis bestond uit bamboestokken met modderertussen, en palmladeren als dak. Isaac hield van zijn dorp en van alle mensen die er woonden.

Het dorp was omgeven door een welig, groen bos. Er stonden palmbomen, bananenbomen, varens en bamboe. Als Isaac naar het volgende dorp wilde gaan, liep hij over het zandpad door het bos of nam de oude fiets van zijn neef.

Zijn ouders hadden een kleine boerderij waarop zij hun eigen voedsel verbouwden. Ze aten soep en gari, een gerecht dat er als havermout uitziet en van gekookte plantenwortels wordt gemaakt. Isaac en zijn zusjes hadden allemaal taken. Een van Isaacs taken was naar de rivier gaan en water voor hun gezin halen.

's Zondags gingen Isaac en zijn huisgenoten naar de kerk. Hun kerkgebouw was ook van bamboe en modder gemaakt en er hing een keurig bord aan: DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. Bij de ingang hing een grote, koperen bel.

In de kerk gaf broeder Ekong les over Jezus Christus. Hij las hun voor uit de weinige boeken die ze uit Salt Lake City hadden ontvangen, en ze zongen lofzangen. Isaacs lievelingslied was 'Komt, heil'gen, komt' (lofzang 15).

Net als vele andere mensen in zijn dorp had Isaac een sterk getuigenis dat de kerk waar is. Ze wachtten op de komst van zendingen die hun meer over het

AL KOMEN'

evangelie zouden vertellen. Broeder Ekong had het priesterschap niet, dus hij kon hen niet dopen. Isaacs allergrootste wens was dat hij zich kon laten dopen en lid van de kerk worden. Zijn vader zei tegen hem: 'De tijd zal komen dat wij ons kunnen laten dopen.'

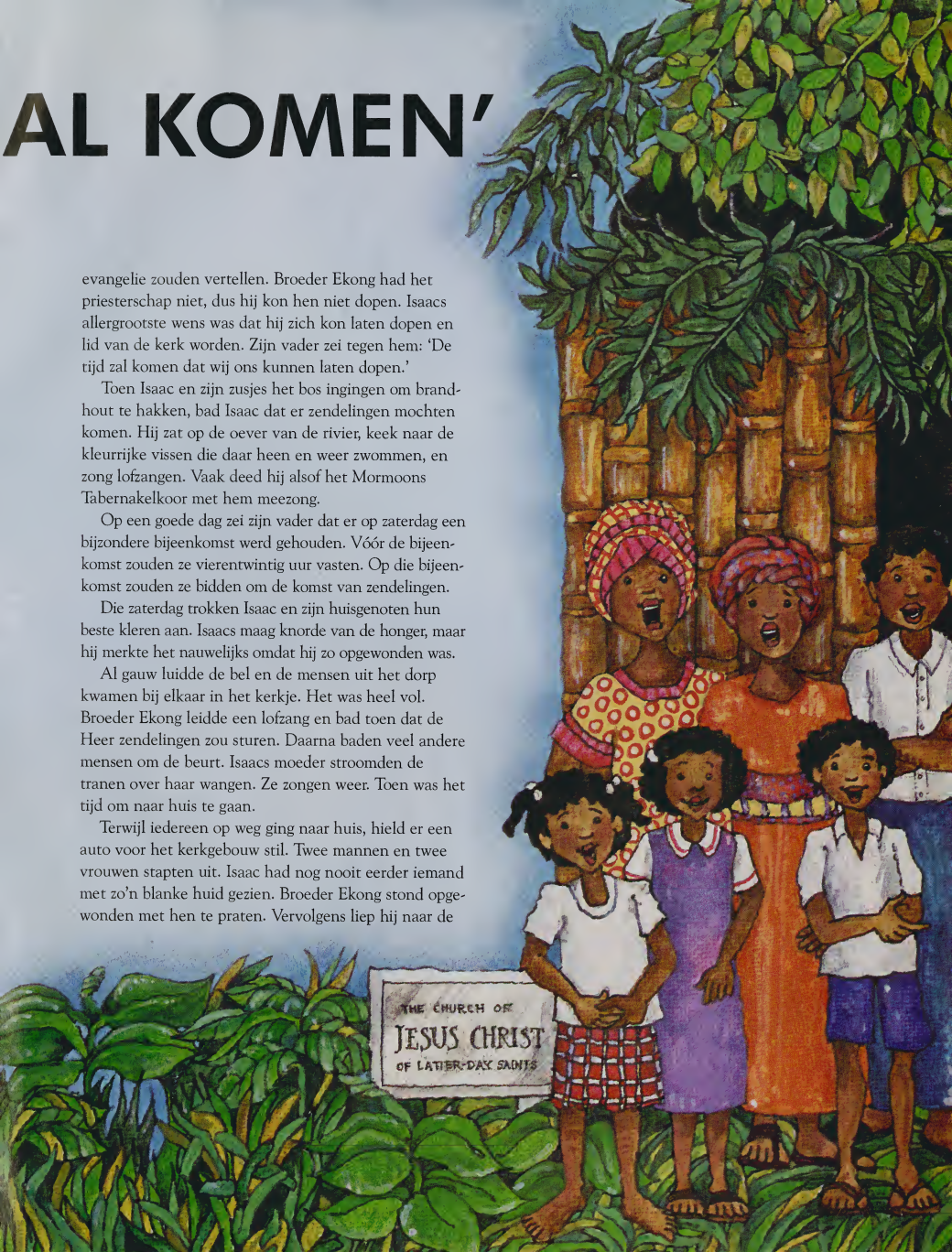
Toen Isaac en zijn zusjes het bos ingingen om brandhout te hakken, bad Isaac dat er zendingen mochten komen. Hij zat op de oever van de rivier, keek naar de kleurrijke vissen die daar heen en weer zwommen, en zong lofzangen. Vaak deed hij alsof het Mormoons Tabernakelkoor met hem meezong.

Op een goede dag zei zijn vader dat er op zaterdag een bijzondere bijeenkomst werd gehouden. Vóór de bijeenkomst zouden ze vierentwintig uur vasten. Op die bijeenkomst zouden ze bidden om de komst van zendingen.

Die zaterdag trokken Isaac en zijn huisgenoten hun beste kleren aan. Isaacs maag knorde van de honger, maar hij merkte het nauwelijks omdat hij zo opgewonden was.

Al gauw luidde de bel en de mensen uit het dorp kwamen bij elkaar in het kerkje. Het was heel vol. Broeder Ekong leidde een lofzang en bad toen dat de Heer zendingen zou sturen. Daarna baden veel andere mensen om de beurt. Isaacs moeder stroomden de tranen over haar wangen. Ze zongen weer. Toen was het tijd om naar huis te gaan.

Terwijl iedereen op weg ging naar huis, hield er een auto voor het kerkgebouw stil. Twee mannen en twee vrouwen stapten uit. Isaac had nog nooit eerder iemand met zo'n blanke huid gezien. Broeder Ekong stond opgewonden met hen te praten. Vervolgens liep hij naar de

bel en luidde hem. Haastig keerde iedereen naar het kerkgebouw terug.

Broeder Ekong heette de vier vreemdelingen welkom en vertelde hun dat het hele dorp vele jaren op deze fijne dag had gewacht. Een van de mannen, ouderling Rendell Mabey, ging staan en zei dat hij een zending was en dat de profeet, Spencer W. Kimball, hem had gestuurd.

Ouderling Mabey gaf zijn getuigenis van het herstelde evangelie. Vervolgens gaf ouderling Cannon zijn getuigenis, en daarna zuster Mabey en zuster Cannon. Het was een erg hete dag, maar niemand wilde weg. De mensen stelden veel vragen. Ouderling Mabey beloofde dat ze terug zouden komen en hun meer zouden leren. Hij zei tegen de dorpelingen dat de tijd gekomen was en dat ze zich spoedig konden laten dopen.

Op de laatste dag van december 1978 kwam Isaac met zijn ouders en zusjes en vele anderen samen op de oever van de rivier op een plek waar het water wat dieper was en zachtjes stroomde. Toen Isaac aan de beurt was, waadde hij de rivier in. Ouderling

Mabey pakte hem bij zijn pols, sprak

het doopgebed uit en liet hem in het water zakken. Het warme zonlicht schitterde op het wateroppervlak toen Isaac weer door het water terugwaadde naar de kant. Van binnen voelde hij zich ook warm en schitterend.

Eenentwintig jaar later stond Isaac op diezelfde plek in de rivier met zijn achtjarige zoon, Raymond. Isaac had nu zelf het priesterschap en zou zijn zoon dopen. Zijn hart was van vreugde vervuld omdat hij zich de prachtige dag herinnerde waarop hij zich in diezelfde rivier had laten dopen. Hij was heel dankbaar dat zijn tijd eindelijk gekomen was. □

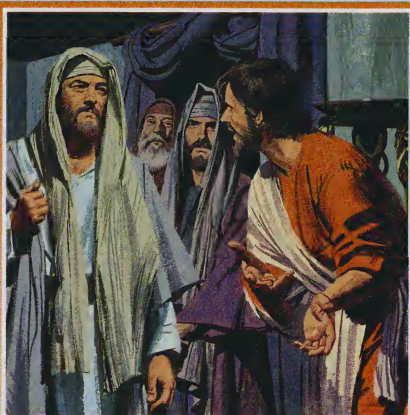

‘De boodschap van het herstelde evangelie gaat door middel van de zendingen en de leden naar de hele wereld. (...)

‘De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen biedt alle kinderen van God de gelegenheid om de volheid van het evangelie van Jezus Christus zoals dat in deze laatste dagen is hersteld, te leren kennen. Wij bieden iedereen het voorrecht om alle verordeningen van het heil en de verhoging te ontvangen.’ (‘Have You Been Saved?’, Ensign, mei 1998, blz. 57.) □

VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT

DE HEILAND GAAT NAAR JERUZALEM

ILLUSTRATOR: PAUL MANN

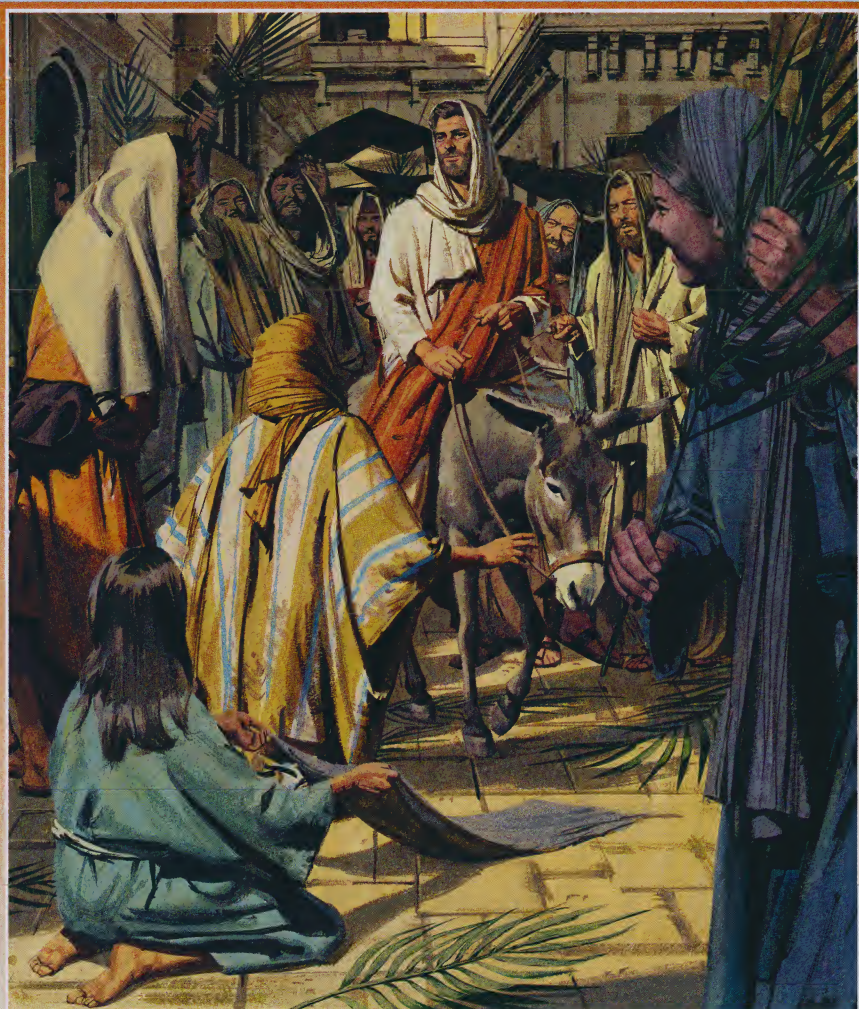
Enkele mensen hadden de Farizeeën verteld dat Jezus Lazarus weer tot leven had gebracht. Nu waren de Farizeeën bang dat iedereen in Jezus zou geloven en dat niemand meer naar hen zou luisteren.

Johannes 11:46-48

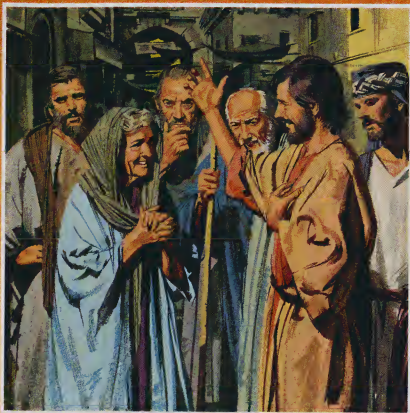
Daarom maakten ze plannen om Jezus te doden. Ze wachtten tot Hij naar Jeruzalem kwam voor het Pascha.

Johannes 11:50-51, 56-57

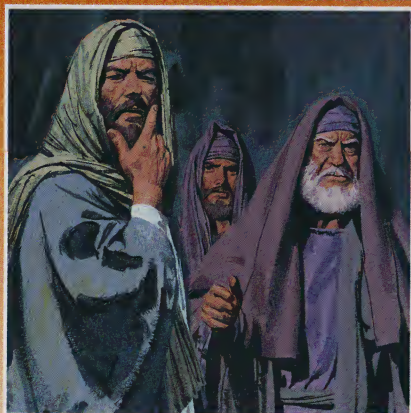
Jezus ging van Betanië naar Jeruzalem. Veel mensen hoorden dat Hij er aankwam en gingen Hem tegemoet. Jezus reed op een jonge ezel. Een profeet had lang geleden geschreven dat de Zoon van God Jeruzalem op een jonge ezel zou binnenrijden. Vele mensen hadden zijn wonderen gezien en geloofden dat Jezus de Zoon van God was. Nu legden ze hun kleren op de grond zodat het ezelzje daarover kon lopen. Zij wuifden met palmtakken en zeiden dat Jezus de Heiland was.

Zacharia 9:9; Matteüs 21:4-9; Johannes 12:1, 12-15

Alle mensen in Jeruzalem kwamen kijken wat er aan de hand was. Ze vroegen wie Jezus was. De discipelen antwoorden dat Hij een profeet uit Nazaret was.

Matteüs 21:10-11

Maar de Farizeeën waren boos omdat zo veel mensen in de Heiland geloofden. Jezus wist wel dat de Farizeeën Hem wilden doden.

Johannes 11:53; 12:19, 23

Jezus had zijn discipelen ook verteld dat Hij spoedig zou sterven. Hij zou lijden voor de zonden van alle mensen en Hij zou aan het kruis sterven. Hij zou de Heiland van de wereld zijn. Daarom was Hij naar de aarde gekomen.

Johannes 12:23-25, 27, 32-33, 47

HET PENNINGSKES VAN DE WEDUWE

Toen Jezus bij de tempel in Jeruzalem was, zag Hij hoe mensen geld voor de kerk in grote kisten gooiden. Veel rijke mensen gooiden veel geld in de kisten.

Marcus 12:41

Er kwam ook een weduwe, een arme vrouw van wie de man gestorven was, naar de kisten toe. Zij gooide er twee geldstukken in die penningkes heetten. Het was niet erg veel, maar het was al het geld dat zij had.

Marcus 12:42, 44

Jezus zag haar. En omdat Hij zijn discipelen iets wilde leren, sprak Hij over haar.

Marcus 12:43

Hij sprak ook over de rijke mensen die heel veel geld hadden gegeven. Die rijke mensen hadden thuis nog meer geld.

Marcus 12:43-44

De weduwe had thuis geen geld meer. In zekere zin had zij de kerk meer gegeven dan al die rijke mensen, want zij had alles gegeven wat ze had.

Marcus 12:43-44

WAT IK OOK DOE

Expressief ♩ = 60-66 (Driegeren met twee slagen per maat)

C F C Am Dm

1. Ik ben na - tuur - lijk veel te klein om vol - tijd - zen - de -
 (2. Als 'k) aar - dig ben in werk en spel en nooit een leu - gen -

Am F Fm C D7

ling te zijn, maar ie - der ziet aan hoe ik leef, hoe -
 tje ver - tel, ziet ie - der een aan mijn ge - drag: ge -

C G7 C 7 F C7

veel ik om de Hei - land geef. 2. Als 'k (Piano)
 lo - ven doe je el - ke dag. 3. Ik

F B^b F B^b F

neem mijn vriend mee naar de kerk. Hij voelt de kracht dan van Gods werk door -

Dm Am B^b F B^b C7 F

dat ik heel eer - bie - dig zit, aan - dach - tig luis - ter, zing en bid. *(Piano)*

Dm G7 C F C

4. Wat ik ook doe, ze zien met - een dat

Am Dm Am F E Cm D7

wat ik zeg, ik ook echt meen. En klopt er ooit een zen - de - ling, dan

C G7 C F C

zegt men hart' lijk: Kom d'r in.

Tekst: naar L. Clair Likes (1908-1998) © 1975 IRI

Muziek: Vanja Y. Watkins (1938-) © 1975 IRI

Dit liedje mag voor incidenteel, commercieel gebruik in de kerk of thuis worden gekopieerd.

1 Timoteüs 4:12

Spreuken 20:11

De eerste tempels

Ann Woodbury Moore

Weet je welke tempels de 'eerste' waren?

1. De eerste tempel die is gebouwd toen de kerk was hersteld.

- a. Kirtland-tempel
- b. Salt Lake-tempel
- c. Nauvoo-tempel

2. De eerste tempel die in Utah klaar was.

- a. Manti-tempel
- b. St. George-tempel
- c. Logan-tempel

3. De eerste tempel die in Europa is gebouwd.

- a. Londen-tempel (Engeland)
- b. Freiberg-tempel (Duitsland)
- c. Bern-tempel (Zwitserland)

4. De eerste tempel die in Azië is gebouwd.

- a. Tokio-tempel (Japan)
- b. Taipei-tempel (Taiwan)
- c. Seoul-tempel (Korea)

5. De eerste tempel die in Zuid-Amerika is gebouwd.

- a. Buenos Aires-tempel (Argentinië)
- b. Santiago-tempel (Chili)
- c. São Paulo-tempel (Brazilië)

6. De eerste tempel die buiten het gebied van de Verenigde Staten is gebouwd.

- a. Cardston Alberta-tempel (Canada)
- b. Hamilton-tempel (Nieuw Zeeland)
- c. Johannesburg-tempel (Zuid-Afrika)

7. De eerste tempel die door president Gordon B. Hinckley is ingewijd.

- a. Las Vegas-tempel (Nevada, Verenigde Staten)
- b. Atlanta-tempel (Georgia, Verenigde Staten)
- c. Frankfurt-tempel (Duitsland)

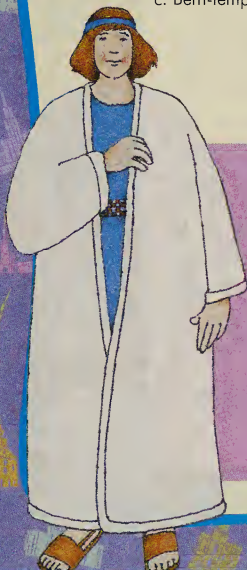
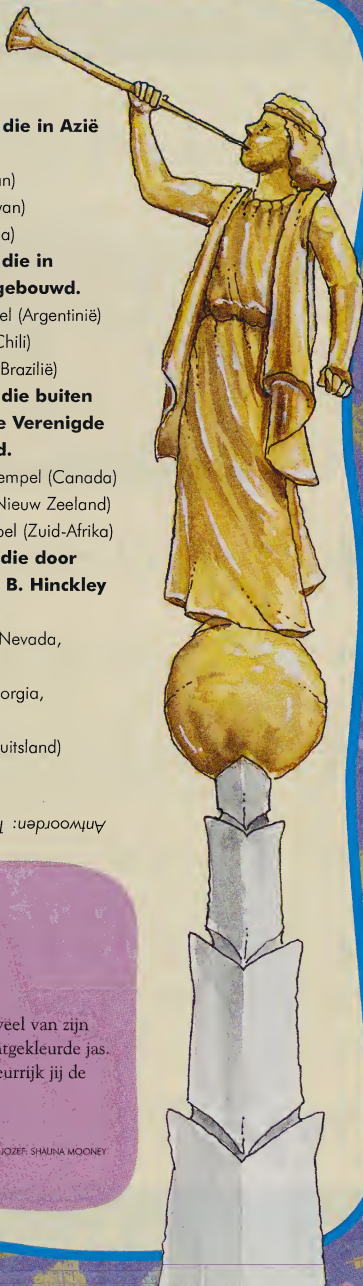
Antwoorden: 1a, 2b, 3c, 4a, 5c, 6a, 7b

De bontgekleurde jas van Jozef

Mariam Grisham

Jakob in het Oude Testament hield heel veel van zijn zoon Jozef. Hij maakte voor Jozef een bontgekleurde jas. (Zie Genesis 37:3.) Laat eens zien hoe kleurrijk jij de jas hier links kunt maken. □

ILLUSTRATIE STANDBEELD VAN DE ENGEL MORCONI: DENISE KIRBY; ILLUSTRATIE JOZEF: SHALUNA MOONEY
KAWASAKI; RANDILLUSTRATIE: RANGALL J. PIXTON

President Hinckley wijd tempels in en spreekt tot leden

In mei, een drukke periode wat de inwijding van tempels betreft, heeft president Gordon B. Hinckley de Campinas-tempel (Brazilië) en de Asunción-tempel (Paraguay) ingewijd. Met die inwijdingen kwam het totale aantal tempels in bedrijf op 113. Op zijn reizen sprak president Hinckley bovendien tot heiligen der laatste dagen in Jamaica en Trinidad.

CAMPINAS-TEMPEL (BRAZILIË)

Op 17 mei heeft president Hinckley in vier diensten de Campinas-tempel ingewijd. De nieuwe tempel, die in een industriële stad in het zuidoosten van Brazilië staat, is een lichtbaken geworden voor de gemeenschap.

‘Hij is een helder licht’, zegt Nei Tobias Garcia jr., zoon van de eerste ringpresident in Campinas. ‘Met zijn licht in de duistere nacht verkondigt hij de waarheid.’

In het inwijdingsgebed smeekte president Hinckley de zegeningen van de Heer af over de heiligen in Brazilië. ‘Hier zullen wij U eren door het grote werk van verlossing en verhoging voort te zetten dat mogelijk is gemaakt door het zoenoffer van uw geliefde Zoon, onze dierbare Heer’, zei president Hinckley. ‘Zegen uw heiligen in dit fijne land, Brazilië. Wand-

FOTOGRAFIE: MARINHO CARES

Leden komen bijeen voor de inwijding van de Campinas-tempel (Brazilië). De tempel is al een lichtbaken voor de gemeenschap genoemd.

len zij in gehoorzaamheid voor uw aangezicht, doe dan de vensters van de hemel open en stort zegeningen over hen uit.’

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, woonde de inwijding ook bij. President Faust, die een van de eerste zendingen in Brazilië was, had de eerspedesteking in mei 1998 geleid.

Andere algemene autoriteiten die de diensten bijwoonden, waren ouderling Athos M. Amorim van de Zeventig, president van het gebied Brazilië-Zuid, en zijn raadgevers, de ouderlingen Neil L. Andersen en Adhemar Damiani van de Zeventig.

Meer dan 8500 mensen woonden de inwijdingsdiensten bij en circa 75 duizend mensen hadden de open dagen van de tempel bijgewoond, onder wie de burgemeester van Campinas, Izalene Tiene. ‘De stad had juist zo’n

soort geestelijk toevluchtsoord nodig’, zei mevrouw Tiene. Campinas heeft namelijk enige onrust onder de burgerij gehad.

Velen die de open dagen en de inwijding hadden bijgewoond, vergoeten tranen van dankbaarheid voor het gevoel van vrede dat ze in de tempel hadden.

ASUNCIÓN-TEMPEL (PARAGUAY)

Slechts twee dagen na de inwijding van de Campinas-tempel wijdde president Hinckley de Asunción-tempel (Paraguay) in, die daarmee de 112^e tempel werd die de kerk in bedrijf had. Sinds deze inwijding op 19 mei heeft elk Spaanstalig en Portugeestalg land in Zuid-Amerika een tempel.

‘De groei van uw werk in dit deel van uw wijngaard is wonderbaarlijk’, zei president Hinckley in het inwijdingsgebed. ‘Wij danken U voor het

werk van zendingen die in het eeuwige evangelie hebben onderwezen. Wij danken U voor allen die hun hart en verstand hebben opengesteld, deze leringen hebben aanvaard en de wateren van de doop zijn ingegaan om lid te worden van uw kerk.'

Meer dan 22 duizend mensen hadden de open dagen van de tempel bijgewoond, en meer dan zesduizend leden woonden de inwijdingsdiensten bij. President Faust en ouderling Jay E. Jensen van de Zeventig, president van het gebied Zuid-Amerika-Zuid, woonden de inwijding ook bij.

Toen de Asunción-tempel op de algemene conferentie van april 2000

werd aangekondigd, slaakten de heiligen in Paraguay letterlijk vreugdekreten. 'Toen we het nieuws hoorden dat er een tempel zou worden gebouwd in Paraguay, klapten we, sprongen we op en schreeuwden we het uit. Wij wilden de Heer laten weten hoe blij we waren', zegt Abilio Samaniego, raadgever in het presidium van de Asunción-tempel. 'De Heer heeft ons veel liefde betoond en ik ben er dankbaar voor.'

De inwijding in Asunción is de kroon op een opmerkelijke periode van de bouw van tempels in Latijns-Amerika. De eerste tempel in Latijns-Amerika werd 24 jaar geleden in São

Paulo ingewijd. Tegenwoordig zijn er 27 tempels in 13 landen verspreid over Midden-Amerika, Zuid-Amerika en Mexico.

BIJEENKOMSTEN MET LEDEN IN JAMAICA EN TRINIDAD

President Hinckley en president Faust onderbraken hun reis in Jamaica en Trinidad om daar bijeenkomsten met leden te houden. Het was de eerste keer dat een president van de kerk die landen bezocht.

Op 15 mei kwamen meer dan tweeduizend mensen uit Jamaica en de Caymaneilanden in Kingston (Jamaica) bijeen om president Hinckley te horen spreken. 'Ik kan u niet zeggen hoe blij we waren toen we hoorden dat de profet hier zou komen', zei Norman G. Angus, president van het zendingsgebied Kingston (Jamaica).

President Hinckley zei de heiligen dat zij een zegen zijn voor hun vaderland. Hij spoorde hen aan om hun land te respecteren, de mensen om hen heen over het evangelie te vertellen en hun gezin te sterken. Hij zei de jongeren dat zij de toekomst van de kerk zijn en raadde hen aan om sterk te zijn.

'Wees uw land trouw', zei hij tot de heiligen. 'Bouw het op. Wees een goede burger. Sterk uw land. Wees eerlijk en oprecht, houd uw blik op de toekomst gericht en bid voor het volk waartoe u behoort, en bid voor uw leiders dat ze uw volk in gerechtigheid leiding mogen geven.'

FOTOGRAF: JASON SWENSEN, GEPUBLICEERD MET TOESTEMMING VAN CHURCH NEWS

Leden staan op het terrein van de Asunción-tempel in de rij. De Asunción-tempel, die in mei is ingewijd, is de 112^e tempel die de kerk in bedrijf had.

President Hinckley spreekt in mei tijdens een bezoek aan Trinidad met premier Patrick Manning. President Hinckley sprak ook leden toe en gaf hen bemoediging en raad.

President Faust gaf ook zijn getuigenis van het zendingswerk en het herstelde evangelie.

Op 20 mei sprak president Hinckley in Port of Spain (Trinidad) bijna negenhonderd mensen toe die daar bijeengekomen waren, onder wie kerkleden, leidinggevenden uit de regering en plaatselijke gemeenschap, en journalisten. President Hinckley spoorde de luisteraars ook aan om hun man of vrouw en hun kinderen lief te hebben, elkaar te accepteren en met respect te behandelen, en getrouw hun tiende en andere gaven te betalen. Hij moedigde de leden bovendien aan om nieuwe leden de hand te reiken.

‘Ik geef u de verantwoordelijkheid om uw armen heen te slaan om andere mensen die de kerk binnenkomen, hen te verwelkomen, hun vragen te beantwoorden en hen te bemoedigen’, zei president Hinckley. ‘Daarmee zult u hen zeer tot zegen zijn.’

President Faust sprak de aanwezigen ook toe over het krijgen en in stand houden van een getuigenis. ‘Ons getuigenis komt voort uit een innerlijke overtuiging’, zei hij. ‘Wij zijn allen bekeerlingen.’

Tijdens hun bezoek spraken president Hinckley en president Faust ook met Patrick Manning, premier van Trinidad en Tobago. Zij bespraken het werk van de kerk daar, en president Hinckley bedankte de premier dat hij de activiteiten en het zendingswerk van de kerk toeliet. □

Opleidingscentrum voor zendingen ingewijd in Ghana

Op 17 mei is het eerste Afrikaanse opleidingscentrum voor zendingen ingewijd in Ghana. Het is het zes-

tiende opleidingscentrum van de kerk en is bedoeld voor zendingen afkomstig uit het westen van Afrika.

“Tracht niet mijn woord te verkondigen, maar tracht eerst mijn woord te verkrijgen, en dan zal uw tong worden losgemaakt; dan zult gij, indien gij dit verlangt, mijn Geest en mijn woord hebben, ja, de macht Gods om mensen te overtuigen” (Leer en Verbonden 11:21), haalde ouderling H. Bruce Strucki van de Zeventig in zijn toespraak bij de inwijding aan, waaraan hij toevoegde dat de Heer heeft gezegd dat de volken de volheid van het evangelie gebracht zal worden in hun eigen taal. (Zie LV 90:11.)

Voordat het opleidingscentrum voor zendingen in Ghana er kwam, kregen Afrikaanse zendingen hun training van hun zendingspresident als ze al in het toegewezen zendingsgebied gearriveerd waren. Door het nieuwe opleidingscentrum krijgen nieuwe zendingen uniformere en geconcentreerdere training, waar zowel de zendingen als de zendingspresident veel aan zullen hebben.

‘Het doel van het opleidingscentrum is – onder invloed van de Geest, en in een sfeer van liefde, vertrouwen en respect – zendingen nader tot God te brengen en ze ertoe te brengen kracht aan Hem te ontfangen zodat meer kinderen van onze hemelse Vader het evangelie van Jezus Christus zullen aanvaarden, heilbrengende verordeningen ontvangen en tot Hem komen’, zegt Stephen Merrill Hadley, president van het opleidingscentrum voor zendingen in Ghana, in zijn toespraak bij de inwijding.

Het gebouw met twee verdiepin-

FOTO GEFILMST MET TOESTEMMING VAN DE AFDIENING PUBLIC RELATIONS VAN HET GEBIED AFRIKA-WEST

Zendingen arriveren voor de training in het opleidingscentrum voor zendingen in Tema (Ghana). Het centrum, dat in mei is ingewijd, is er voor zendingen die afkomstig zijn uit het gebied Afrika-West.

gen, dat in Tema staat, biedt plaats aan 104 inwonende zendingen. Er zijn ook woonvertrekken voor het presidium van het centrum, alsmede klaslokalen, kantoren, een ziekenzaal, wasfaciliteiten, een eetzaal en een kapel. Het onderwijs wordt zowel in het Engels als het Frans gegeven, en alle leerkrachten zijn plaatselijke, teruggekeerde zendingen.

Bij de inwijding waren tevens de president van het gebied Afrika-West, ouderling Stucki, en zijn raadgevers, de ouderlingen H. Ross Workman en R. Conrad Schultz, alsmede gebiedszeventigen Emmanuel O. Opare sr. en Emmanuel A. Kissi, en enkele andere plaatselijke kerkleiders aanwezig. De muziek werd verzorgd door 22 broeders en zusters die een voltijdzending vervullen in het zendinggebied Accra (Ghana).

De volgende dag werd er een open dag gehouden voor plaatselijke heiligen en omwonenden. Bezoekers kregen een rondleiding door het nieuwe gebouw en ontvingen uitleg van de voornaamste leringen en programma's van de kerk.

De open dag werd ook bijgewoond door enkele gezinnen met potentiële zendingen die een glimp wilden opvangen van het leven in een opleidingscentrum voor zendingen.

De eerste dopen in Ghana vonden plaats in 1978: toen werden er op één dag 89 mensen gedoopt. In 1981 waren er zeven gemeentes, en in de jaren tachtig en negentig ging de groei nog verder door. Tegenwoordig heeft Ghana meer dan achttienduizend heiligen, verdeeld over vijf ringen. □

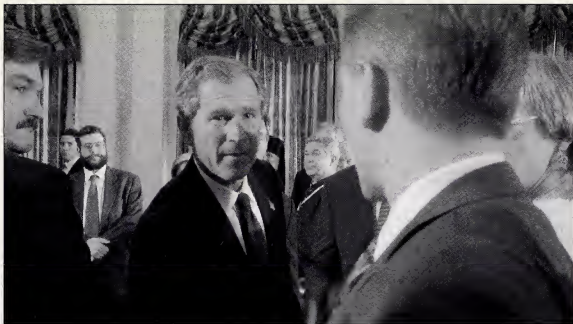
In het nieuws

KERKLEIDERS IN RUSLAND SPREKEN AMERIKAANSE PRESIDENT

Ouderling Douglas L. Callister van de Zeventig, president van het gebied Europa-Oost, en Vladimir Nechiporov, die voor de kerk de contacten met de Russische regering verzorgt, woonden op 24 mei in Moskou een bijeenkomst van enkele godsdienstige leiders bij. Daar spraken ze George W. Bush, president van de Verenigde Staten, en vertegenwoordigers van de Russische regering en de Russische gemeenschap.

Na de bijeenkomst hadden ouderling Callister en broeder Nechiporov een kort, maar vriendelijk gesprek met president Bush. 'Toen ik president Bush de hand schudde, zei ik hem dat ik de kerk vertegenwoordigde', zegt broeder Nechiporov. 'Hij zei dat hij onze kerk kende en dat hij na zijn terugkeer de groeten aan onze mensen daar zou overbrengen.'

In afwachting van de aankomst van president Bush nam broeder Nechiporov de gelegenheid te baat om met nog enkele andere mensen te spreken. Hij sprak met Gleb Pavlovski, een vooraanstaand politicoloog die de president van Rusland, Vladimir Putin, vaak spreekt. Broeder Nechiporov zei hem dat hij er 'vooral aan moest denken de mensen te vertellen dat onze kerk geen bedreiging

Vladimir Nechiporov (vooraan) schudt VS-president George W. Bush de hand. Broeder Nechiporov en ouderling Douglas L. Callister woonden in Moskou een bijeenkomst bij met de Amerikaanse president en leiders van de Russische regering en gemeenschap.

vormt voor dit land. Dat kunt u lezen in onze Geloofsartikelen.'

Iemand anders vroeg broeder Nechiporov waarom hij 'de mormonen' gekozen had. Broeder Nechiporov antwoordde: 'In de Schriften kunt u lezen dat u ze zult herkennen aan hun vruchten. Ik zei hem dat ik de vruchten van de kerk goed vond.'

De kerk kreeg in 1991 officiële erkenning in Rusland. Nu zijn er dertien duizend leden en acht zendingsgebieden.

EERSTE DISTRICT IN POLEN

Op 12 mei organiseerde Lawrence G. Lewis, president van het zendingsgebied Warschau (Polen), tijdens een bijzondere conferentie het eerste district in dat land, wat een indicatie is dat de kerk in ledental groeit in Polen.

Het nieuwe district bestaat uit vier gemeentes in het midden en noordoosten van Polen, waaronder de gemeentes Warschau 1 en 2, die onlangs ontstonden door de splitsing

van de gemeente Warschau. Robert Zelewski, voormalig president van de gemeentes Lodz en Warschau, werd geroepen als de eerste districtspresident.

De kerk in Polen werd eind negentiende eeuw georganiseerd, maar door oorlogen en migratie bleef de groei achter. In 1990 werd het zendingsgebied Warschau gesticht. De kerk bouwde een kerk in Warschau en die werd in 1991 ingewijd. Heden ten dage zijn er duizend leden van de kerk in dit land met veertig miljoen inwoners. □

Ontleend aan Church News, 25 mei 2002.

Leden genieten van kindermusical over de tempel

Na maanden van voorbereiding was het dan zover! Het jeugdwerk in de ring Den Haag had een musical in-

gestudeerd over de tempel en wat men moet doen om de tempel te kunnen binnengaan. Zaterdag 8 juni 2002 was dé dag voor vele kinderen en leidsters uit alle wijken en gemeenten, want toen werd de musical in het kerkgebouw van Haarlem opgevoerd.

Bij aankomst werd ieder kind apart op de foto genomen voor de ingang van de tempel, die Elske Muurling met veel hulp van buitenaf had opgebouwd uit wel 800 melkpakken! Daarna was de tempel behangen en zelfs voorzien van een Moronibeeld (met dank aan Yvette van Oudheusden).

Nadat van alle kinderen een foto was genomen, gingen zij naar de parkeerplaats bij het kerkgebouw om verschillende activiteiten te doen, zoals bijvoorbeeld het versieren van een fotolijstje, dat ieder kind mee naar huis kon nemen als tastbare herinnering aan deze dag. Tussendoor hield elke wijk een generale repetitie, zodat we een idee kregen hoe de musical zou verlopen.

Om vier uur 's middags kwamen alle vaders en moeders, ooms en tantes, broers en zussen, en bekenden kijken naar de musical. Er waren ongeveer honderd kinderen en het was heerlijk om iedereen bezig te zien met de tempel en hoe zij daar eens zullen zijn! Bij aanvang van de musical waren er, inclusief de kinderen, driehonderd mensen, in het gebouw. Iedereen heeft genoten van dit eve-

nement. Het is zo bijzonder om de leiders en leidsters van de toekomst in het wit gekleed op het podium te staan.

Nadat alle kinderen hun stukje hadden opgevoerd, werden zij na een kleine pauze uitgenodigd om met hun tempelaanbeveling, die ze van de ringpresident hadden gekregen, de tempel in te gaan. President Peschier bekeek, gekleed in het wit, elke tempelaanbeveling aandachtig, voordat de kinderen de tempel mochten ingaan. Wat was dat een bijzonder moment.

De jeugdwerkleidsters hebben genoten, de kinderen hebben genoten, en de toeschouwers hebben genoten. Lieve kinderen, bedankt voor jullie inzet. □

Een kunststukje: een tempel van melkpakken. Ieder kind een witte motor.

Rachel Muntinga

Kinderen en leidsters in het wit voor de tempel.

De activiteiten op de parkeerplaats.

Verslag inwijding Den Haag-tempel in december en januari

Wanneer u dit leest, hebben we de open dagen en de inwijding van de Den Haag-tempel alweer achter de rug. Natuurlijk zal er in *Kerknieuus* uitvoerig aandacht worden besteed aan die belangrijke gebeurtenissen. Een verslag van de open dagen is te verwachten in het decembernummer; artikelen over de inwijding van de Den Haag-tempel zullen in zowel het decembernummer van dit jaar als het januarinummer van 2003 te lezen zijn. □

Leden geraakt door inwijding Nauvoo-tempel

Bijna tweeduizend leden in Nederland en Vlaanderen zijn, dankzij de satellietuitzending, getuige geweest van de inwijding van de Nauvoo-tempel op 27 juni. De rechtstreekse uitzending werd, ondanks het tijdstip (1 uur 's nachts Nederlandse tijd op 28 juni) door ongeveer 200 leden gevolgd in de kerk te Amsterdam. Zij waren diep onder de indruk van de bijzondere inwijdingsdienst.

De Den Haag-tempel, twee maanden voor de inwijding.

De herhaling van deze uitzending op 28 juni 's avonds was op meer plaatsen te zien, en de herhaling op zondag 30 juni 's avonds kon worden gevolgd in Groningen, Apeldoorn, Amsterdam, Den Haag, Rotterdam en Antwerpen. In Rotterdam waren die avond zelfs ruim 500 leden aanwezig. Voorafgaand aan de herhalingsuitzendingen van de inwijding waren beelden te zien van tempels overal ter wereld, van de hoeksteen-ceremonie voor de Nauvoo-tempel en van de voltooide Nauvoo-tempel, zowel van buiten als van binnen.

Vooraf de leden die in de gelegenheid waren om de toespraken in de oorspronkelijke taal te volgen, waren getroffen door de woorden van verschillende kerkleiders. Anderen waren onder de indruk van het inwijdingsgebed, de zichtbare ontroering

van president Gordon B. Hinckley en de zang door leden van het Mormons Tabernakelkoor. 'Het was alsof de engelen zongen', zeiden enkele bezoekers. Ook de eerbiedige sfeer tijdens de hele dienst en de indrukwekkende hosannalofzang aan het slot hebben de Nederlandstalige deelnemers aan de inwijding geraakt. Velen zeiden dat ze de Geest sterk hadden gevoeld.

Zo was voor het eerst in de geschiedenis de inwijding van een tempel in een ander werelddeel, rechtstreeks of later, per satelliet in Europa te volgen. Voor de leden in Nederland en België viel deze inwijding in een wel heel bijzondere periode, omdat ze nog dezelfde zomer de inwijding van de eerste tempel in hun eigen regio mee zouden maken. □

Frans Heijdemann

IN HET ZENDINGSVELD

■ BELGIË

Miriam Otto
Hennie Kroon
Mission belge de Bruxelles
87, Blvd. Brand Whitlock
B-1200 Brussel

■ CANADA

Armin Panhuizen
Canada Calgary Mission
6490 Fisher Rd SE Ste 122
Calgary, Alberta T2H 0W3
Canada

Vincent Noot
Canada Vancouver Mission
8440 Williams Rd.
Richmond, B.C.
V6Y 2X4, Canada

■ DUITSLAND

Jarl Rijken
Deutschland-Mission Hamburg
Rugenbarf 7a
D-22549 Hamburg

Willy Muntinga-Decker
Frankfurt-Tempel
Talstrasse 10
D-61381 Friedrichsdorf

■ ENGLAND

Paul Gerrits
England Birmingham Mission
187 Penns Lane
Surton Coldfield, West Midlands
B76 1JU, England

Daniël Vels
England Manchester Mission
Trafalgar House,
110 Manchester Road
Altrincham, Cheshire
WA14 1NU, England

Lesley Wieling
Christopher Weening
England London South Mission
The London Temple,
Westpark Road
Newchapel, Surrey
RH7 6NB, England

Daniël Hansens
Mark Kleijweg
Micha Vermeer
England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds, Yorkshire
LS18 5AZ, England

■ GRIEKENLAND

Richard Slegers
Jasper Roelofsen
Athens Greece Mission
Panayias Eleftherotrias 9
145 63 Kifissia, Athene
Griekenland

■ PORTUGAL

Carla Fariq
Portugal Porto Mission
Rua de Amalia Luazes 23 sala 7
4200-052 Porto
Portugal

■ SCHOTLAND

Frederik Elzinga
Scotland Edinburgh Mission
51 Spylaw Road
Edinburgh EH10 5BP
Schotland

■ VENEZUELA

Daniel Westra
Venezuela Caracas Mission
50 East North Temple Street
Salt Lake City,
Utah 84150-001, USA

■ VERENIGDE STATEN

Robert Dallinga
Nevada Las Vegas West Mission
7656 W Sahara Ave.,
Ste 140
Las Vegas NV 89117,
USA

Vincent Feith
Utah Salt Lake City Mission
2102 South 1300 East,
Suite 102
Salt Lake City, Utah 84106,
USA

Raphael Gout
Jurgen Hoole
Utah Provo Mission
2500 N University Ave Ste 100
Provo, Utah 84604, USA

Misha van Eeden
Temple Square Mission
P.O. Box 112110
Salt Lake City,
Utah 84147-2110, USA

Lydia de Jong
Ezra Nicssink
Utah Ogden Mission
2133 Washington Blvd
Ogden, Utah 84401, USA

Garrett Mackay
Spanish speaking Pocatello
Idaho Mission
1070 Hilline Road,
Suite 320
Pocatello, Idaho 83201, USA

■ WEST-INDIË

Anthony Post
Efraïn Rosema
Bart van Wermeskerken
Zendingsgebied West-Indië
P.O. Box 2932
Paramaribo
Suriname

Joachim Arts
Robert Broekman
Ruben Jongejan
Thomas Vlaanic
West Indies Mission
P.O. Bag 543
Valkayn, Trinidad
West Indies

Nieuwe zendelingen

Naam: Mark Kleijweg
Unit: Leiden (ring Den Haag)
Zendingsgebied: Leeds (Engeland)
Aanvang zending: 26 juni 2002
Opleidingsinstituut: Preston (Engeland)

Naam: Raphael Gout
Unit: Groningen (ring Apeldoorn)
Zendingsgebied: Provo (Utah)
Aanvang zending: 10 juli 2002
Opleidingsinstituut: Provo (Utah)

Naam: Jurgen Hoole
Unit: Hoorn (ring Den Haag)
Zendingsgebied: Provo (Utah)
Aanvang zending: 10 juli 2002
Opleidingsinstituut: Provo (Utah)

Naam: Christopher Weening
Unit: Groningen (ring Apeldoorn)
Zendingsgebied: Londen-Zuid
Aanvang zending: 28 augustus 2002
Opleidingsinstituut: Preston (Engeland)

Naam: Hennie Kroon
Unit: Den Bosch (ring Rotterdam)
Zendingsgebied: Brussel
Aanvang zending: 13 september 2002
Opleidingsinstituut:
Preston (Engeland)

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingsinstituut, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier of langer) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

Nieuwsredactie Liahona,
Grovestrins 64, 7605 HN Almeloo, Nederland
Foto's niet met netjes of papierclips vastmaken!

Familieleden van zendelingen

Als het zendingskantoor van het zendingsgebied waar uw familielid op zending is, verhuist, geef dan a.u.b. het nieuwe adres door aan de nieuwsredactie. Anders blijft het oude (en dus verkeerde) adres op deze bladzijde staan.

PRIESTERSCHAPSLEIDERS STEUNEN

Kies onder gebed die teksten en leringen uit die voorzien in de behoeften van de zusters die u bezoekt, en lees ze voor. Vertel over eigen ervaringen en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

HOE WORDEN WIJ GEZEGD DOORDAT HET PRIESTERSCHAP OP AARDE IS?

LV 84:19–21, 36: 'En dit hogere priesterschap bedient het evangelie en houdt de sleutel van de verborgenheden van het koninkrijk, namelijk de sleutel van de kennis Gods. Daarom openbaart zich de macht der goddelijkheid in de verordeningen er van. En zonder de verordeningen er van, en zonder het gezag van het priesterschap, wordt de macht der goddelijkheid niet aan de mensen in het vlees geopenbaard. (...) Want hij, die mijn dienstknechten ontvangt, ontvangt Mij.'

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Als de macht van het priesterschap niet op aarde was, zou de tegenstander de vrije teugel krijgen. Er zou geen gave van de Heilige Geest zijn om ons te leiden en inzicht te geven; er zouden geen profeten in de naam des Heren spreken; er zouden geen tempels zijn om heilige, eeuwige verbonden in te sluiten; geen gezag om te zegenen of te dopen, genezen of troosten. Zonder het priesterschap zou de hele aarde "volslagen worden verwoest" (zie LV 2:1–3). Er zou geen licht zijn, geen hoop — alleen duisternis.' ('De zeg-

ningen van het priesterschap', *De Ster*, januari 1996, blz. 28.)

Mary Ellen W. Smoot, voormalig algemeen ZHV-president: 'Wij zien zusters in deze geweldige kerk die de zegeningen inzien van het herstelde priesterschap. Wij verheugen ons elke keer dat er een baby een naam en zegen krijgt, er een kind gedoopt wordt, we deelnemen aan het avondmaal en we aangesteld worden voor een kerkroeping, en we toezien hoe onze echtgenoot een vaderlijke zegen geeft. Wij zijn dankbaar voor de zegens die de priesterschap geeft die ons pad verlichten en ons leiding en hoop geven.' ('Verheug u, gij dochter van Sion', *Liahona*, januari 2000, blz. 113.)

HOE KUNNEN WIJ MET ONZE DADEN ONZE PRIESTERSCHAPSLEIDERS STEUNEN?

President Gordon B. Hinckley: 'Ik getuig tot u dat het geluk van de heiligen der laatste dagen, de gemoedsrust van de heiligen der laatste dagen, de vooruitgang van de heiligen der laatste dagen, de voorspoed van de heiligen der laatste dagen en het eeuwige heil en de verhoging van dit volk schuilen in gehoorzamen aan de raadgevingen van de priesterschap van God.' ('If Ye Be Willing and Obedient', *Ensign*, december 1971, blz. 125.)

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Steunt u uw bisschop? Steunt u uw ringpresident en de algemene autoriteiten van de kerk? Of behoort u tot hen die

neutraal of kritisch zijn, die kwaadspreken, of die roepingen weigeren? U kunt het beste vragen: "Heer, ben ik het?"' (*Follow the Brethren*, Brigham Young University Speeches of the Year [23 maart 1965], blz. 9.)

Ouderling David B. Haight van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Wanneer we de president van de kerk onze steun verlenen door het opsteken van de hand, betekent dat niet alleen dat wij voor God erkennen dat hij de rechtmatige bezitter van de sleutels van het priesterschap is; het betekent ook dat we met God een verbond sluiten dat wij de leiding en raad die via zijn profeet komt, zullen volgen. Het is een plechtig verbond.' ('Plechtige vergaderingen', *De Ster*, januari 1995, blz. 13.)

LV 108:7: 'Versterk daarom uw broederen door uw ganse levenswandel, door al uw gebeden, door al uw vermaningen, en door al uw handelingen.' □

Gebiedszeventigen

'Om in de ganse wereld getuigenis van mijn naam te geven'

Ouderling Earl C. Tingey
van het Presidium der Zeventig

'We worden een wereldomvattende gemeenschap', heeft president Gordon B. Hinckley gezegd ('Dit werk draait om mensen', *De Ster*, juli 1995, blz. 51). De kerk heeft inderdaad al ruim elf miljoen leden onder vele volken en blijft de opdracht van de Heiland om het evangelie aan de hele wereld te brengen verder uitvoeren.

Tijdens de zaterdagmorgenbijeenkomst van de algemene aprilconferentie in 1997 kondigde president Hinckley een nieuwe roeping in de kerk aan om mede te voorzien in de behoeften van dit groeiende wereldwijde ledental: de gebiedszeventigen, aan te wijzen als lid van het Derde, Vierde en Vijfde Quorum der Zeventig. Inmiddels spelen gebiedszeventigen een centrale rol in de verkondiging van het evangelie en besturen van de kerk over de hele wereld.

Maar wat is nu precies de rol van de gebiedszeventigen? Allereerst moeten we de rol van de zeventigen begrijpen.

DE KERK OPBOUWEN ONDER ALLE VOLKEN

De profeet Joseph Smith kondigde op 8 februari 1835 de instelling van het ambt van de zeventigen aan. Op 28

februari organiseerde hij het Eerste Quorum der Zeventig (zie *History of the Church*, deel 2, blz. 181, 201–204). Een maand later gaf de Heer bij monde van de profeet Joseph in een openbaring nadere instructies omtrent de roeping en rol van de zeventigen. Die instructies staan opgetekend in wat nu Leer en Verbonden 107 is:

'De zeventigen zijn eveneens geroepen. (...) En het is in overeenstemming met het visioen, dat de orde der zeventigen aangeeft, dat zij zeven presidenten moeten hebben, uit het aantal zeventigen gekozen, om hen te presideren. En de zevende president van deze presidenten moet de zes presideren. En deze zeven presidenten moeten andere

Tegenwoordig spelen gebiedszeventigen een centrale rol in de verkondiging van het evangelie en het bestuur van de kerk over de hele wereld — ook om 'in de ganse wereld getuigenis van [zijn] naam te geven'.

FOTOGRAFIE: JAMES RIVERA, OSWALD LOCKERMANN, NEDICOR, CUBRELO EN MARINA, K. GARDNER

Op 28 februari 1835 organiseerde de profeet Joseph Smith het Eerste Quorum der Zeventig. Hun roeping was om 'het evangelie te prediken, en om bijzondere getuigen te zijn voor de niet-Joden en voor de ganse wereld.'

zeventigen kiezen buiten de eerste zeventig, waartoe zij behoren, en moeten hen presideren; en eveneens nogmaals zeventig, indien de arbeid in de wijngaard het noodzakelijk maakt. En deze zeventigen moeten reizende predikers zijn, eerst tot de niet-Joden, en eveneens tot de Joden. (Zie LV 107:25, 34, 38, 93–97.) [Om] het evangelie te prediken, en om bijzondere getuigen te zijn voor de niet-Joden en voor de ganse wereld; aldus verschillen zij van andere ambtenaren in de kerk in de plichten hunner roeping. (...)

'De zeventigen moeten in de naam des Heren handelen onder aanwijzing van de Twaalf (...) om de kerk op te bouwen, en alle aangelegenheden er van onder alle natieën te regelen, eerst bij de niet-Joden, en dan bij de Joden; (...)

'Het is de plicht van de [Twaalf], wanneer die bijstand nodig hebben voor het vervullen van de verschillende aanvragen voor prediking en bediening van het evangelie, om zich tot de zeventigen te wenden, in plaats van tot iemand anders. (...)

'En het is in overeenstemming met het visioen, dat de orde der zeventigen aangeeft, dat zij zeven presidenten moeten hebben, uit het aantal zeventigen gekozen, om hen te presideren; en de zevende president van deze presidenten moet de zes presideren; en deze zeven presidenten moeten andere zeventigen kiezen buiten de

eerste zeventig, waartoe zij behoren, en moeten hen presideren; en eveneens nogmaals zeventig, tot zevenmaal zeventig, indien de arbeid in de wijngaard het noodzakelijk maakt.

'En deze zeventigen moeten reizende predikers zijn, eerst tot de niet-Joden, en eveneens tot de Joden' (LV 107:25, 34, 38, 93–97).

De rol van de zeventigen is dus om onder leiding van het Quorum der Twaalf Apostelen te werken aan de opbouw en het regelen van de aangelegenheden van de kerk onder alle volken. De Twaalf behoren een beroep te doen op de zeventigen voor assistentie in het prediken en bedienen van het evangelie.

Leden van de quorums der Zeventig bezitten geen priesterschapssleutels uit hoofde van hun roeping. Maar als ze een opdracht krijgen van het Eerste Presidium of het Quorum der Twaalf Apostelen, dan worden de sleutels die ze voor die taak nodig hebben aan ze gedelegeerd. Zoals president Brigham Young (1801–1877) aan de zeventigen heeft uitgelegd: 'Als we u erop uit sturen om het koninkrijk op te bouwen, geven we u de sleutels, de macht en het gezag.' (*History of the Church*, deel 7, blz. 308.) Als leden van de Zeventig geordend worden, ontvangen ze apostolisch gezag om te getuigen dat Jezus de Christus is en om in opdracht van de Twaalf de hele wereld in te gaan.

EN EN STEEDS GROTER BEREIK

De noodzaak om gebiedszeventigen te hebben, werd voorzien door de Heer toen Hij zei dat er 'nogmaals zeventig' konden zijn, 'tot zevenmaal zeventig, indien de arbeid in de wijngaard het noodzakelijk maakt' (LV 107:96). Vóór 1997 werd er met twee andere roepingen voorzien in de behoefte tot assistentie bij het besturen van de kerk in de hele wereld: van 1967 tot en met 1995 door regionale vertegenwoordigers van de Twaalf en van 1995 tot en met 1997 door gebiedsautoriteiten. (Zie voor meer informatie ouderling L. Aldin Porter, 'A History of the Latter-day Seventy', *Ensign*, augustus 2000, blz. 14–20.)

Tegen 1967 begon de kerk snel te groeien. De eerste ring buiten Noord-Amerika werd in 1958 in Auckland

(Nieuw-Zeeland) gesticht. Negen jaar later, toen er 69 broeders als regionaal vertegenwoordiger van de Twaalf werden geroepen, waren er 29 ringen buiten de Verenigde Staten en Canada, en was er een totaal ledental van 2,6 miljoen. De regionale vertegenwoordigers woonden in hun eigen huis, hielden hun baan, en werkten onder leiding van de Twaalf aan de training en versterking van de ringleiders. Toen deze roeping in 1995 werd opgeheven waren er in de hele wereld 284 regionale vertegenwoordigers in functie.

Toen president Hinckley de roeping van gebiedsautoriteiten aankondigde in 1995, had het ledental van de

kerk de negen miljoen al overschreden. President Hinckley legde uit: '[De gebiedsautoriteit] is een hogepriester uit de groep van vroegere en huidige ervaren kerkleiders. Zij geven hun dagelijkse werk niet op, zij blijven thuis wonen en ontvangen geen toelage voor levensonderhoud. De duur van hun functie is flexibel, over het algemeen een periode van ongeveer zes jaar. Ze werken nauw met het gebiedspresidium samen. Er zullen er waarschijnlijk minder van zijn dan van de regionale vertegenwoordigers.' (De Ster, juli 1995, blz. 46.)

In 1997, toen gebiedsautoriteiten gebiedszeventigen werden en er drie extra quorums der Zeventig werden

De profetische roeping van de gebiedszeventigen

'We hebben twee quorums der zeventig die, als algemene autoriteiten, rechtsbevoegdheid in de hele kerk hebben. (...)

'Er is ook een groep trouwe broeders in functie als gebiedsautoriteiten. Zij bevinden zich overal waar de kerk georganiseerd is. Het zijn trouwe en toegewijde mannen. Zij dragen de kerk een warm hart toe en zijn in veel hoedanigheden werkzaam geweest. Tijdens onze reizen in binnen- en buitenland hebben we met veel van hen samengewerkt en zijn we diep onder de indruk geraakt van hun opmerkelijke capaciteiten. (...)

'Wij hebben besloten om aan de conferentie voor te stellen deze gebiedsautoriteiten te ordenen tot het ambt van zeventig. Zij zullen dan verbonden zijn aan een quorum dat gepresideerd wordt door de presidenten van de zeventigen. Zij zullen genoemd worden: zeventigen met gebiedsbevoegdheid, en een aantal jaren in hun vrije tijd functioneren in het gebied waar ze wonen. (...)

'Overeenkomstig hun ordening tot het ambt van zeventig,

worden zij functionarissen van de kerk met een specifieke en duidelijke binding met een quorum. Aangezien zij maar beperkt in de gelegenheid zijn om quorumvergaderingen bij te wonen, zullen de presidenten van de zeventigen contact met ze onderhouden, ze instrueren, verslagen ontvangen, en dergelijke. Zij zullen nu het gevoel hebben ergens bij te horen, wat tot nu toe niet het geval geweest is. (...)

'Wij heten deze broeders van harte welkom in hun quorum. Ze hebben ons vertrouwen, liefde en achting.

'Nu deze quorums gevormd zijn, hebben we, met de organisatie van gebiedspresidiums en zeventigen met gebiedsbevoegdheid die uitgekozen zijn om overal ter wereld naar behoefte werkzaam te zijn, een patroon gevestigd waaronder de kerk ongelimiteerd kan uitgroeien.

'De Heer waakt over zijn koninkrijk. Hij inspireert de leiders in hun zorg voor het steeds toenemend aantal leden.' — President Gordon B. Hinckley ('Laten we trouw en oprecht zijn', De Ster, mei 1997, blz. 5-6.) □

gesticht, was het ledental van de kerk gestegen tot tien miljoen, met meer dan 2400 ringen, 318 zendingsgebieden, bijna 25 duizend wijken en gemeenten, en 56 duizend voltijdzendingen. De aarde raakte bezaaid met tempels — er waren 51 tempels in bedrijf, een aantal dat in de daaropvolgende drie jaar zou verdubbelen.

Sinds 1997 hebben gebiedszeventigen geholpen om de zware lasten te dragen die in een groeiende kerk op de schouders van het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en het Eerste en Tweede Quorum der Zeventig rusten. Die groei zal altijd doorgaan, want profeten van weleer tot nu hebben over onze tijd geprofeteerd:

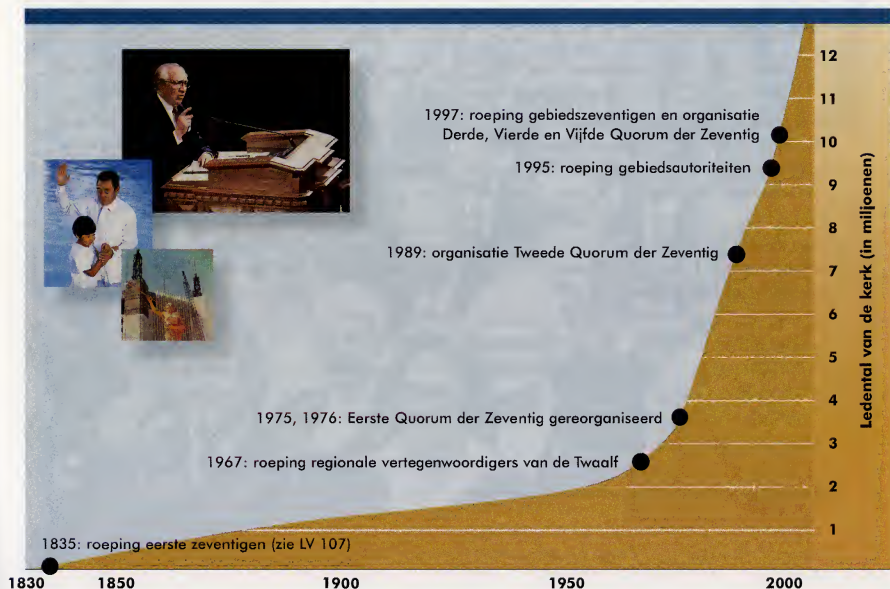
'De God des hemels [zal] een koninkrijk oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan, (...) het [zal] bestaan in eeuwigheid' (Daniël 2:44).

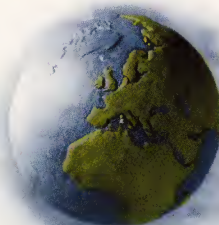
'De sleutels van het koninkrijk Gods zijn overgedragen aan de mens op aarde, en van dit tijdstip af zal het evangelie voortgaan naar de einden der aarde, zoals een steen, die zonder handen uit de berg is afgehouden, zal voortrollen totdat deze de ganze aarde heeft gevuld' (LV 65:2).

DE LASTEN DELEN

Gebiedszeventigen kunnen in opdracht veelal dezelfde taken uitvoeren als leden van het Eerste en Tweede Quorum der Zeventig. En alle zeventigen houden zich bezig met de opbouw van de kerk. In welke opzichten verschillen gebiedszeventigen dan van de leden van het Eerste en Tweede Quorum der Zeventig?

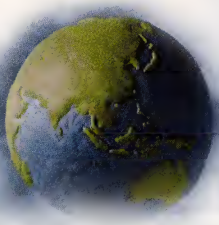
Ten eerste houden gebiedszeventigen gewoon hun baan en

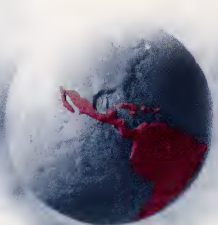
Derde Quorum der Zeventig

*Europa, Afrika, Azië, Australië,
Nieuw-Zeeland, de Filipijnen en Oceanië*

Vierde Quorum der Zeventig

*Mexico, Midden-Amerika
en Zuid-Amerika*

Vijfde Quorum der Zeventig

*Vereinigde Staten
en Canada*

werken ze in hun eigen gebied als vrijwilliger voor de kerk. Leden van het Eerste en Tweede Quorum der Zeventig geven hun baan op om te reizen en werkzaam te zijn waar ze naartoe worden gestuurd.

Ten tweede worden gebiedszeventigen per geografisch gebied aan een quorum toegewezen. Zij die in Europa, Afrika, Azië, Australië, Nieuw-Zeeland, de Filipijnen of Oceanië wonen, behoren tot het Derde Quorum; zij die in Mexico, Midden-Amerika of Zuid-Amerika wonen, tot het Vierde Quorum; en zij die in de Verenigde Staten of Canada wonen, tot het vijfde quorum. Het eerste en tweede quorum hebben geen specifiek geografisch gebied.

Ten derde zijn leden van het eerste en tweede quorum algemene autoriteiten; leden van het derde, vierde en vijfde quorum zijn gebiedsautoriteiten.

Wat doen gebiedszeventigen nu precies? Toen president Hinckley hun roeping in april 1997 aankondigde, noemde hij enkele van hun voornaamste taken:

- Ringconferenties presideren en ringpresidiums trainen.
- Ringen organiseren of reorganiseren, en ringpresidiums aanstellen.
- Planningcomités voor regionale conferenties voorzitten.
- Zitting hebben in gebiedsraden.
- Rondreizen maken door zendingsgebieden, en zendingspresidenten trainen.
- Zitting hebben in gebiedspresidiums. (Zie 'Laten we trouw en oprecht zijn', *De Ster*, juli 1997, blz. 6.)

Elk van de 29 gebiedshoofdkantoren over de hele wereld heeft een gebiedspresidium dat bestaat uit drie leden van de Zeventig. In het verleden was dit een zware belasting voor leden van het Eerste en Tweede Quorum der Zeventig en hun vrouw, die vaak jarenlang ver bij hun familie vandaan woonden. Nu is een steeds groter aantal gebiedszeventigen lid van het gebiedspresidium in het gebied waar zij wonen.

Sinds 1997 zijn er verscheidene malen gebiedszeventigen lid geweest van een gebiedspresidium. Maar in 2001 werd de rol van gebiedszeventigen in gebiedspresidiums uitgebreid. Twee van de gebiedspresidiums van de kerk bestaan zelfs geheel uit gebiedszeventigen.

Een voorbeeld: het gebied Midden-Amerika wordt momenteel gepresideerd door drie autochtone inwoners van Guatemala. Die broeders — de ouderlingen Enrique R. Falabella, Julio E. Alvarado en E. Israel Pérez, presideren een gebied dat Guatemala, El Salvador, Honduras, Nicaragua en Belize omvat, en 403 duizend leden, 78 ringen en tien zendingsgebieden heeft.

Het onlangs georganiseerde gebied Idaho in de Verenigde Staten wordt gepresideerd door drie gebiedszeventigen die in Idaho wonen: de ouderlingen C. Scott Grow, D. Rex Gerratt en Ronald L. Loveland. Die broeders presideren een gebied in het zuiden van Idaho dat bijna 317 duizend leden, 96 ringen en 2 zendingsgebieden telt.

De eerste zeventigen die in 1835 geroepen werden, waren mannen die tijdens het Zionskamp blij hadden gegeven van hun trouw aan de kerk. Tegenwoordig zien

we iets soortgelijks. De gebiedszeventigen zijn mannen met grote geestelijke capaciteiten. Zij zijn verantwoordelijk en gehoorzaam. Velen zijn voormalige ring- of zendingspresidenten. Zij zijn voorbeeldige echtgenoten en vaders. Zij zijn onderwijzers van het evangelie. Als ze ontheven worden, gaan ze gewoon terug om werkzaam te zijn in de wijk en ring (of gemeente en district) waar ze wonen. Zij blijven een bijdrage leveren aan het koninkrijk van de Heer, welke kerkeeroping of -taak ze ook krijgen.

CONTINUE OPENBARING VOOR EEN GROEIENDE KERK

En hoe zit het met de toekomst? De kerk zal blijven groeien. We hebben nu al meer dan elf miljoen leden. Sommige mensen buiten onze kerk schatten dat we tegen het eind van deze eeuw meer dan tweehonderd miljoen leden zullen hebben.

Het aantal quorums en leden van de Zeventig kan toenemen en zich zelfs verveelvoudigen om aan de behoeften van de kerk te voldoen. President John Taylor (1808–1887) ontving op 14 april 1883 de volgende openbaring toen hij informeerde naar de wil van de Heer aangaande de organisatie van de zeventigen:

'Aldus zegt de Heer tot het Eerste Presidium, tot de Twaalf, tot de zeventigen en tot mijn gehele heilige priesterschap: laat uw hart niet verontrust worden, en weest niet bezorgd omtrent het bestuur en de organisatie van mijn kerk en priesterschap en het volbrengen van mijn werk. Vrees mij en onderhoud mijn wetten, dan zal Ik u van tijd tot tijd, door de kanalen die ik daarvoor heb aangewezen, alles openbaren wat nodig is voor de toekomstige ontwikkeling en vervolmaking van mijn kerk, voor de aanpassing en het voortrollen van mijn koninkrijk, en voor de opbouw en de vestiging van mijn Zion. Want gij zijt mijn priesterschap en ik ben uw God. Zo zijt het. Amen.' (*Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, verzameld door James R. Clark, 6 delen [1965–1975], deel 2, blz. 354.)

De Heer verschaft, door voortdurende openbaring aan zijn profeten, de volmaakte organisatie die nodig is om zijn doeleinden te verwezenlijken.

Wij zijn in deze tijd gezegend dat wij voortdurende openbaring van de Heer krijgen over de organisatie van de Zeventig. De roeping van gebiedszeventigen en de uitbreiding van de quorums der Zeventig tot vijf — en het aantal quorums zal waarschijnlijk nog toenemen — zijn bewijzen van de voortdurende openbaring in de kerk. Zonder een fundamentele organisatorische verandering, met alleen zo nodig het

roepen van extra gebiedszeventigen, kan de kerk toekomstige groei opvangen.

Door voortdurende openbaring aan zijn profeten, verschaft de Heer de volmaakte organisatie om zijn doeleinden te volbrengen. De kerk is veilig onder leiding van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen — de vijftien mensen die we steunen als profeet, ziener en openbarder.

Ik heb de groei en ontwikkeling van de leiding van deze kerk in de afgelopen 35 jaar gezien en eraan deelgenomen. Ik ben regionaal vertegenwoordiger geweest. Ik behoorde in 1995 tot het Presidium der Zeventig toen er gebiedsautoriteiten werden geroepen. Ik was getuige van de gedenkwaardige gelegenheid in 1997 toen het Eerste Presidium de gebiedsautoriteiten meedeelde dat ze tot zeventigen zouden worden geordend en ingedeeld in een van de drie pas georganiseerde quorums der Zeventig. Ik getuig dat er toen sprake was van openbaring. En ik heb gezien dat zich een intens gevoel van broederschap ontwikkelde onder de leden van de quorums der Zeventig.

Zij die geroepen zijn als gebiedszeventigen en lid zijn van het Derde, Vierde en Vijfde Quorum der Zeventig, zijn mannen die de last en plicht dragen om in de hele wereld van Jezus Christus te getuigen. Zij assisteren waarlijk bij het uitvoeren van de opdracht van de Heer aan de oorspronkelijke zeventigen: 'Om in de ganse wereld getuigenis van mijn naam te geven, waarheen mijn apostelen (...) hen ook zullen zenden om een weg voor mijn aangezicht te bereiden' (LV 124:139). □

Hij hoort mij

Valeria Tello

Enkele dagen voordat ik aan mijn laatste seminariejaar zou beginnen, kwam broeder Fernández, onze nieuwe leraar, bij mij thuis. Hij vroeg of mijn zus en ik samen met hem en zijn vrouw in de avondmaalsdienst een lofzang wilden zingen over het eerste visioen. Ik had nog nooit in het openbaar gezongen. Ik had altijd gemeend dat mijn stem niet goed genoeg was. Maar ik vond dat ik niet kon weigeren, dus zei ik dat ik het wilde proberen.

Ik kende de lofzang niet. Enkele dagen voor het optreden leende broeder Fernández ons een cassettebandje zodat mijn zus en ik onze partijen konden leren.

Op de vrijdag voordat we zouden optreden, begon mijn keel zeer te doen. Ik ging die avond vroeg naar bed, maar kon niet slapen en had moeite met ademen. Mijn hele lichaam deed pijn.

De volgende dag klaagde ik na het opstaan over de pijn en mijn moeder adviseerde me om naar de dokter te gaan. De dokter gaf me wat medicijnen en stuurde me naar huis om te rusten.

De rest van de dag bleef ik in bed. Mijn familie maakte zich zorgen omdat mijn koorts maar niet zakte. Ik had veel en vroeg mijn hemelse Vader om me te helpen zodat ik beter zou worden.

Toen ik op zondag wakker werd, voelde ik me veel beter en ging ik naar de kerk. Toen ik mijn getuigenis had gegeven over de zegeningen die ik door het seminarie had gekregen, was het tijd om te zingen. Ik voelde me niet erg goed voorbereid, maar ik wist dat onze hemelse Vader mijn situatie kende en me zou helpen.

Mijn seminarieleraar, zijn vrouw, mijn zus en ik zongen over het visioen dat de profeet Joseph Smith had gehad van God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus, en dat wij geroepen zijn om hun werk te doen.

Later gaven de leden ons complimentjes, maar mijn grootste bevrediging putte ik uit het feit dat ik mijn best deed om voor de Heer te zingen.

Ik ben dankbaar voor het evangelie omdat ik weet dat ik, als ik bid, tot mijn Vader in de hemel spreek. Hij hoort mij. Hij heeft mij lief en kent mijn behoeften. □

Valeria Tello is lid van de wijk Plumerillo 2 in de ring Mendoza (Argentinië).

Ik bood aan om mee te doen aan een muzikaal nummer en kreeg onmiddellijk een zere keel. Maar mijn hemelse Vader was op de hoogte van mijn situatie.

De Liahona

Filipe S. Zavale

In 1988 verliet ik mijn woonplaats in het zuidoosten van het Afrikaanse land Mozambique op zoek naar werk en een opleiding in wat toen de Duitse Democratische Republiek was. In een winkel kwam ik twee zendingen tegen die me vroegen of ik ooit van Jezus Christus gehoord had. Ik zei dat ik van Hem had gehoord, maar dat ik eigenlijk niet precies wist wie Hij was. In feite had ik nooit echt in God geloofd. De zendingen gaven me een Duits exemplaar van het Boek van Mormon en vroegen me om erin te lezen en erover te bidden. En omdat ik nog nooit iemand had zien bidden, legden ze uit hoe dat moest.

Na hun bezoek las en bad ik zoals ze hadden voorgesteld. Ik kreeg een heerlijk gevoel van vrede in mijn hart. 'Wat is dit?' vroeg ik me af.

Toen de zendingen me weer bezochten, legden ze uit dat de vrede in mijn hart het antwoord op mijn gebed was. Ik wist toen dat het boek van God kwam. Toch was ik bang om me te laten dopen, omdat ik dacht dat mijn vader me dan niet meer als zijn zoon zou aanvaarden.

In 1991, toen mijn arbeidscontract in Duitsland afliep, keerde ik terug

Filipe S. Zavale hoorde van de kerk toen hij in Duitsland woonde. Toen hij terugkeerde naar Mozambique was *A Liahona* hem tot gids gedurende de acht jaar die verliepen tot het evangelie hem weer bereikte.

was mijn gids

Mozambique

naar Mozambique. Mijn land was in oorlog en de kerk was er nog niet gevestigd. Toch was ik blij, in de hoop dat de kerk eens naar mijn vaderland zou komen en ik me kon laten dopen. Als iemand me uitnodigde om mee te gaan naar een kerk, zei ik dat ik er al een had.

‘Welke?’ vroegen ze dan.

‘Hij bestaat hier niet,’ antwoordde ik, ‘maar dat komt nog wel.’ Daar was ik van overtuigd.

Het duurde acht jaar tot ik de kerk weer vond, maar in al die jaren had ik een gids. Toen ik Duitsland verliet, nam de gemeentepresident daar een abonnement voor me op de Portugese *Liahona*. Acht jaar lang kreeg ik elke maand *A Liahona*. En acht jaar lang gaf die me elke maand bemoediging en hoop. Als ik erin las, voelde ik me alsof ik bij de andere heiligen der laatste dagen was. Het tijdschrift hield me op de hoogte, vervulde me met sterke emoties, gaf me woorden van nederigheid in, en voedde mijn geest. In de rubriek ‘Vraag en antwoord’ vond ik vaak antwoorden op mijn eigen vragen. Acht jaar lang was *A Liahona* mij tot gids.

En toen kwamen er in 1999 op een dag voltijdzendingen het postkantoor binnen waar mijn broer werkt — hetzelfde postkantoor waar mijn exemplaar van *A Liahona* altijd arriveert. Toen mijn broer het naamplaatje van ouderling Patrick Tedjamulia zag, herkende hij de naam van de kerk van mijn tijdschriften en vroeg hij de zending wie hij was. Mijn broer legde uit dat hij een familielid in dezelfde kerk had, waarop ouderling Tedjamulia vroeg of hij kennis met hem kon maken.

Toen mijn broer me vertelde over de ontmoeting met de zendingen, was ik verbaasd. Zou de kerk echt al in Mozambique zijn?

Al gauw kwam ik erachter dat het waar was. Onze regering had de kerk in 1996 officieel erkend.

Het was erg fijn om weer zendingen te spreken. Ik herinnerde me wat de zendingen me in Duitsland geleerd hadden en ik voelde weer diezelfde vrede in mijn hart komen.

In januari 2001 kon ik mij eindelijk laten dopen als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen van Laatste Dagen. Ik ben er zeer door gezegend. Ik voel de Geest van de Heer in al het werk van de kerk.

Ik ben erg dankbaar voor *A Liahona*. Ik ben dankbaar dat mijn hemelse Vader mij een gids heeft gegeven zodat ik geloof en hoop kon blijven hebben tot ik zijn kerk weer terugvond. □

Filipe S. Zavale is lid van de gemeente Maputo in het zendingsgebied Johannesburg (Zuid-Afrika).

Leden en zendingen komen in januari 2000 bijeen voor Filipe's doop.

EENHEID

 in het huwelijk

De voltrekking van een ceremonie op zich garandeert geen geluk en een geslaagd huwelijk. Het vereist je oog richten op de ander, onafgebroken hoffelijkheid en gehoorzaamheid aan de geboden van de Heer.

President Spencer W. Kimball
(1895–1985)

Vaststaat dat het belangrijkste doel van elk normaal mens een eerbaar, gelukkig en geslaagd huwelijk is. Misschien is het huwelijk wel de allerbelangrijkste stap in ons leven, daar het van alle te nemen beslissingen de vérstrekkendste gevolgen heeft, niet alleen voor het onmiddellijk geluk, maar ook voor de eeuwigdurende blijdschap van de betrokkenen. De partnerkeuze betreft immers, behalve de twee echtgenoten zelf, ook hun beider familieleden, en vooral hun eigen kinderen en kinds-kinderen, tot in het verre nageslacht.

VERENIGING VAN VERSTAND EN HART

Bij het kiezen van een levensgezel(lin) is dan ook de grootste bedachtzaamheid geboden. Men dient daarbij bepaald met zorgvuldig overleg, onder bidden en vasten, te werk te gaan. Van alle beslissingen die wij nemen, mag deze zeker niet verkeerd zijn! In een goed huwelijk behoren man en vrouw zowel één van zin als één van ziel te zijn. Beslissingen moet men niet geheel nemen op grond van emoties, men moet ook het verstand en het hart laten spreken; gesterkt door vasten en bidden en ernstige overweging zal dat iemand de grootste kans op een gelukkig huwelijksleven geven, dat gepaard gaat met opoffering, mededeelzaamheid, en de noodzaak van onbaatzuchtigheid.

Tv-programma's, romans en sprookjesverhalen lopen veelal uit op een huwelijk, 'en ze leefden nog lang en gelukkig.' We weten echter uit ervaring dat de huwelijksplechtigheid op zich nog geen garantie is voor een gelukkig en geslaagd huwelijk. Geluk wordt niet, zoals elektrisch licht, verkregen door op een knopje te drukken, maar het is een gemoedsgesteldheid, die van binnenuit ontstaat en waarvoor hard moet worden gewerkt. Het is niet te koop noch gratis verkrijgbaar.

Men denkt wel eens dat geluk bestaat uit een betoverend leventje vol weelde, gemak en opwinding, waarbij men van de ene plezierige sensatie in de andere valt. Het ware huwelijk bestaat echter uit geluk dat berust op en ontstaat is uit geven, dienen, delen, opoffering en zelfverloochening.

ONDERLING BEGRIJ

Al spoedig na de huwelijksvoltrekking leren twee uit verschillende milieus afkomstige mensen de werkelijkheid onder ogen zien. Het luie leventje is voorbij; ze moeten uit de wolken komen en met beide benen op de grond gaan staan. Ze moeten verantwoording op zich nemen en nieuwe verplichtingen aanvaarden. Er moeten persoonlijke vrijheden prijsgegeven en veel onzelfzuchtige schikkingen getroffen worden.

Enmaal getrouwd, komt men heel vlug tot het besef dat de wederhelft zwakheden bezit die nog niet eerder aan

het licht gekomen of ontdekt waren. In de verkeringsstijd steeds hooggeprezen hoedanigheden van de ander vallen daarbij betrekkelijk in het niet, terwijl de toen zo kleine en onbeduidende zwakheden opeens behoorlijke afmetingen lijken aan te nemen. Dan komt het erop aan begrip voor elkaar te tonen, aan zelfonderzoek te doen, het gezonde verstand te gebruiken, en tot vruchtbaar overleg te komen. De gewoonten die door de jaren heen zijn opgebouwd, komen nu om de hoek kijken; de partner kan gierig of kwistig zijn, lui of ijverig, gelovig of werelds; hij kan vriendelijk en behulpzaam of humeurig en kwaadaardig zijn, veeleisend of bescheiden, egoïstisch of onzelfzuchtig. Ook de aangetrouwde familie komt meer in beeld, en de relatie van de partner tot zijn of haar familie wordt uitvergroet.

Vaak wil men zich nog niet settelen en de zware plichten aanvaarden die zich onmiddellijk aandienen. Men leeft liever ruim dan zuinig, en jonggehuwden willen maar al te graag niet onderdoen voor de bureu. Vaak is een van de echtgenoten niet bereid om de buikriem aan te halen. Jonggehuwde vrouwen eisen soms dat de luxe en comfort die zij thuis gewend waren naadloos overgaan naar hun eigen gezin. Bijgevolg gaan ze op zoek naar een baan, en richten daarmee hun leven zo in dat het moeilijk wordt een normaal gezinsleven op te bouwen. Als beide echtgenoten buitenshuis werkzaam zijn, maakt de samenwerking vaak plaats voor concurrentiestrijd. Dan komen er 's avonds twee vermoeide mensen thuis, gestrest, elk met hun eigen trots en een versterkt gevoel van onafhankelijkheid, waardoor er minuscule misverstanden kunnen ontstaan die kunnen uitgroeien tot monumentale problemen.

GEGRANDEERDE FORMULE

Het huwelijk is een moeilijke zaak. Moeizame en mislukte huwelijken zijn dan ook geen uitzondering, maar toch is duurzaam, echt geluk niet onmogelijk. Het huwelijk kan zelfs een triomfantelijke extase zijn, die het menselijk voorstellingsvermogen te boven gaat. Dit ligt binnen het bereik van ieder echtpaar, ja, van iedereen. Het begrip *soul-mate* is fictie en een illusie; en hoewel elke jongere ijverig en met biddend hart moet zoeken naar een levensgezel (lin) met wie het leven het meest harmonieus en aangenaam kan zijn, staat het vast dat bijna elke goede man en elke goede vrouw een gelukkig en geslaagd huwelijk kunnen hebben, als beiden bereid zijn de prijs ervoor te betalen.

Er bestaat een onfeilbaar recept, dat ieder echtpaar

een gelukkig, eeuwig huwelijk garandeert; maar zoals bij elk recept mogen daarbij de belangrijkste bestanddelen niet worden weggelaten of verminderd. De partnerkeuze, de verkeringsstijd en de galanterieën na de huwelijksplechtigheid zijn even belangrijk, maar niet belangrijker dan het huwelijk zelf, waarvan het succes afhankelijk is van beide echtgenoten — niet van een, maar van twee.

Een huwelijk dat gebaseerd is op redelijke waarden, zoals eerder genoemd, kan door geen combinatie van krachten te gronde gaan, behalve de krachten in een of beide partners; en daarvoor moeten zij de verantwoording nemen. Financiële, sociale, politieke en andere omstandigheden doen blijkbaar ook hun invloed gelden, maar in de eerste plaats hangt het huwelijk altijd af van de twee echtgenoten, die van hun huwelijk steeds een geslaagde en gelukkige verbintenis kunnen maken als zij beiden vastberaden, onzelfzuchtig en rechtschapen zijn.

Het recept is eenvoudig; de bestanddelen gering, hoewel die met veel kunnen worden aangevuld.

Ten eerste moet iemand het huwelijk op de juiste manier benaderen, door te kiezen voor een partner die voor hem of haar in elk belangrijk opzicht zo volmaakt mogelijk is. En dan moeten die twee partijen aan het altaar in de tempel plaatsnemen in het volste besef dat zij er onvermoeibaar voor moeten werken om dit samengaan succesrijk te maken.

Ten tweede moet men een grote mate van onzelfzuchtigheid bezitten, waarbij men zich wegcijfert en afstand doet van zelfzuchtige verlangens ten gunste van het gezinsleven en alles wat daarbij hoort.

Ten derde moet men elkaar galant en voorkomend blijven behandelen, uiting blijven geven aan genegenheid, en elkaar met consideratie bejegenen om de wederzijdse liefde in stand te houden en te laten toenemen.

Ten vierde moeten de geboden van de Heer, omschreven in het evangelie van Jezus Christus, volkomen worden nageleefd.

Als deze bestanddelen op de juiste wijze worden gemengd en werkzaam blijven, is het volstrekt onmogelijk dat echtgenoten zich ongelukkig gaan voelen, dat duurzame misverstanden tot onderlinge verwijdering leiden, of dat het tot een breuk tussen hen beiden komt. Juristen, gespecialiseerd in echtscheidingen, zouden een andere specialisatie moeten zoeken en er zouden geen echtscheidingsprocessen meer gevoerd worden.

Liefde is als een bloem, en moet, zoals ons lichaam, voortdurend gevoed worden. Van liefde kan niet verwacht worden dat ze eeuwig standhoudt, tenzij zij voortdurend gevoed wordt met porties liefde, blijken van respect en bewondering, uitingen van dankbaarheid, en onzelfzuchtige gebaren.

VAN 'IK' NAAR 'WIJ'

Twee mensen die aan het huwelijksaltaar plaatsnemen en hopen op een gelukkig huwelijk moeten goed beseffen dat het huwelijk geen wettige vrijbrief is, maar wederzijdse offervaardigheid, interactiviteit en zelfs enige vrijheidsbeperking inhoudt. Het vergt langdurige spaarzaamheid. Het betekent kinderen, die lasten en zorgen met zich meebrengen, zowel op het financiële als het verzorgende

vlak, maar ook de allerdiepste en heerlijkste van alle emoties.

Vóór het huwelijk is ieder naar believen vrij om te gaan en te komen, zijn leven zo in te richten als het hem goedgebeurt, en zichzelf als middelpunt van al zijn beslissingen te stellen. De tortelduifjes dienen dus wel te beseffen dat zij ieder voor zich letterlijk en figuurlijk moeten accepteren dat het belang van het nieuwe gezinnetje altijd boven het eigenbelang van een van de partners komt. Bij elke beslissing dient in aanmerking te worden genomen dat er twee of meer mensen bij betrokken zijn. Een getrouwde vrouw zal dus bij elke belangrijke beslissing moeten bedenken wat daarvan de gevolgen zullen zijn voor ouders en kinderen, en voor het huiselijk en geestelijk leven van het hele gezin. Zo zal ook een getrouwde man de keuze van zijn beroep of betrekking, zijn vrienden, vrijetijdsbesteding en al zijn interesses voortaan moeten bezien in het licht van zijn solidariteit met het gezin waarvan hij deel uitmaakt.

Het huwelijksleven verloopt wellicht niet altijd even gladjes of zonder moeilijkheden, maar er kan toch van grote vrede sprake zijn. Een echtpaar kan te kampen krijgen met armoede, ziekte, teleurstellingen, mislukkingen en zelfs sterfgevallen, maar dat alles hoeft hun vrede niet te verstoren. Een huwelijk kan men als geslaagd beschouwen zolang er geen egoïsme in het spel komt. Juist door moeiten en zorgen kan er tussen ouders een onverbreekelijke eenheid ontstaan, als beiden volstrekt onzelfzuchtig zijn. Tijdens de crisisjaren [in de jaren dertig van de vorige eeuw] vertoonde het echtscheidingspercentage een duidelijke daling. De huwelijks-partners vonden elkaar in armoede, mislukkingen en teleurstelling. Tegenspoed kan de huwelijksband hechter maken en zij kan door voorspoed vernietigd worden.

GELUK SCHENKEN

Het huwelijk dat gebaseerd is op zelfzucht zal bijna zeker mislukken. Iemand die trouwt om er financieel beter van te worden, of wie om prestige of status trouwt, zal zeker bedrogen uitkomen. Iemand die trouwt om zijn ijdelheid en trots te bevredigen of om iemand te vernerderen of te schaden, houdt alleen zichzelf voor de gek. Maar iemand die trouwt om geluk te schenken én te ontvangen, hulp te bieden én te krijgen, en die zich bekommert om de belangen van beiden en de kinderen

die volgen, heeft een goede kans dat het een goed huwelijk wordt.

Liefde is als een bloem, en moet, zoals ons lichaam, voortdurend gevoed worden. Het menselijk lichaam zou al gauw uitgemergeld raken en sterven als we het niet veelvuldig voeden. De tere bloem zou verwelken en afsterven zonder voeding en water. En zo kan ook niet van liefde verwacht worden dat ze eeuwig standhoudt, tenzij zij voortdurend gevoed wordt met porties liefde, blijken van respect en bewondering, uitingen van dankbaarheid, en onzelfzuchtige gebaren.

Volkomen onbaatzuchtigheid is stellig nog een factor die bijdraagt tot een geslaagd huwelijk. Als iemand er steeds op uit is de belangen, het welzijn en het geluk van de ander te bevorderen, zal de liefde, die in de verkerings-tijd is ontsproten, in het huwelijk is geworteld, uitgroeien tot geweldige proporties. Veel echtparen staan toe dat

hun huwelijk verschaalt en hun liefde verkilt, zoals oud brood, een afgezaagde grap of koude jus. Het voedsel dat van wezenlijk belang is om de liefde levend te houden is: consideratie, vriendelijkheid, attentie, zorgzaamheid, uitingen van genegenheid, waardering, bewondering, trots, kameraadschap, vertrouwen, geloof, deelgenootschap, gelijkheid en onderlinge afhankelijkheid.

HET TOPPUNT VAN GELUK

Om een werkelijk gelukkig huwelijk te kunnen hebben, moet men de geboden van de Heer trouw in acht nemen. Subliem geluk is nog nooit iemand, hetzij in de gehuwde of de ongehuwde staat, ten deel gevallen, tenzij hij of zij een rechtschapen mens was. Men kan zich verschuilen achter allerlei genoegens en allerlei verbloemde situaties, maar permanente, totaal geluk is alleen weggelegd voor de mens die rein is en zich aan de

Als man en vrouw geregeld samen naar de tempel gaan en thuis in gebed met hun gezinsleden neerknielen, hun godsdienstige bijeenkomsten bezoeken en hun leven volkomen rein houden, en samen meewerken aan de opbouw van Gods koninkrijk, brengt dit geluk voort.

gedragsnormen houdt. Iemand met een godsdienstige levensstijl en diepgewortelde geloofsovertuiging kan nooit gelukkig zijn zonder actief aan het kerkelijk leven deel te nemen. Het geweten zal blijven spreken, tenzij het in slaap is gesust, in welk geval het huwelijk al in gevaar is. Een gekweld geweten kan het leven ondraaglijk maken. Inactiviteit in de kerk doet ons huwelijks-geluk geen goed, vooral als de omvang van de inactiviteit van de partijen verschilt.

Godsdienstige verschillen leveren de meeste problemen op en zijn de minst oplosbare van alle verschillen.

Het huwelijk is door God ingesteld. Het is geen louter maatschappelijk gebruik. Zonder een behoorlijk en geslaagd huwelijk is geen uiteindelijke verhoging mogelijk. Lees er de woorden van uw Heer maar op na, waarin duidelijk staat vermeld dat de echtelijke staat rechtmatig en betamelijk is.

Met die waarheid in gedachte, zal de oplettende en intelligente heilige der laatste dagen zijn leven zorgvuldig plannen, om er zeker van te zijn dat er geen obstakels opdoemen. Met één ernstige vergissing kan iemand obstakels opwerpen die nooit meer verwijderd kunnen worden en die de weg naar het eeuwige leven en godschap — onze uiteindelijke bestemming — kunnen versperren. Als twee mensen de Heer en ook elkaar liever hebben dan hun eigen leven, en daarbij in volslagen harmonie samenwerken, met het evangelie als grondslag voor al hun doen en laten, dan zullen zij dit grote geluk zeer zeker vinden. Als man en vrouw geregeld samen naar de tempel gaan, thuis in gebed met hun gezinsleden neerknielen, hun godsdienstige bijeenkomsten bezoeken, hun leven in geestelijk en lichamelijk opzicht volkomen rein houden; als man en vrouw hun gedachten, verlangens en genegheden steeds naar hun eigen partner laten uitgaan, en daarbij bovendien werken aan de opbouw van Gods koninkrijk, dan brengt dat geluk voort.

'EN GEEN ANDER'

Soms ontstaan er andere scheuringen in een huwelijk, ondanks het feit dat de Heer heeft gezegd: 'Gij zult u vrouw met geheel uw hart liefhebben, en gij zult haar aankleven en geen ander' (LV 42:22).

Vanzelfsprekend houdt dit gebod evenzeer in: 'Gij zult u man met geheel uw hart liefhebben, en hem aankleven en geen ander.' Vaak blijven getrouwen hun

ouders en vrienden en vriendinnen nog steeds meer aanhangen dan hun partner. Moeders willen soms de greep die zij vroeger op hun kinderen hadden, ook na hun huwelijk niet loslaten. Gehuwde mannen en vrouwen wenden zich dan weer tot hun vader of moeder om hen te raadplegen en in vertrouwen te nemen, hoewel zij in de meeste gevallen te rade moeten gaan bij hun eigen wederhelft. Daarenboven behoren alle intimiteiten tussen man en vrouw met de grootste discretie voor anderen verborgen te blijven.

Een pasgetrouwd stel doet er goed aan onmiddellijk eigen woonruimte te zoeken, en niet bij familie van welke kant ook in te gaan wonen. Die woonruimte kan heel bescheiden zijn, maar ze wonen dan wel op zichzelf. Uw huwelijksleven dient een strikte privé-aangelegenheid te worden, onafhankelijk van uw ouders. Niet dat u ze niet meer zo liefhebt als voorheen; integendeel, u houdt hun raadgevingen in ere, u waardeert de omgang met hen, maar toch moet u uw eigen leven, geleid door uw persoonlijke beslissingen, door uw eigen inzichten die u biddend hebt verworven na van daartoe bevoegde zijde raadgevingen te hebben ontvangen. Elkaar 'aankleven' wil niet alleen zeggen samen een en hetzelfde huis bewonen, maar het betekent in trouwe aanhankeijkheid en innige vernochtheid door dik en dun bijeen blijven:

'Daarom is het wettig, dat (...) deze twee (...) één vlees zijn (zullen), en dit met het oogmerk dat de aarde aan het doel van haar schepping beantwoorde; en dat ze met het aantal mensen mocht worden bevolkt, dat overeenstemt met zijn schepping vóór de wereld werd gemaakt' (LV 49:16-17).

Broeders en zusters, laat mij u zeggen dat dit het woord van de Heer is. Het is een ernstige zaak, en geen mens mag met de Here redetwisten, want Hij heeft de aarde gemaakt; hij heeft de mensen geschapen en kent onze omstandigheden. Hij heeft het plan ontworpen, en wij zijn niet verstandig of slim genoeg om Hem dit gewichtige bestel uit het hoofd te praten. Hij weet immers wat goed en waar is.

Wij vragen u hierover na te willen denken. Zorg ervoor dat uw huwelijk goed is. Zorg ervoor dat uw leven in orde is. Zorg ervoor dat u uw deel van het huwelijk naar behoren nakomt. □

Een toespraak op 7 september 1976 uitgesproken in een devotional aan de Brigham Young University, bewerkt voor de Liahona.

Een levend getuigenis

Helen Sturdevant

Mijn man en ik waren op zijn zachtst gezegd verbaasd toen ik op veertigjarige leeftijd in verwachting was. Door complicaties in de zwangerschap legden de artsen mij al gauw volledige bedrust op. Mijn man gaf me een zalving waarin mij werd beloofd dat alles in orde zou komen als ik deed wat de artsen hadden gezegd.

Maar bedrust bleek moeilijk te zijn omdat ik probeerde te voorzien in de behoeften van onze twee kleine kinderen en bovendien mijzelf bezig te houden.

Toen de leden in de wijk beseften dat ik voor de rest van de zwangerschap aan bed gekluisterd was, begonnen er regelmatig avondmaaltijden te arriveren. Mijn zoonje van drie werd vaak opgehaald om de hele dag met vriendjes te spelen. En als mijn zesjarige zoonje thuiskwam van school, kwam er altijd wel iemand langs om te kijken hoe het met hem was. Er kwamen vaak zusters om het

Toen we John mee naar de kerk mochten nemen, kwam een moeder met haar zoonje van acht naar ons toe. Het zoonje had gebeden en gevast voor onze zoon. Hij wilde zien in hoeverre zijn geloof en gebeden verhoord waren.

huis schoon te maken en de was te doen. Vaak kwamen ze ook op mijn bed zitten en een praatje maken.

Meer dan twee maanden voordat de baby verwacht werd, kreeg ik vervroegde weeën en werd ons piepkleine, tere zoonje geboren. Hij was zo ziek dat de artsen ons zeiden dat we ons moesten voorbereiden op een begrafenis. We gingen kijken naar ons zoonje dat, bedekt met draden en slangen, in een couveuse lag. De tranen stroomden mijn man over de wangen toen hij, samen met twee andere broeders, ons baby'tje, John, zalfden. John reageerde daarop door voor zijn leven te gaan vechten.

Terwijl mijn man en ik vele dagen en nachten in het ziekenhuis doorbrachten, gingen de leden in de wijk door met hun vele daden van dienstbetoon aan ons gezin. Tijdens mijn zwangerschap heeft de hele wijk meer dan eens voor ons gevast en gebeden, en na de geboorte van de baby deden ze dat minstens nog twee keer.

We mochten John eens, hoewel hij nog aan de zuurstof lag, meenemen naar de kerk. Een moeder en haar zoonje van acht kwamen op ons af. Zachtjes, bijna eerbiedig, vroeg ze of haar zoonje de baby mocht zien. Ze legde uit dat hij door te vasten en bidden de smaak van andere mensen liefhebben en dienen te pakken had gekregen. Hij wilde zien in hoeverre zijn geloof en gebeden verhoord waren. Hij keek naar de baby en

hulde. Hij zei tegen zijn moeder dat hij blij was dat hij kon vasten en bidden. Hij zei: 'Kijk tenslotte maar wat onze hemelse Vader heeft gedaan.'

Nu is John een levendige, energieke, lieve jongen van zeventien. Hij is een levend getuigenis voor de leden van die edelmoedige wijk en van hun toewijding aan geloof en naastenliefde. Er zijn geen woorden voor onze dankbaarheid voor hen en onze hemelse Vader.

Helen Sturdevant is lid van de wijk Parkwood in de ring Austin-Oak Hills (Texas).

Zijn naam dragen

Raúl García

Toen mijn collega en ik in het zendingsgebied Fort Worth (Texas) op een dag klaar waren met het bezoeken van enkele onderzoekers, beseften we dat we geen afspraak hadden om ergens te eten. We besloten naar een van de vele nabijgelegen fast-food restaurants te gaan.

Bij de toonbank nam een werknemer mijn bestelling op en vroeg mij mijn naam zodat ze die over de luidspreker bekend kon maken als mijn maaltijd klaar was. 'Elder García', antwoordde ik.

De vrouw leek mijn Engels niet te begrijpen. Ze vroeg nogmaals mijn

De kassière leek mijn Engels niet te begrijpen toen ik haar mijn naam gaf. Om verdere misverstanden te voorkomen, wees ik op mijn naamplaatje, waarop mijn naam en de naam van de kerk in het Spaans stond.

naam. Om verdere misverstanden te voorkomen, wees ik op mijn naamplaatje, waarop mijn eigen naam en de naam van de kerk in het Spaans stonden.

Toen ik me omdraaide om bij mijn collega te gaan zitten wachten op mijn bestelling, zag ik de naam die ze had opgeschreven. In plaats van mijn naam op te schrijven, had ze 'Jesucristo' opgeschreven. Misschien had ze zich vergist omdat de naam van de Heiland erg opvalt in het logo van de kerk. Of misschien had ze gewoon niet opgelet.

Maar elke keer dat ik aan dit simpele voorval denk, heb ik een groot verlangen om mensen aan Jezus Christus te laten denken als ze mij zien — niet vanwege een naamplaatje, maar omdat ik zijn naam draag door te doen wat Hij ons geleerd heeft.

Raül García is lid van de wijk Pomona 3 (Spaanstalig) in de ring Covina (Spaanstalig) [Californië].

Alledaagse mensen

Maria Mobilis

Eenkele jaren geleden keerden mijn man en ik uit de Frankfort-tempel naar Italië terug. Een ander echtpaar en een jongeman die op het punt stond om op voltijdzending te gaan, reden met ons mee. We hadden een fijne week gehad in de tempel, maar toen we terug naar huis reden, voelde ik me onrustig, al wist ik niet waarom.

We waren nog in Duitsland toen ik merkte dat mijn man, Angelo, een verkeerde afslag nam. Ik wilde de andere inzittenden niet verontrusten, dus zei ik er niets van. Plotseling reed een tegenligger, een enorme vrachtwagen, op ons in. Door de klap begon onze auto stuurloos rond te tollen. Angelo was machteloos; we konden alleen maar bidden.

Uiteindelijk kwam onze auto tot

stilstand tegen een boom. Alle ruiten braken en er lag overal glas. Zelfs mijn brillenglazen waren gebroken. Al gauw hoorde ik dat er nog zes andere auto's bij het ongeluk betrokken waren, en dat sommige slachtoffers er ernstig aan toe waren.

Er waren al snel ambulances ter plekke en het ambulancepersoneel nam mijn man, het echtpaar dat met ons meereisde en enkele andere slachtoffers mee naar het ziekenhuis. De jonge aanstaande zendeling en ik werden achtergelaten op de plek van het ongeluk. Ik was in de war en voelde me verloren omdat ik zonder mijn man in een vreemd land was en niet wist wat er gebeurde. En dus wendde ik me in gebed tot mijn hemelse Vader. Zijn antwoord kwam bijna onmiddellijk.

Er kwam een man op me af. Hij was Duits, maar sprak me aan in het Engels. Hoewel ik Engels noch Duits spreek, begreep ik hem toen hij aanbod om ons naar het ziekenhuis te brengen. Omdat hij op de fiets was, zei hij dat hij eerst naar huis zou gaan om zijn auto te halen.

We waren weer alleen. Maar binnen enkele minuten kwam er een andere man. Hij sprak Italiaans! Ik was zo blij dat ik hem omhelsde en begon te huilen. Hij wilde ons ook helpen, maar ook hij moest zijn auto halen.

Al gauw kwamen beide mannen

Na het ongeluk nam het ambulancepersoneel de gewonden mee naar het ziekenhuis. Ik bleef zonder mijn man achter in een land waarvan ik de taal niet sprak, dus wendde ik mij in gebed tot mijn hemelse Vader.

terug. Ze laadden onze koffers in hun auto's en brachten ons naar het ziekenhuis. De tweede man vertrok, maar de eerste bleef de hele dag bij me en hielp me om mijn man te vinden, een nieuwe bril te kopen, en een hotelkamer te vinden. Maar boven alles bemoedigde hij me en gaf hij morele steun.

Toen hij de volgende dag terugkwam, moest ik aan de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan denken. Hoewel deze man mijn man en mij niet kende, hielp hij ons door een erg moeilijke tijd heen.

Die dag nam ik contact op met enkele kerkleden in de buurt. Bijna meteen daarna arriveerden de

zendingspresident en de bisschop. Ze waren vreemden voor ons, maar in hun gezicht zag ik de reine liefde van Jezus Christus. Terwijl mijn man en onze reisgezellen herstelden, hielpen de kerkleden ons. Elke keer dat ze ons bezochten, brachten ze hun liefde mee.

De belangrijkste zegening die

Daar stonden we — een Rus en een Amerikaan — oog in oog, in tweestemmige harmonie een van de mooiste lofzangen van de herstelling fluitend.

we in deze tijd van tegenspoed ontvingen, was de herinnering aan de grote liefde die God voor zijn kinderen heeft. Nu weet ik uit eigen ervaring dat Hij ons nooit in de steek zal laten als we op Hem vertrouwen. Door middel van alledaagse mensen is Hij aan onze zijde.

Marta Mabilia is lid van de gemeente Como in het district Como (Italië).

Russisch duet

Sven Nielsen

Na een drukke week als tempelwerker in de Stockholm-tempel (Zweden), ging ik in het gastenverblijf naar de wasruimte om wat kleding te wassen. Toen ik de was in de wasmachine deed, floot ik zonder erbij na te denken 'Hoog op der bergen kruin' (lofzang 5). Die

lofzang, en de verwijzing erin naar mensen in 'heel de wereld' heeft mij altijd aangesproken. Ik heb altijd het idee gehad dat ik een van de mensen in die lofzang ben omdat ik in Denemarken geboren ben, waar ik tot het evangelie bekeerd ben, waarna ik toen ik veertien was met mijn familie naar Utah ben verhuisd.

Terwijl ik doorging met mijn karweitje, kwam er een Russische broeder binnen die in die week naar de tempel ging. Toen hij binnenkwam, hield ik op met fluiten. Onmiddellijk begon hij dezelfde lofzang te fluiten. Toen hij stopte, wees hij naar mij. Ik floot verder waar hij gebleven was.

Vervolgens begon hij nog eens aan het begin van de lofzang, wees naar mij en hield op met fluiten.

Maar ik begreep wat hij wilde, en ik begon aan het begin, net als hij had gedaan. Toen floot hij een prachtige tweede stem bij mijn melodie.

Daar stonden we — een Rus en een Amerikaan — oog in oog, in tweestemmige harmonie een van de mooiste lofzangen van de herstelling te fluiten. We waren nog niet eens helemaal aan het eind toen er tranen in onze ogen kwamen. Uiteindelijk konden we niet meer verder. We omhelsden elkaar en hij sprak de enige woorden die ik hem in het Engels heb horen zeggen: 'Russian duet.' [Russisch duet.]

Ik denk dat we allebei een overweldigende dankbaarheid voor het evangelie van Jezus Christus voelden, wat alle culturele en geografische grenzen overschrijdt. Door onze overtuiging en onze toewijding konden wij, terwijl we allebei uit heel andere landen in 'de wereld' afkomstig waren, in weer een ander land als broeders in het evangelie staan en samen een moment van vreugde met elkaar delen, net als in de lofzang, verkondigend: 'Hoog op der bergen kruin, daar wappert een banier, kom, hoor naar de bazuin, de ware leer is hier.' □

Sven Nielsen en zijn vrouw, Shirlene, zijn in juni 2001 teruggekeerd van hun zending in de Stockholm-tempel en zijn lid van de wijk Slate Canyon 4 in de ring Provo (Utah).

Wist je?

DE EERSTE BISCHOP

Edward Partridge was de eerste bisschop van de herstelde kerk. Vanaf 1850 werd hij ook beschouwd als de eerste presidentende bisschop van de kerk. Hij werd geboren in 1793 en toen hij ongeveer twintig was, kon hij zich niet vinden in de godsdiensten van zijn tijd. Toen hij de kerk had onderzocht, liet hij zich in 1830 dopen door de profeet Joseph Smith. De profeet zei over bisschop Partridge: 'Hij was een voorbeeld van vroomheid, en een van de grote mannen

van de Heer, bekend vanwege zijn standvastigheid en geduldige volharding tot aan het einde.' ('History of Joseph Smith', *Times and Seasons*, 15 september 1843, blz. 320.)

Minder dan twee maanden na zijn doop werd Edward bisschop (zie LV 41:9), en hij had de 'geduldige volharding' die de profeet Joseph noemde, zeker nodig. Hij werd met zijn gezin wreed vervolgd. Een keer werd hij uit zijn huis gesleept en door een bende met teer en veren bedekt.

Bisschop Partridge stierf in mei 1840 in Nauvoo aan een ernstige ziekte. Hij was pas 46 jaar. Over Edward Partridge heeft de Heer

gezegd: 'Zijn hart (is) rein in mijn ogen, want hij is als Nathaniël van ouds, in wie geen bedrog was' (LV 41:11). In de Leer en Verbonden lezen we dat de Heer bisschop Edward Partridge tot Zich heeft genomen. (Zie LV 124:19.)

LEIDERSCHAPSTIP

Effectieve leiders zijn ook goede leraren. Een regeringsfunctionaris heeft eens aan de profeet Joseph Smith gevraagd hoe hij in staat was 'om zoveel mensen te besturen' en 'zulk een volmaakte orde te handhaven'. De profeet antwoordde: 'Ik leer hun de juiste beginselen, en zij besturen zichzelf.' (Geciteerd door John Taylor in 'The Organization of the Church', *Millennial Star*, 15 november 1851, blz. 339.) Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft uitgelegd: 'Leerstellingen en beginselen die goed behandeld zijn, hebben een grotere invloed op het gedrag dan regels.' (*Liahona*, januari 2000, blz. 97.) Grote leiders motiveren door kennisoverdracht en door hun voorbeeld in getrouwheid. Zij inspireren hun volgelingen tot goede werken.

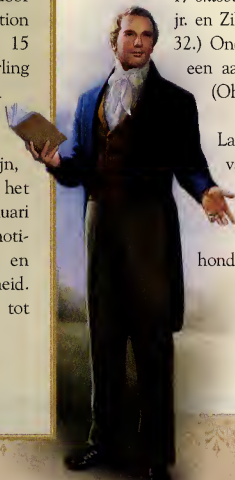
HET IS IN OKTOBER GEBEURD

Hieronder staat een aantal belangrijke gebeurtenissen in de geschiedenis van de kerk die in de maand oktober hebben plaatsgevonden.

17 oktober 1830: Parley P. Pratt, Oliver Cowdery, Peter Whitmer jr. en Ziba Peterson op zending naar de Lamanieten. (Zie LV 32.) Onderweg onderwezen en doopten zij Sidney Rigdon en een aantal van zijn volgelingen in de buurt van Kirtland (Ohio).

2 oktober 1917: het bestuursgebouw van de kerk in Salt Lake City voltooid. Nu herbergt dat gebouw de kantoren van het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en andere algemene autoriteiten.

1 oktober 2000: president Gordon B. Hinckley wijdt de Boston-tempel (Massachusetts) in — de honderdste tempel van de kerk in bedrijf. □

De *Liahona* van oktober 2002 gebruiken

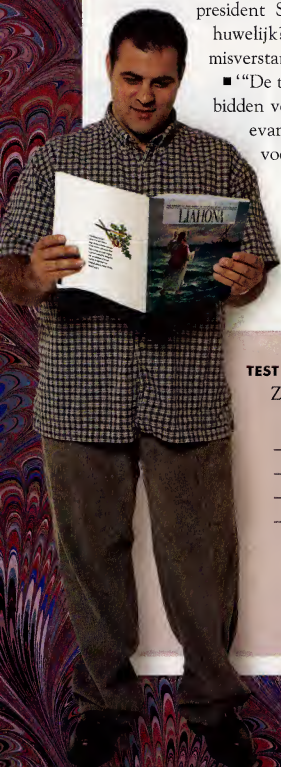
IDEËËN VOOR BESPREKINGEN

■ 'Wees niet bevreesd', blz. 2: president James E. Faust vertelt het verhaal van Hans, een jongeman die zijn broer redde. Wat zou er gebeurd zijn als Hans en de andere redders toegegeven hadden aan hun angst? Aan welke angsten kun jij weigeren toe te geven?

■ 'Geestelijke Krokodillen', blz. 8: president Boyd K. Packer vergelijkt krokodillen met geestelijke roofdieren. Noem eens een aantal 'geestelijke krokodillen'. Hoe kun je die mijden?

■ 'Eenheid in het huwelijk', blz. 36: uit welke ingrediënten bestaat president Spencer W. Kimballs formule voor een goed huwelijk? Hoe kunnen die ingrediënten verdriet of misverstanden in een huwelijk voorkomen?

■ "De tijd zal komen", blz. K6: Zou jij willen vasten en bidden voor zendingen die naar landen gaan waar het evangelie nog niet is verkondigd? Hoe zou jij je voelen als de zendingen kwamen?

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

K=De Kindervriend	
Bekering	8, 12, 22, 34
Dienstbetoon	22, 42
Doop	K6
Eenheid	36, 42
Gebed	33, 42, K2
Gebiedsveertigden	26
Geduld	22, K6
Gehoorzaamheid	K4, 18
Geloof	2, 33, 42, K4, K6
Geluk	22
Genezing	33, 42
Gezinsavond	48
Gidsen	8, 34
Groei van de kerk	26, K6
Huisbezoek	25
Huisonderwijs	6
Huwelijk	36
Jeugdwerk	K4
Jesus Christus	2, K9, K12
Kerkgeschiedenis	47
Leiderschap	25, 26, 47, 48
Nederigheid	18
Onderwijs	48
Oude Testament	18, K16
Pornografie	12
Priesterschap	25, 26
Steunverlening	25
Tempels en tempelwerk	K4, K16
Veiligheid	8, 12
Verhalen uit het Nieuwe Testament	K9, K12
Verleiding	8, 12
Voorbeeld	42, K14
Vrees	2
Wereldwijde kerk	26, 42, K6
Zendingswerk	34, 42, K6, K14

TEST JE KENNIS

Zoek bij de quorums der Zeventig de gebieden waar zij werkzaam zijn.

- ___ 1. Eerste en tweede quorum
- ___ 2. Derde quorum
- ___ 3. Vierde quorum
- ___ 4. Vijfde quorum

- a. Mexico, Midden-Amerika en Zuid-Amerika
- b. Europa, Afrika, Azië, Australië, Nieuw-Zeeland, de Filipijnen, en de Stille Oceaan
- c. Verenigde Staten en Canada
- d. Wereldwijd

(Zie deze uitgave, blz. 31.)

De woorden van de profeten bekendmaken

In iedere uitgave van de *Liahona* staan boodschappen van profeten, zieners en openbaarders. Het is een grote zegen om door hen geleid te worden.

Het is nu tijd om:

- Een abonnement te nemen.
- Het abonnement te vernieuwen.
- Een geschenkabonnement aan een vriend of familielid te geven.

U kunt de *Liahona* op de volgende manieren bestellen:

- In de Verenigde Staten en Canada, belt u 1-800-537-5971.
- In de gebieden Europa-Midden en Europa-Oost worden er geen bestelformulieren gebruikt. Neem contact op met uw wijk- of gemeenteleiders.
- In het gebied Europa-West, waar Nederland en Vlaanderen sinds 1 juli toebehoren, belt men de klantenservice in Bad Homburg: 00800 32324357 (Let op: geen 0049 eraan toevoegen!).

U kunt de *Liahona* in de volgende talen bestellen:

- **Twaalf uitgaven per jaar:** Chinees, Deens, Nederlands, Engels, Fins, Frans, Duits, Italiaans, Japans, Koreaans, Noors, Portugees, Russisch, Samoaans, Spaans, Zweeds, Tagalog, Tongaans, en Oekraïens.
- **Zes uitgaven per jaar:** Cebuano, Hongaars, Indonesisch en Thai.
- **Vier uitgaven per jaar:** Bulgaars, Tsjechisch, Fijisch, Ilokano, Kiribatisch, Pools, Roemeens, Tahitiaans en Vietnamees.
- **Drie uitgaven per jaar:** Haïtiaans
- **Twee uitgaven per jaar:** Albanees, Armeens, Cambodjaans, Ests, Hiligaynon, Malagassisch, Marshallleilands, Mongools, Pangasinan, Tamil, Telugu en Waray.
- **Een uitgave per jaar:** Kroatisch, IJslands, Lets, Litouws, Singalees en Sloveens.

Maak de volgende gegevens in orde om aan de wijk- of gemeenteleiders of aan het distributiecentrum te geven. (Dit is geen bestelformulier om naar het distributiecentrum te sturen.)

Voor uw eigen abonnement:

Uw naam _____

Uw adres _____
_____
_____

Uw wijk of gemeente _____
_____

Uw telefoonnummer _____

De taal waarin u de *Liahona* wilt ontvangen. _____
_____

Voor geschenkabonnementen:

Naam ontvanger _____

Adres ontvanger _____
_____
_____

Wijk of gemeente van ontvanger _____
_____

Telefoonnr. van ontvanger _____

De taal waarin u de *Liahona* wilt ontvangen _____
_____

Verkondig de woorden van de profeten, en zij zullen u en uw dierbaren versterken en zegenen.

Robert T. Barrett: De droom van Nebukadnessor

'Daniël gaf de koning ten antwoord: De verborgenheid waarom de koning vraagt, kunnen geen wijzen, bezweerders, geleerden of waarzeggers de koning te kennen geven. Maar er is een God in de hemel, die verborgenheden openbaart; Hij heeft de koning Nebukadnessor bekendgemaakt wat in de toekomstige dagen geschieden zal' (Daniël 2:27-28).

'Soms staat de Heer
toe dat wij beproevingen
krijgen die ons vormen tot
productieve dienstknechten. In
ons verlangen om iets te bereiken,
zien we vaak niet dat de Heer
probeert ons weg te leiden van
hoogmoed en ijdele ambitie.'
(Zie president James E. Faust,
'Weest niet bevreesd', blz. 2.)

